

வரலாறும் சமூகக்கல்வியும்

தேசிய அரசு, தாராண்மை வாதம்

ஆங்கிலப்புரட்சியும் அமெரிக்க
சுதந்திரப் போரும்

225306

வரலாறு சமூகக் கல்வி ஆசிரியர் கல்விப் பாடநெறி

எழுத்தாளர் :	டப்ளியூ. எ. பொதேசு
நூலாக்கக் குழு :	கலாநிதி டப்ளியூ. எம். மீ. மீ. அந்திராதி கே. ஏ. ஸி. டி. குணத்திலக பி. டப்ளியூ. மனதுங்க பி. எம். எல். ரோஹன் குமார நந்தனி ஏக்கநாயக்க
படங்கள் :	ரத்னசேன கொடி.கார
தெசப்படம் :	எஸ். எம். தயானந்த
தளக்கோலம் :	ஏ. சிவராஜா முகமட் மெக்ரீன் சம்முன்
பதிப்பாசிரியர் :	ஐ. நவராட்னாம்
தமிழாக்கம் :	எம். ஜே. எம். அஸ்ஹர்
பாடநெறி அபிவிருத்தி	கே. ஏ. பியதிஸ்ஸ
பாடநெறியாக்கம் :	ஆர். பி. ஏ. ஜயசேகர
பணிப்பு :	கலாநிதி எஸ். மீ. எல். அமர்குணசேகர

தேசிய அரசு
தாராண்மை வாதம்

தேசிய அரசு, தாராண்மை வாதம்

ஆங்கிலப்புரட்சியும் அமெரிக்க
சுதந்திரப் போரும்

தொலைக் கல்வித்துறை
தேசிய கல்வி நிறுவகம்

வரலாறும் சமூக கல்வியும் 115
வரலாறும் சமூகக்கல்வியும்
வது பத்திரம் 1153
நெடிய அரசு தாராண்மை
வாதம் 1688 இன் ஆங்கிலப்
புரட்சியும் அமெரிக்க
சுதந்திரப் போகும் 115308

பொருள்டக்கம்

பக்கம்

0.0 அறிமுகம் 3

1.0 குறிக்கோள்கள் 4

2.0 முற்சோதனை 4

பகுதி I

3.0 தேசிய அரசுகள் 5

பகுதி II

4.0 தாராண்மை வாதம் 17

பகுதி III

5.0 1688 இன் ஆங்கிலப் புரட்சி 26

பகுதி IV

6.0 அமெரிக்க சுதந்திரப்போர் 43

7.0 பொழிப்பு 57

8.0 பிற்சோதனை 58

9.0 ஒப்படைகள் 61

10.0 விடைகள் 62

0.0 அறிமுகம்

வரலாற்றில் ஜோப்பாவில் ஏற்பட்ட முக்கிய நிகழ்வுகள் இம்மொத்தில் அறிமுகப்படுத்தப்படுகின்றன. தேசிய அரசு, தாராண்மை வாதம் 1688 இன் ஆங்கிலப் புரட்சி, அமெரிக்க சுதந்திரப் போர் என்பன வீற்றுள் அடங்குகின்றன. ஜோப்பாவிலே மத்திய காலத்தின் இருதிப்பகுதியில் தேசிய அரசுகள் தோன்றின. பிரான்ஸ், ஸ்பானியா, ஜெர்மனி, இங்கிலாந்து என்பன அவ்வாறு தோன்றிய தேசிய அரசுகளாகும்.

தாராண்மை வாதம் 18ஆம் நூற்றாண்டில் ஆரம்பமாகி இன்றுவரை பல்வேறு மாற்றங்களுக்கு உட்பட்டு வளர்ந்து செல்லும் அரசியற் தத்துவமாகும்.

1688இன் ஆங்கிலப் புரட்சியினால் பிரித்தானியா வரலாற்றில் புது யுகமொன்று ஆரம்பமாகியது.

அமெரிக்க 'சுதந்திரப்போர், பிரித்தானிய ஏகாதிபத்தியம் சிதறிப்போகக் காரணமாகியதுடன் ஐக்கிய அமெரிக்கக் குடியரசு என்ற பெயரில் புதிய அரசு ஒன்று தோன்றுவதற்கும், அதன் பின்னர் ஏற்பட்ட சுதந்திரப் போராட்டங்களுக்கு முன் மாதிரியாக அமையவும் காரணமாயிற்று.

ஜோப்பாவிலும் அமெரிக்காவிலும் ஏற்பட்ட இந்நிகழ்ச்சிகள் பற்றிய அறிவைப் பெற்றுக் கொள்வது வரலாறும் சமூகக் கல்வியும் கற்றல் கற்பித்தவில் பயனுடையதாக அமையும்.

1.0 குறிக்கோள்கள்

இந்த மொடியுலைக் கற்பதனால் பின்வரும் திறன்களைப் பெறுவீர்கள் என எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது.

- தேசிய அரசு என்பதை அறிமுகம் செய்தல்.
  - தேசிய அரசுகள் தோன்றியமையால் ஏற்பட்ட மாற்றங்களை விளக்குதல்.
  - தாராண்மை வாதத்தின் அடிப்படைப் பண்புகளை எடுத்து விளக்குதல்.
  - தேசிய அரசு, தாராண்மை வாதம் ஆகியன உருவாவதற்கு அடிப்படையான தந்துவங்களை விபரித்தல்.
  - * 17 ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதிவரை பிரித்தானிய பாரானுமன்ற அரசியல் முறையில் ஏற்பட்ட வளர்ச்சியைச் சுருக்கமாக விளக்குதல்.
  - * தேசிய இறைமை, தாராண்மைக் கருத்துக்கள் பரவியமை என்பன தொடர்பாக அமெரிக்க சுதந்திரப்போரின் முக்கியத்துவத்தை விபரித்தல்.
- அமெரிக்க சுதந்திரப் போரின் வரலாற்று முக்கியத்துவத்தை விளக்குதல்.

2.0 முற்சோதனை

பின்வரும் கூற்றுக்கள் சாரியாயின் “ ” என்ற அடையாளத்தையும் பிழையாயின் “ ” என்ற அடையாளத்தையும் எதிரில் உள்ள அடைப்பினுள் இடுக.

1. இலங்கையில் வாழும் சகல இனத்தவரும் என்ற வகையில் ஒரு தேசிய (Nation) இனமாவர்.
2. தாராண்மைவாதிகள் சுதந்திரமாகச் சிந்திக்கின்றனர்.
3. பாரானுமன்ற முறை பெரிய பிரித்தானியாவில் ஆரம்பமானது.
4. பிரித்தானியா ஆட்சி முறை படிப்படியாக வளர்ச்சியடைந்த ஒன்றன்று.

5. இன்று பிரித்தானியா, மக்கள் விருப்பத்தின் அடிப்படையில் ஆளப்படுகிறது.
6. ஜக்கிய அமெரிக்கக் குடியரசின் தலைவர் பிரதமராவார்.
7. ஜக்கிய அமெரிக்கக் குடியரசில் பெரும்பான்மை இனமாக வெள்ளையர்கள் வாழ்கின்றனர்.
8. அமெரிக்காவும் பிரித்தானியாவும் சனநாயக நாடுகளாகும்.

உமது விண்டகளை இம் மொடியூலின் பிறுதியிலுள்ள விண்டக்களுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கு.

அடுத்து நீங்கள் முதலாம் பகுதியைக் கற்றுக் கொள்ளுங்கள். தேசிய அரசுகள் பற்றிய விளக்கம் இப்பகுதியில் தரப்படுகின்றது.

பகுதி 1

3.0 தேசிய அரசு

மேற்கு ஜரோப்பிய வரலாற்றிலெதான் முதன் முதலில் தேசிய அரசுகள் தோன்றின. தேசிய அரசுகளாக எவற்றை நாம் குறிப்பிடுகிறோம் என்பதை ஆராய்ந்து பார்ப்போம். ஏதாவது இனம் ஒன்றை அடிப்படையாகக் கொண்டே தேசிய அரசுகள் உருவாகின்றன. அவ்வாறெனில் முதலில் இனம் என்பது யாது என்பதை விளங்கிக் கொள்வோம்.

பின்வரும் கருத்துக்களில் இனமும் இனப்பெருமிதழும் உருவாவதற்கு காரணமாகவிருந்த அம்சங்கள் சில உள்ளடங்கியுள்ளன. அவற்றை நன்கு வாசியுங்கள்.

* ஏதாவது ஒரு இனம் ஏனையோரில் இருந்து வெறுப்பட்டதாகக் கருதப்படுவதற்கு, அவ்வினத்துக்கே உரித்தான் விசேட பிரதேசம் இருத்தல் வேண்டும். எனினும் இஸ்ரேவியரைப் பொறுத்தவரையில் இத்தகைய ஒரு பிரதேசம் யுத இனத்துக்குரித்தாக இருக்கவில்லை.

* மனிதர்களைப் பின்னக்கும் உறவை உருவாக்கி அதனுடாக தமக்கிடையேயுள்ள ஒற்றுமையை உணர்ந்து வேறு மனிதர்களுக்கும் தமக்கும் இடையொன வெறுபாடுகளைப் பாராட்டாது விடுதல் வேண்டும்.

இன்று தேசியம் உருவாவதில் ஆயுதப்போராட்டம் முக்கிய காரணியாக அமையலாம்.

இன்று சேரும் விருப்பத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு தேசியவாதம் உருவாவதாகக் கூறப்படுகின்றது.

பொதுவான மொழி ஒன்றைப் பேசவதும் தேசியம் உருவாவதற்கு உதவியுள்ளது. எனினும் சுவிட்சர்லாந்து போன்ற நாடுகள் இக்கூற்றுக்கு மாறாக உள்ளன. (சுவிட்சர்லாந்து பல மொழிகளைப் பேசபவர்களைக் கொண்டது).

தேசியம் பற்றிய கருத்து ஒரு ஆன்மீகப் பண்பையும் உள்ளடக்கியுள்ளது.

தேசிய இனமொன்று உருவாவதில் நா. சமும் பங்களிப்புச் செய்கின்றது.

மேலே தரப்பட்ட பந்தியில் தடித்த எழுத்துக்களினால் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள சொற்களைக் கவனியுங்கள். ஏதாவது ஒரு தேசிய இனம் உருவாவதற்கு மேலே குறிப்பிடப்பட்ட அம்சங்கள் முக்கியமானவை என்பது. உங்களுக்கு தெளிவாகிறது. வரலாற்றை நோக்கும் போது இவ்வம்சங்கள் பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களில் குறைந்த அல்லது கூடிய அளவில் பல்வேறு முறைகளில் பல தேசங்களில் செல்வாக்குச் செலுத்தியுள்ளன.

தேசியம் அல்லது தேசியவாதம் உருவாவதற்குச் சூன்றுதலாக இருந்த அம்சங்களைக் கற்றுக் கொள்ளடாம். தேசிய அரசு எனப்படுவது யாது என்பதை அடுத்தாக ஆராய்வோம்.

ஜோரோப்பாவில் 15ஆம் நூற்றாண்டில் இருந்து ஆரம்பிக்கப்பட்ட தேசிய அரசுகளாகப் பொதுவாகக் கருதப்படுவன, குறித்த ஓவ்வொரு பிரதேசத்திலும் வாழ்ந்த ஓவ்வொரு இனத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு உருவாக்கப்பட்ட அரசுகளாகும். இந்த அரசு அமைப்பை உருவாக்குவதற்கு மக்களை ஜக்ஷியப்படுத்திய எழுச்சியாக தேசியத்துக்கு அல்லது தேசிய வாதத்துக்கேற்ப தேசிய அரசுகள் உருவாகும் பொழுது, பிரதேச ரீதியாக பிரிந்து இருந்த பல பிரிவுகள் ஒரு தேசமாக ஒற்றுமைப்படுத்தப்பட்டன. பிரான்ஸ், ஸ்பானியா, ஜூர்மனி, இத்தாலி என்பவற்றில் இதுவே நிகழ்ந்தது. அதாவது பல பிரதேசங்களில் பரந்து வாழ்ந்த ஓர் இனம் தேசிய அரசாக ஜக்ஷியப்பட்டு ஒழுங்கமைந்தது. பிரதேசங்கள்

ஜக்கியப்பட்டு உருவாகிய தேசிய அரசுகளுக்கு மாறாக, ஒரே குடையின் கீழ் வாழ்ந்த சில இனங்கள் அவ்ஜக்கியத்தைத் தகர்த்தெறிந்து சுதந்திரமான தேசிய அரசுகளை உருவாக்கின. இவ்வாறு ஜரோப்பாவில் சில அரசுகள் தோன்றின. அவுஸ்திரியாவும் ஜேர்மனியும் உள்ளடங்கிய கெஜரன்பேர்க் ஏகாதிபத்தியம் துருக்கிய ஓட்டோமன் ஏகாதிபத்தியம் என்பன இவற்றுக்கு உதாரணங்களாகும். இவ்வாறு தேசிய வாதத்தால் மக்கள் எந்தக் காலத்தில் ஜக்கியப்பட்டார்கள் என்பதை ஆராய்ந்து பார்ப்போம்.

ஜரோப்பாவில் தேசியக் கருத்து, ஜரோப்பிய வரலாற்றிலே மத்திய காலத்தின் முடிவில் தளிர் விட்டதாகக் கருதப்படுகிறது. உரோமப் பேரரசின் வீழ்ச்சியில் இருந்து (கி.பி. 5ஆம் நூற்றாண்டு) கொன்ஸ்தாந்து நோப்பிளைத் துருக்கியர் கைப்பற்றும் வரை (கி.பி. 1453) உள்ள 1000 வருடங்கள் வரையான காலப்பகுதி ஜரோப்பிய வரலாற்றில் மத்திய காலம் எனக் கருதப்படுகிறது.

மத்திய காலத்தில் ஜரோப்பாவில் அரசுகள் சில இருந்த போதிலும் அவற்றில் வாழ்ந்தோரிடம் இக்காலத்தில் இருப்பது போன்று தேசிய கருத்துக்கள் இருக்கவில்லை. அவ்வாறு இருந்திருந்தாலும் அவை மிகச் சிலவாகும். மேற்கு ஜரோப்பியர் பாப்பான்டவர், பேரரசர் ஆகிய இருதலைவர்களின் கீழ் ஒரே சமுதாயமாக வாழ்ந்தனர். இம்மக்களிடம் தேசிய வாதம் இருக்கவில்லை; பதிலாக பொதுவான கிறிஸ்தவ நம்பிக்கையடிப்படையில் பாப்பான்டவருக்கும் அதேசமயம் பேரரசனாக்கும் அவர்கள் மரியாதை செலுத்தினர்.

இக்காலகட்டத்தில், சிறப்பாக மன்னர்களிடையே - அவர்கள் ஆங்கிலேயர், பிரான்சியர், ஸ்பானியர் ஆகிய எந்த நாட்டவராக இருந்தபோதிலும் - பெருமளவுக்கு பொதுத்தன்மைகள் காணப்பட்டன. உணவு, ஆடை அணிகள், பழக்க வழக்கங்கள் ஆகிய தேசிய வாழ்க்கை முறையில் உறுதியாக பொதுத்தன்மை காணப்பட்டது. அப்பொதுத் தன்மையை பற்றி மேலும் கூறின், உதாரணமாக ஆங்கில பிரான்சிய மன்னர்கள் இருவருக்கிடையே இந்த பொதுத்தன்மை, ஆங்கில மன்னனுக்கும் ஆங்கில நாட்டுப் பிரசைக்கும் அல்லது பிரான்சிய மன்னனுக்கும் பிரான்சிய நாட்டுப் பிரசைக்கும் இடையில் இருந்த பொதுத் தன்மையை விட விசேடமாகக் காணக்கூடியதாக இருந்தது. இவ்வாறு நாட்டு மக்களின் சராசரி வாழ்வில் பொதுத் தன்மையை பற்றியோ தேசிய தனித்தன்மைபற்றியோ கருத்துக்கள் இருக்கவில்லை. ஆங்கிலேயரையும் பிரான்சியரையும் கருத்தில் கொள்ளும்போது, 15ஆம் நூற்றாண்டின்

நடுப்பகுதியில், ஆங்கிலேயருக்கும் பிரான்சியருக்கும் இடையில் ஏற்பட்ட நூற்றன்மூல போர் (1337 - 1453) முடிவடையும் போது பொது எதிரிக்கு எதிராக நடைபெற்ற நீண்ட யுத்தத்தின் விளைவாக மேற்கூறிய நிலைமை மாறிற்று. நூற்றன்மூல யுத்தம் முடிவடையும் போது ஆங்கில அல்லது பிரான்சிய மன்னன், படைவீரன் ஆசிய இருவரும் தமது பொதுத் தேசியத்துவம் பற்றிய உணர்வைப் பெறலாயினர். இவ்வாறு ஜரோப்பிய வரலாற்றில் மத்தியகாலம் முடிவடையும் போது தேசிய வாதத்தினடிப்படையில் செயற்பட்டு தேசிய அரசுகளை உருவாக்கும் செயன்முறை ஆரம்பிக்கிறது, என்பது தெளிவாகிறது.

தேசிய அரசுகள் தோன்றும் செயன்முறை இங்கிலாந்திலும் பிரான்சிலும் ஆரம்பித்தாலும் ஸ்பானியாவிலும் போர்த்துக்கல்லிலும் அவ்வாறான தோற்றத்துக்கு இக்காலத்தில் ஏற்பட்ட நிகழ்வுகள் சில காரணமாயின. 16ஆம் நூற்றாண்டில் டெனிஸ் இனமும் சல்டிஸ் இனமும் தேசியவாதத்தில் ஒன்றிணைந்தன.

எனினும் ஓர் இனத்துக்கே சிறப்பாக உரிய அரசு ஒன்றை உருவாக்கிக் கொள்ளும் உரிமை அவ்வினத்துக்கு உண்டு என்ற கருத்து 18ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியிலும் 19ஆம் நூற்றாண்டிலும் வளர்த் தொடங்கியது. இக்கருத்தின் பரம்பலை வரலாற்றில் பின்வரும் கட்டங்கள் புலப்படுத்துகின்றன.

- * 1772இல் போலந்து பிரிக்கப்பட்டமையால் ஜரோப்பாவில் தேசிய வாதம் தலைதாக்கியது.
- * 19ஆம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் ரஷ்யா, ஜேர்மனி, இத்தாலி, ஸ்பானியா ஆசியன நெப்போவியனுக்கு எதிராக தேசியவாத பலத்தால் எழுந்து நின்றன.
- * 1820க்கும் - 1878 க்கு இடைப்பட்ட காலத்தில் இத்தாலியிலும், ஜேர்மனியிலும் இனவெழுச்சி ஏற்பட்டது.

இங்கு நீங்கள் கற்றுக் கொண்ட அம்சங்களின் அடிப்படையில் ஜரோப்பாவில், தேசிய அரசுகள், 15 ஆம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் இருந்து 19ஆம் நூற்றாண்டு வரையான காலப்பகுதியில் மக்கள் செயற்பாட்டினால் தொன்றின என்பது உங்களுக்குப் புலனாகும்.

தேசிய அரசுகள் உருவாகும்பொழுது, அந்தந்த நாடுகளில் தேசிய அரசுகள் தோன்ற வழிவகுத்த செயல்முறை பற்றியும் நாம் சிறிது விளங்கிக் கொள்ள வேண்டும்.

XIV ஆம் லூயி

பிரான்சை முதலில் நோக்கினால், 13ஆம் நூற்றாண்டுக்கு முன் பிரான்சிய பிரதேசம் மானிய முறையில் அமைந்த பிராந்திய அரசுகள் பலவற்றைக் கொண்டிருந்தது. என்பது புலப்படும். அரசனின் வெற்றியால், ஒன்றினைந்த மத்திய அரசு ஒன்றைத் தாபிப்பதற்காக, 13ஆம் நூற்றாண்டில் இருந்து 15ஆம் நூற்றாண்டு வரை பிரான்சிய மாகாணங்களை ஒன்றினைத்தல் முக்கியமான சம்பவமாக இருந்தது. இச்சம்பவம் தொடர்பாக பிரான்சில் பிலிப்ஸ் ஒகஸ்டஸின் (1180 - 1223) காலம் முக்கியமானது. பிரான்சிய அரசின் வளர்ச்சிக்கான அடுத்த சந்தர்ப்பமாக பிரான்சுக்கும் இங்கிலாந்துக்கும் இடையில் நடைபெற்ற நூற்றாண்டு யுத்தத் (1337 - 1453)தைக் கூறலாம். இவ்யுத்தம் பிரான்சியரிடையே ஒவ்வொருவரும் பிரான்சியப் பிரசை என்ற முறையில் பொதுவான தேசிய உள்ளவை ஏற்படுத்தத் தூண்டிய யுத்தமாகும். மறுபுறத்தில், மாகாண ரீதியான பரம்பரை ஆட்சியதிகாரத்தை ஒழித்து அரசின் அதிகாரம் மேலோங் கியது. யுத்தத்தில் ஆங் கிலேயர் தோற்கடிக்கப்பட்டமை, பிரான்சிய அரசன் மக்களிடையே செல்வாக்குப் பெறக் காரணமாகியது. 17ஆம் நூற்றாண்டில் பிரான்சில் தேசிய வாதமும் அரசின் அதிகாரமும் மேலும் வளர்ச்சியடைந்தன. இதற்காக முக்கிய பங்காற்றியோரில் ரிச்சனியோ (ரிச்சலோ - ரிச்சல்யு) மசாரின் ஆசிய அமைச்சர்களோடு 14 ஆம் லூயி (1642 - 1715) மன்னானும் சிறப்பிடம் பெறுவர். இது தொடர்பாக அவர்கள் என்ன செய்தார்கள் என்பதைப் பின்வரும் விடயங்களில் இருந்து விளங்கிக் கொள்ளுங்கள்.

- * முடியாட்சிக்கு பயமுறுத்தலாக இருந்த பிரபுக்களின் அதிகாரங்கள் வரையறுக்கப்படுதல்.
- * பிரபுக்களின் ஆதிக்கப் பிரதேசத்தை விடுவித்து பிரபுக்களை நிராயுதபாணிகளாக்குதல்.
- * பிரான்சில் ஹியூகேகோ (புரோட்டஸ்தாந்து மத்தினருக்கு) க்களுக்கு இருந்த அதிகாரங்கள் கட்டுப்படுத்தப்படுதல்.
- * முடியாட்சியில் செல்வாக்குச் செலுத்தக் கூடியதாகவிருந்த பிரதிநிதிகள் சபையான ஸ்டேட் ஜெனரலின் ஆதிக்கம் நீக்கப்பட்டமையும் 1614 ஆம் ஆண்டின் பின் அது கூட்டப்படாமையும்.
- * பிரபுக்களின் மேன்மைத் தன்மையின் இயல்பான இருபாலாருக்கிடையிலான யுத்தம் தடை செய்யப்பட்டமை.

இவ்வாறு பிரபுக்களின் பலம் குறைந்து செல்வதுடன் வாரிசு உரிமையின் அடிப்படையில் ஆட்சியைப் பெறும் முறையை மக்கள் ஏற்றுக் கொண்டமையும் அரசனுக்கு சார்பாக அனுமதியளியினால், இவை அனைத்தையும் விட 14ஆம் ஹூயி மன்னன் தெய்வீக வரக் கொள்கையை அடிப்படையாகக் கொண்டு முடியாட்சியின், அதிகாரத்தை வளர்த்துக் கொண்டமை, பிரான்ஸ், உயர்நிலையின் உச்சக் கட்டத்தை அடையக் காரணமாயிற்று. பிரான்சின் செல்வச் செழிப்பை உலகத்துக்கு எடுத்துக் காட்டுவது போன்று வேர்செயில்ஸ் மாளிகையைக் கட்டியதன் மூலம் அரசியல் கலையின் பாரம்பரிய பாணிகளினாடாக முடியாட்சியின் செழிப்பும் மகிழ்ச்சியும் உயர்நிலையில் நிலைநிறுத்தப்பட்டன. பிரான்சின் அரசபலத்தை பரவச் செய்வதற்கு ஜரோப்பாவில் அநேக யுத்தங்களில் ஈடுபடுதல் இவற்றுடன் சேரும் இன்னொரு காரணியாகும். இவ்வாறு 14ஆம் ஹூயி பிரான்சை புதிய இனமாகவும், ஒரு அரசாகவும், பலமுள்ள நாடாகவும் ஜரோப்பாவில் ஏனைய நாடுகள் மதிக்கத்தக்க நிலைக்கு உயர்த்தினான் என்பதை நாம் அறியலாம்.

பிரான்ஸ், தேசிய அரசாக மாறும் நடவடிக்கையின் ஆரம்பநிலைகள் சிலவற்றைப் பற்றிக் கற்றுக் கொண்டோம். இனி, அக்காலப் புகுதியில் தேசிய அரசு ஒன்றை தாபித்துக் கொண்ட ஸ்பானியாவில் நிகழ்ந்தவற்றைப் பார்ப்போம்.

14ஆம் நூற்றாண்டில் இருந்து இஸ்லாமிய நாகரிகத்தின் பரம்பல் காரணமாக ஸ்பானியா என்று இன்று குறிப் பிடப் படும் பிரதேசம் மூஸ் லிம் களின் ஆதிக்கத்திலிருந்தது. பொதுவாக மூஸ்லிம்களிடமிருந்து நாட்டைக் கைப்பற்ற எடுத்த முயற்சி 15ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து 15 ஆம் நூற்றாண்டு வரை நீடித்தது - இப் போராட்டங்கள் காரணமாக ஸ்பானிய நாட்டவர்கள் கெஸ்டிலியன், அரகன் என்றவரையில் பிளவுபட்டிருந்த போதிலும் இன்னும் ஸ்பானிய இனத்தவர் என்பதை நினைவில் கொள்ளக்கூடிய அளவுக்கு உறுதியுடன் இருந்தனர். மூஸ்லிம்களுக்கு எதிராகச் செய்யப்பட்ட சிலுவை யுத்தம், (தர்மயுததம்) கத்தோலிக்க பர்த்தனன் மன்னன், இசபெல்லா அரசி ஆகியோரின் கீழ், 1492 இல் மூஸ்லிம்களிடமிருந்து ஸ்பானியாவின் கடைசிப் பிரதேசமான கிரன்டா ஸ்பானியர்களால் கைப்பற்றப்பட்டதுடன் முடிவுற்றது. இக்காலப் பகுதியில் ஸ்பானியப் பிரதேசம் ஓன்றினைந்த தேசிய அரசாகத் தோற்றம் பெறவது தொடர்பாக இடம்பெற்ற நிகழ்வுகள் சில பின்வருமாறு -

* 1447இல் இஸ்லைபொ, கெஸ்டில் பகுதியின் அரசியாக தெர்ந்தெடுக்கப்பட்டமை.

- * 1469இல் பர்டினந்தும் இஸ்பெலாவும் திருமணம் செய்தமை.
- * 1479இல் பர்டினன்த் அரசன் பிரதேச மன்னாதல்.
- * 1481ஆம் ஆண்டு முதல் 1492 ஆம் ஆண்டு வரை யுத்தம் செய்து திரள்டாவை முஸ்லிம்களிடமிருந்து விடுவித்துக் கொள்ளுதல்.
- * 1493இல் ருஸியோனையும் சர் தாதியையும் பிரான்சிடமிருந்து பெற்றுக் கொள்ளுதல்.
- * 1504இல் நேபளையும் 1512ல் ஸ்பானிய நவாரையும் பெற்றுக்கொள்ளுதல்.

இவ்வாறு 1512 ஆண்டளவில் போர்த்துக்கல் தவிர்ந்த ஸ்பானிய குடா நாட்டின் எல்லாப் பிரதேசங்களும் ஸ்பானியாவின் கீழ் ஜக்கியப்பட்டன. போர்த்துக்கலையும் ஜக்கியப்படுத்திக் கொள்ள ஸ்பானிய அரசர்கள் கடுமையான சிக்கல் நிறைந்த திருமணத்தொடர்பு முறைகளைப் பின்பற்றினர். இஸ்பானியா தேசிய அரசை ஏற்படுத்துவதில் பர்டினந்தும் இச்பெலாவும் உண்ணதமான பங்களிப்புச் செய்தனர். இவர்களிருவரின் காலத்தில் அரசினை ஒன்றிணைத்தல் அரசு கொள்கையில் முக்கிய அங்கமாக இருந்தது. அதற்காக அவர்கள் எவ்வாறான வழிமுறைகளைப் பின்பற்றினர் எனப் பார்ப்போம்.

* பிரபுக்கள், மதகுருமார், நகரவாசிகள் என்ற வர்க்கங்களாக பேதப்பட்டிருந்த ஸ்பானியாவில் வம்சத் தலைவர்களதும் அதிகாரங்களையும் வரையறையற்ற சலுகைகளையும் ஒழித்தல். இது நாட்டின் தேசிய ஒற்றுமையை உண்டாக்குவதற்குத் தேவையான ஆரம்பப் படியாகும்.

* குற்ற அதிகாரிப்பு காரணமாகவும் வேறு நடவடிக்கைகளுக்குமாக அமைக்கப்பட்டிருந்த 'தூயச்சோதர சங்கம்' போன்ற சங்கங்களுக்குச் சமுதாய மட்டத்தில் உயர்நிலையளித்தல்.

* அக்காலம் வரை பாப்பரசரின் விருப்பப்படி ஸ்பானிய கத்தோலிக்கச் சபையின் மதகுருமார் நியமிக்கப்பட்டு வந்தனர். இவ்வாறு புதிதாக இஸ்பானிய ஆட்சியின் கீழ் வந்த பிரதேசங்களில் மதகுருமாரை நியமிக்கும் அதிகாரமும் முடியின் கீழ்க் கொண்டு வரப்பட்டன.

* போர்த்துக்கல், வேல்ஸ், மெக்ஸி ஓலியன் போன்ற வெளிநாடுகளுடன் அரசு வமிசத்தவர் திருமணத் தொடர்புகளை ஏற்படுத்திக் கொண்டமை.

இவ்விருவரின் காலத்தின் பின் மீண்டும் சிறிய அளவிலான குழப்ப குழந்தை காணப்பட்ட போதிலும் முதலாம்

சால்ஸ் மன்னின் காலத்தில், மறுபடி ஆரம்பிக்கப்பட்ட இஸ்பானிய முடிக்கு 19ஆம் நூற்றாண்டுவரை பயமுறுத்தல்கள் இருக்கவில்லை.

இஸ்பானியாவில் உள்நாட்டுத் தேசிய ஜக்கியத்தை ஏற்படுத்துவது முக்கியமானதாக இருந்தபோதிலும், 'பலருடைய சர்வாதிகார' ஏகாதிபத்தியமொன்றைத் தோற்றுவிப்பதில் மிக முக்கிய பணியாற்றியவர்களுள், கொலம்பஸ், கோட்டேஸ், பிஸாரோ போன்ற துணிச்சலான மாலுமிகளினதும் நாடுகான் பயணிகளதும் பணிகளைக் குறிப்பிட வேண்டும். இசபெலா அரசியினதும் முதலாம் சால்ஸ் மன்னனதும் ஆதரவுடன் அவர்கள் கடமையாற்றியமையால், அதற்குப் பிற்பட்ட காலத்தில் இஸ்பானியா ஜரோப் பாவில் பல மூள்ளதும் செல்வாக்குள்ளதுமான ஒருநாடாக மாறிற்று.

இஸ்பானியா தேசிய அரசாக மாறியமைபற்றி நாம் திடுவரை ஆராய்ந்தோம். அடுத்ததாக இங்கிலாந்து தேசிய அரசாக மாறிய முறையை ஆராய்வோம்.

பிரான்கம் ஸ்பானியாவும் தேசிய அரசாக உருவாகிய அதே காலத்தில் இங்கிலாந்தும் தேசிய அரசாக உருவாகியமையைக் காணக்கூடியதாக உள்ளது. இங்கிலாந்துக்கும் பிரான்கக்கும் இடையில் நடைபெற்ற நூறாண்டு யுத்தத்தில் இங்கிலாந்து தோல்வியடைந்தமை, அந்நாட்டு மன்னனதும் மக்களதும் வீழ்ச்சிக்கும் காரணமாயிற்று. எனினும் இந்நிகழ்ச்சி, உள்வாரியாக அரச பலத்தை மன்னன் மேம்படுத்திக் கொள்ளக் காரணமாக அமைந்தது. இங்கிலாந்து மக்களிடையே தேசிய உணர்வை தோற்றுவிப்பதிலும் அவ்யுத்தம் வெற்றிகள்டது. எனினும் ஏனைய நாடுகளில் போலவே பிரதேச ரீதியாக பிரபுக்களினதும் குருமாரினதும் அதிகாரம் மேலோங்கிக் காணப்பட்டது. இங்கிலாந்தில் அநேக விடயங்கள் மாறியபோதிலும் குருமாரின் சலுகைகள் மாறவில்லை. குருமாருக்கு எதிராக கருத்து அதிகரித்த வேளையில் ரியூடர் மன்னர் பரம்பரையின் முதல் மன்னனான ஹென்றி டியூடர் சட்ட விதிகள் மூலம் அரச அதிகாரத்தைப் பலப்படுத்தும் நடவடிக்கையில் VIII ஆவது ஹென்றி (1519 - 1547) க்கும் கதரின் அரசிக்கும் இடையிலான திருமனத்தை செல்லுபடியற்றதாக்குமாறு அரசன் விடுத்த வேண்டுகோளைப் பாப்பரசர் உதாசீனம் செய்தமை முக்கியமான ஒரு நிகழ்ச்சியாகும். இந்நிகழ்ச்சியைக் காரணமாகக் கொண்டு VIII ஆம் ஹென்றி மன்னன் பாப்பரசரிடமிருந்தும் கத்தோலிக்க சபையிலிருந்தும் பிரிந்து இங்கிலாந்துச் சபை என்ற பெயரில் வேறான சமய அமைப்பு ஒன்றை இங்கிலாந்தில் தோற்றுவித்தான்.

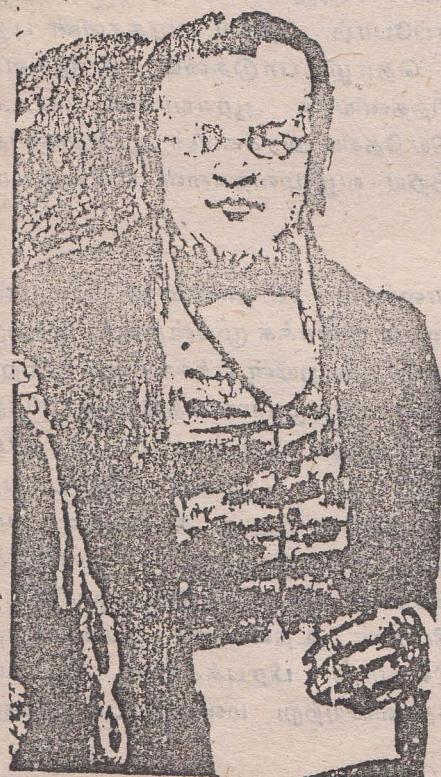
ஹென்றி

மன்னனே இப்புதிய சமய அமைப்பின் தலைவனானான். அதுவரை காணப்பட்ட குருமாருக்கு எதிரான வாதமும், தேசிய வாதமும் தலைதூக்குவதற்கு இது ஏற்ற சந்தர்ப்பமாக அமைந்திருந்தமையால் மேற்படி நடவடிக்கையை அரசன் இலகுவாக செய்யக் கூடியதாக இருந்தது. இதன் காரணமாக பிரபுக்களின் அதிகாரத்தைக் கட்டுப்படுத்தி வெளிநாட்டுத் தாக்கங்களில் இருந்து நாட்டைப் பாதுகாத்துக் கொள்ளும் நடவடிக்கைகளுக்கு அரசன் தலைமை தாங்கிச் செய்றப்பக் கூடியதாயிற்று. ஹென்றி மன்னனின் பின் முதலாம் எலிசபத் அரசியின் காலத்திலும் அதன் பின்னரும் இச்செயன்முறை தொடர்ந்து நடைபெற்றது. இங்கிலாந்தில் உருவாகிய தேசிய அரசு பலம் பொருந்தியதாக நிலை பெறுதற்கு கப்பற் பலம் பலமுடையதாக இருந்தமை பேருதவியாக இருந்தது.

15ஆம் 16ஆம் நூற்றாண்டுகளில் பிரான்ஸ், இஸ்பானியா போன்று இங்கிலாந்தும் தேசிய அரசாக வளர்ந்த முறை பற்றி நாம் கற்றுக் கொண்டோம். இனி 19ஆம் நூற்றாண்டில் இத்தாலி ஜேர்மனி என்பன முறையான தேசிய அரசுகளாக மாறியமை பற்றிச் சூருக்கமாக அறிந்து கொள்வோம்.

உரோமப் பேரரசு இருந்த காலம் முதல் இத்தாலி தனி ஒர் அரசின் கீழ் இருக்கவில்லை. எனினும் இத்தாலியில் தேசிய உணர்வு இல்லாதிருக்கவுமில்லை. இத்தாலிய மக்களிடம் தேசிய ஆர்வம் ஒன்று ஏற்படுவதற்கு முதலாம் நெப்போலியன் தூண்டுகோலாக விளங்கினான். இத்தாலியை முற்றாக ஜக்கியப்படுத்த ஒரு நூற்றாண்டுக்கு மேற்பட்ட காலம் எடுத்தது. எனினும் இதில் 1859க்கும் - 1871க்கும் இடைப்பட்ட காலமே மிக முக்கியமானது. இச் செயன் முறையில் கவுன்ட்கேக்ர, விக்டர் எமானுவேல் மன்னன், மாசினி, கரிபால்டி ஆகிய வீரர்கள் முக்கியமானவர்கள். இத்தாலியைப் பலமுள்ள தேசமாக்குவதில் 1861 இல் இத்தாலிய அரசை உருவாக்கிப் பிரகடனப்படுத்தியமை முக்கியமான நிகழ்ச்சியாக இருந்த போதிலும் அதன் பின்னரும் இத்தாலிய அரசுக்கு மேலும் பிரதேசங்களை சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டி ஏற்பட்டது.

ஜேர்மனியை எடுத்து நோக்கின் 1848இன் சுங்கவரி மகாநாட்டின் பின் பிரஷ்யா ஜேர்மனியின் பிரதான நாடாக மாறிய பின் ஜேர்மனியை ஜக்கியப்படுத்த முடியும் என்ற எதிர்பார்ப்பு தேசிய உணர்வு கொண்ட ஜேர்மனியர்களிடம் ஏற்பட்டது. இச் செயன் முறையில், 1861இல் வில்லியம் மன்னன் பிரசியாவில் முடிகுடியமையும் 1862 இல் பிசமார்க் முதலமைச்சராகியமையும் முக்கிய

கெவர் கவுண்டர்

இரு நிகழ்ச்சிகளாகும். பிசமார்க்கின் அறிவுபூர்வ நடவடிக்கைகளில் “இரும்பும் இரத்தமும்” முறை மாத்திரமன்றி தந்திரோபாய் குட்சம் இராஜதந்திரமும் ஜேர்மனியை ஜக்கியப்படுத்தக் காரணமாயின. பின்வரும் யத்தும் கள் மூலமாக ஜேர்மனிய நிலம் ஜக்கியப்படுத்தப்பட்டதுடன் தேசிய அரசாக ஒன்றிணைவதற்கு இருந்த தடைகளும் நீங்கின.

1863 இல் டென்மார்க் உடனான யத்தம் சுடியினிலையில் இருந்து அதை ஏழாண்டு வருமாப் பாடு வழிக்கொண்டு வருகிறோம் என்று நடவடிக்கை நிலம் யத்தம்

1870 இல் பிரான்சிய ஜேர்மனிய யத்தம்.

இச்செயற்பாட்டின் இறுதி விளைவாக 1871 இல் வேர் ஸெய்ல் ஸில் ஜேர்மனிய ஏகாதிபத்தியம் பிரகடனப்படுத்தப்பட்டமையால் பரந்திருந்த ஜேர்மன் பிரதேசங்கள் ஒரு குடையின் கீழ்க் கொண்டு வரப்பட்டு ஜேர்மனி பலமுள்ள ஓர் அரசாக மாறிற்று.

தேசிய அரசுகள் தோன்றியின் அதுவரை அப்பிரதேசங்கள் ஆளப்பட்ட முறையில் வேறுபாடு ஏற்பட்டது என்பது உங்களுக்கு விளங்கும். அது எவ்வாறான மாற்றம் என்பதை இனிப் பார்ப்போம். தேசிய அரசுகளின் புதிய ஆட்சியாளர்களின் தொழிற்பாடுகளை நாடுகளின் அடிப்படையில் தனித்தனியாக ஆராயாமல் கூட்டாக நோக்குவது நன்று. புதிய தேசிய அரசுகளின் ஆட்சியாளர்கள் பொதுவாகப் பின்பற்றிய வழிமுறைகளை பின்வருமாறு கருக்கிக் கூறலாம்.

* புதிய ஆட்சியாளர்கள் பிரதானமாக பலமுள்ள மத்திய ஆட்சியொன்றை உருவாக்க முயன்றனர். இதற்குத் தடையாக இருந்த மானிய முறையின் ஏச்சங்களை முற்றாக அழிப்பதில் ஈடுபட்டனர். பலமுள்ள மத்திய ஆட்சிக்குப் பிரதான தடையாக இருந்த பிரபுக்களின் அதிகாரம் முதலில் தகர்க்கப்பட்டது. இவை தொடர்பாக இங்கிலாந்திலும் இஸ்பானியாவிலும் நடந்தவை பற்றி முன்பு நீங்கள் அறிந்து கொண்டார்கள். மன்னர்கள் பிரபுக்களைத் தாக்கும்போது அக்காலத்தில் எழுச்சி பெற்ற மத்திய தர வகுப்பினரின் உதவியைப் பயன்படுத்திக் கொண்டனர். இவ்வாறு பிரபுக்களின் ஆடம்பர மகோன்னதநிலை தோல்லியுற்று மன்னராட்சி மேலும் பலவினமடைந்தது.

* புதிய பிரதேசங்களைக் கைப்பற்றித் தேசியஅரசின் கீழ் ஆளப்பட்ட பகுதிகளை விரிவுபடுத்திக் கொள்வதில் ஆர்வம் காணப்பட்டது. அவை மன்னர்கள் உள்வாரியாக பயன்படுத்திய அதிகாரங்கள் அதிகரிப்பதற்கு உதவின.

புதிய உலகம் கண்டு பிடிக்கப்பட்டதுடன் அத்திலாந்திக் சமுத்திரத்தை நோக்கி இருந்த இங்கிலாந்து, பிரான்சு, ஸ்பானியா, போத்துக்கல் போன்ற நாடுகள் புதிய குடியேற்றப் பிரதேசங்களை உருவாக்கிக் கொண்டு விசேட அதிகாரங்களைப் பெற்றுக் கொண்டன. அது ஆட்சியாளர்களின் அதிகாரத்தைப் பாதுகாத்துக் கொள்ளக் காரணமாயிற்று.

* தேசிய அரசுகளின் புதிய ஆட்சியாளர்கள் முன்னர் போல் மானிய முறைக் கால யுத்த சேவைகளின் நம்பிக்கை கொள்ளாது அரச ஊழியம் பெறும் படைகளை ஏற்படுத்தினர். இவ்விடயம் இங்கிலாந்தில் ரியூடர் மன்னர் பரம்பரையில் அவ்வளவாக வெளிப்படாவிட்டாலும் பிரான்சில் பூர்போன், ஸ்பானியாவில் ஹெஜாஸ்பேர்க் மன்னர்களின் கீழ் பலமாக நடைபெற்றது.

* அரச வம்சங்களின் திருமனத் தொடர்புகளையும் ஆட்சியாளர்கள் தமது நிலையைப் பாதுகாத்துக் கொள்ளப் பயன்படுத்தினர். அதன் மூலம் அரசுகளையும் பிரதேசங்களையும் கவர்ந்து கொள்ளவும் அவர்கள் எதிர்நோக்கிய உள்வாரி, வெளிவாரி, எதிர்ப்புக்களில் இருந்து பாதுகாத்துக் கொள்ளவும் இவ்வுறவுகளைப் பயன்படுத்திக் கொண்டனர். இக்காலப் பகுதியில் இஸ்பானியாவுக்கும் ஜேர்மனிக்கும் போர்த்துக்கலுக்கும் இஸ்பானியாவுக்கும், இங்கிலாந்துக்கும் ஸ்கொட்லாந்துக்கும் இடையில் இவ்வாறான அரச வம்ச திருமனத் தொடர்புகள் ஏற்பட்டன.

* நீதிமுறையும் புதிய அரச ஆட்சியாளர்களின் தேவைக்குப் பொருத்தமான முறையில் அமைத்துக் கொள்ளப்பட்டது. இங்கிலாந்தில் ரியூடர் மன்னர்கள், கவுன்சில், உயர் கமிஷன், ஸ்டெட் சேம்பர் போன்ற நீதித்துறை அமைப்புக்களை அரச துரோசிகளுக்கு எதிராகப் பயன்படுத்திக் கொண்டனர். முன்னர் போன்று முக்கியமான வழக்கு விசாரணைகளை பிரதேச ரீதியாக மேற்கொள்ளாமல் வண்டனுக்குக் கொண்டு செல்ல வேண்டும் என முறைப்படுத்தியமை ஓர் அம்சமாகும்.

* தேசிய அரசுகளின் நியாயத் தன்மைக்கும் உரிமைக்குமான புதிய தத்துவங்களை உருவாக்கிக் கொண்டனர். இங்கிலாந்தில் முதலாம் ஜேம்ஸ் மன்னன் அரசை சவர்க்கத்தின் ஒரு அமைப்பாகக் கருதியமையும், பிரான்சில் 14 ஆம் வூரி மன்னர் 'அரச என்பது நான்' என்றும் கூறியமையும் எல்லையற்ற, வரையறுக்கப்படாத அதிகாரம் புதிய ஆட்சியாளர்களுக்கு இருக்க வேண்டும்

என்ற நம்பிக்கை இருந்ததைத் தெளிவாக்கிறது. தோமஸ் ஹொப்ஸ் தமது சமூக ஒப்பந்தக் கோட்பாட்டை முன்வைத்தமையும் மக்கிய வல்லி, அரசு, அரசுக்காகவே இருக்க வேண்டும் என்று காட்டியமையும் சர்வாதிகார மன்னர்கள் இருப்பது நியாயமானது என்பதைக் காட்டவேயாகும். இவை எல்லாவற்றையும்விட, முதலாம் ஜேம்ஸ் "மன்னர் ஆட்சிசெய்ய கடவுளிடமிருந்து பெறப்பட்ட அதிகாரம் உண்டு" என்ற கருத்து உதவியது. "மன்னன் கடவுளுக்கு மட்டுமே பொறுப்புச் சொல்ல வேண்டும். கடவுளின் கட்டளை காரணமாக அரசனுக்கு எதிராக ஒருவரும் எழுந்து நிற்க முடியாது. தேசியம் என்ற குடும்பத்தில் முக்கியமான தலைமைத்துவத்திற்காக கடவுளால் மன்னர்கள் நியமிக்கப்பட்டுள்ளனர் என்பது தெய்வீக்க கோட்பாட்டு வாதிகளின் கருத்தாகும்.

மேற் கூறப்பட்ட மாற்றங்கள் அனைத்தையும் சுருக்கமாக நோக்கின் ஒருபக்கம் மேற்கு ஜரோப்பாவின் தூய உரோம ஏகாதிபத்தியம் தொடர்பான எண்ணக்கரு பலவீனமடைகிறது என்பதையும் மறுபக்கம் அவ்வப்பிரதேசங்களில் காணப்பட்ட பிரதேச ஆட்சி வீழ்ச்சியடைந்து தேசிய உணர்வால் பலமுள்ள மத்திய அரசுகள் தோன்றுகின்றதையும் காணலாம்..

முதலாம் பகுதியில் கற்றுக் கொண்டவற்றை உறுதிப்படுத்திக்கொள்ள பின்வரும் செவ்வை பார்த்தல் 01 உங்களுக்கு உதவும்.

செவ்வை பார்த்தல் 1

த்ரப்பட்டவற்றுள் பொருத்தமான சொற்களைத் தெரிவ செய்து கீறிட்ட இடங்களை நிரப்புக.

நூற்றாண்டு, குடியேற்றங்களை, பூகோள அடிப்படையில், பிரபுத்துவ, சிறிஸ்தவ நம்பிக்கை, அரசவம்சங்களுக்கிடையில், ஊழியம் பெறும் போர்ப்படை, தெய்வீக தத்துவம், தேசிய மத்திய காலத்தில் ஜரோப்பிய மக்களிடையே தேசிய உணர்வு காணப்படாததுடன் பொது ..... (1) உணர்வினால் பாப்பாண்டவருக்கு மதிப்பளித்தனர். பிற்காலத்தில் தாம் ஏனையோரில் இருந்து வெறுபட்டமையும் ..... (2) ஒரு பிரதேசத்தில் வாழ்ந்தமையும் தாம் ஒரு தேசிய இனமாக பிரிந்து வாழ முயன்றமைக்குக் காரணமாகும். பிரான்சிலும் இங்கிலாந்திலும் தேசிய உணர்வு மலர்வதற்கு ..... (3) ..... யுத்தம் உதவிற்று. 16ஆம் நூற்றாண்டின் சமய மறுமலர்ச்சியின் விளைவாக உரோமப் பாப்பரசரின் அதிகாரத்தில் இருந்து விடுபட்டு மேற்கு ஜரோப்பாவின் சிலநாடுகள் தமது நாடுகளில் அரசுடன் தொடர்புபட்ட ..... (4) ..... கோயில்களை உருவாக்கிக் கொண்டன. தேசிய அரசுகளுக்கு பிரதான தடையாக, புராதன சமூக அமைப்பினால் உரிமை வழங்கப்பட்டிருந்த ..... (5) ..... முறையின் அதிகாரம் காணப்பட்டது.

தேசிய அரசுகளின் புதிய ஆட்சியாளர்கள் தமது அதிகாரத்தை பலப்படுத்திக் கொள்வதற்காக மானியமுறை யுத்த சேவைக்குப் பதிலாக ..... (6) ..... யே அமைத்துக் கொண்டனர். தமது நிலையைப் பாதுகாத்துக் கொள்வதற்காக ..... (7) ..... விரிவாக முறைகளைப் பயன்படுத்திக் கொண்டனர். தேசிய அரசுகளின் நியாயத்தன்மையையும் உரிமையையும் உறுதிப்படுத்திக் கொள்வதற்கு ..... (8) ..... களை உருவாக்கினார். இவற்றுள் மன்னனுக்கு ஆட்சியில் ..... (9) ..... உரிமை உண்டு என்ற கருத்து முக்கியமானது. இவ்வாறு உருவாகிய பலமுள்ள தேசிய அரசுகளைப் பலப்படுத்திக் கொள்வதற்காக விசேடமாக அத்திலாந்திக் சமுத்திரத்துக்கு அருசில் உள்ள நாடுகள் தமது கடற்பலத்தைப் பயன்படுத்தி ..... (10) ..... அமைக்கும் செயல்முறையை மேற்கொண்டன.

உங்கள் விகடனை இம் மொடியூலின் இறுதியிலுள்ள விடைகளுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்க்குக.

16ஆம் நூற்றாண்டளவில் சமயக் கட்டுப்பாடுகளில் இருந்து விடுபட்டுப் பலம்பெற்ற தேசிய அரசுகளில், மனித சுதந்திரம், உரிமைகள் என்பன தொடர்பான கருத்துக்களுள், தாராண்மை வாதத்துக்கு முக்கிய இடம் உண்டு. நாம் இரண்டாம் பகுதியில் தாராண்மைவாதக் கொள்கைபற்றிக் கற்போம்.

பகுதி 11

4.0 தாராண்மை வாதம்

பின்வரும் சொற்கள் அரசறிவியலுடன் (POLITICAL SCIENCE) தொடர்புபட்டன எனினும் சாதாரண பயன்பாட்டில் அவை அன்றாடம் வழங்குவதை நீங்கள் கேள்விப்பட்டிருப்பீர்கள்.

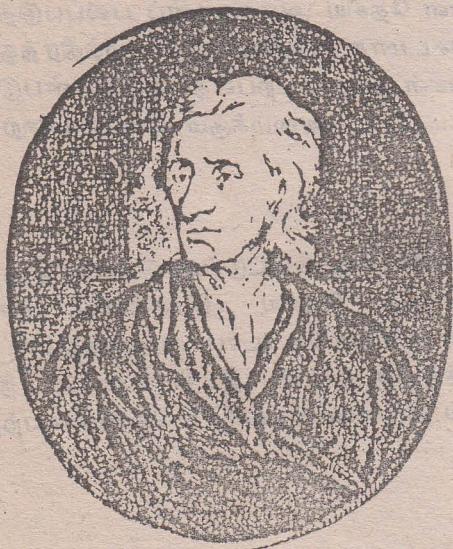
- * சனநாயகம்
- * சமூகவுடமை
- * தாராண்மைவாதம்
- * முதலாளித்துவம்

இவ்வளைத்து கொள்கைகளிலும் ஒத்த தன்மைகள் பெருமளவில் காணப்படுகின்றன. அதேபோன்று அவற்றுக்கிடையே தெட்டத் தெளிவான வேறுபாடுகளும் உள். இப்பகுதியில் நாம் தாராண்மைக் கொள்கைகளின் அடிப்படைப் பண்புகள் இரண்டினாக் கண்டு கொள்ளலாம்.

அவையாவன:-

- * தாராண்மைவாதத்தினுள் ஏனைய அரசியற் கோட்பாடுகளில் உள்ள அநேக அம்சங்கள் அடங்கியிருத்தல்.
- * தாராண்மைக் கோட்பாட்டாளர்களிடையே ஓரளவுக்கு வேறுபட்ட கருத்துக்களைக் காணக் கூடியதாக இருத்தல்.

இப்பண்புகள் காரணமாகத் தாராண்மை தத்துவத்தை விளக்குகையில் சில கஷ்டங்கள் ஏற்பட இடமுண்டு. அவ்வாறான பின்னணியில் நாம் தாராண்மைவாதம் பற்றிச் சிறப்பாக கற்றுக் கொள்ள முயல்வோம்.

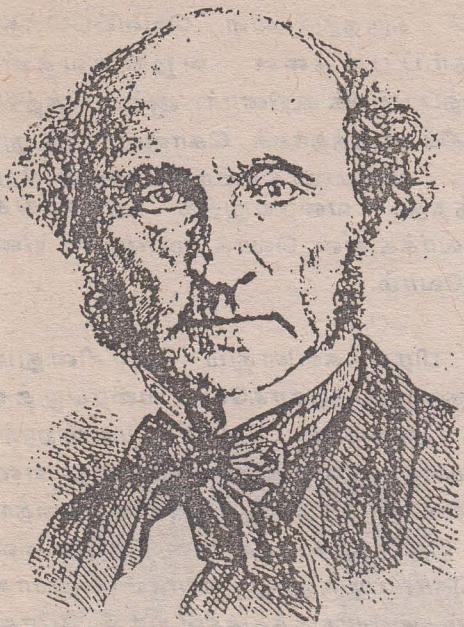
ஜோன் லோக்

தாராண்மைக் கருத்துக்களின் ஆரம்பம் 17ஆம் நூற்றாண்டு அளவிலாகும். 1632 ஆம் ஆண்டு முதல் 1704 ஆம் ஆண்டு வரை வாழ்ந்த ஆங்கிலேயரான ஜோன் லோக் என்பவரை தாராண்மை வாதத்தின் தாபகர் எனக் கருதினால் தாராண்மை வாதத்தை விளக்குவது இல்குவானது. எவ்வாறு லோக்கின் கருத்தை தாராண்மை வாதக் கருத்துக்கள் என விபரிக்க முடியும்? அவர் தனது கருத்தை (Two Treatises of Government) என்ற ஆக்கத்தின் மூலம் வெளிப்படுத்தினார். லோக் முன் வைத்த பிரதான விடயங்கள் பின்வருமாறு -

- * பிரதானமாக வரையறுத்த அரசாங்கம் பற்றிய கருத்தை முன்வைத்துள்ளார். (வரையறுத்த அரசாங்கம் எனப்படுவது மக்களின் உரிமைகளுக்கு இடையூறுகள் ஏற்படாதவகையில் அதிகாரம் செலுத்தும் அரசாங்கம்) மக்களின் சுதந்திர உரிமைகள் பறிபோகின்ற காரணத்தினாலே, சர்வதிகாரமுடையதும் அதிகாரம் மையப் படுத்தப்பட்டதுமான அரசாங்கமொன்றில் லோக் நம்பிக்கை வைக்கவில்லை.
- * மனிதர்கள் தனிப்பட்ட உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதற்காகவே வரையறுத்த அரசாங்க மொன்றை அமைப்பதற்கான ஆலோசனையை வெளியிட்டார்.
- * லோக் தமது நூலில் மக்கள் விருப்பம் தொடர்பான கருத்தை வெளியிடுகிறார். சமூக ஒப்பந்தக் கோட்பாட்டின் அடிப்படையில், மக்கள் விருப்பத்தின் பேரில் அரசு அமைக்கப்பட்டுள்ளது. மக்கள் விருப்பத்தின் அடிப்படையில் அரசை மாற்றியமைக்கலாம் என்பன அவரின் கருத்துக்கள். மக்கள் விருப்பின் அடிப்படையில் அரசாங்கத்தை அமைக்கும் கருத்து இங்கு உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளது.

*   லொக் சமயக் கருத்துக்களை வெளிப்படுத்துவதற்கான சந்தர்ப்பங்களை வழங்குவதன் முக்கியத்துவத்தைப் பற்றிக் கூறினார். அக்காலத்தில் இது ஒரு புரட்சிக் கருத்தாகக் கொள்ளப்பட்டது. ஆகையால் மறுமலர்ச்சியாளர்களிடையே பிரபல்யமடைந்தது. வரையறுத்த அரசாங்கமொன்றை உருவாக்க ஏன் லொக் முயன்றார் என மேலும் நோக்குவோம்.

பிரதானமாக   பிரபுக் களினதும் அரசினதும் அதிகாரங்களைக் குறைப்பதற்காகவே வரையறுத்த அரசாங்கமொன்றை அமைக்க லொக் முயன்றார். இதற்காகப் பாராளுமன்ற நடவடிக்கை சரியானது என லொக் ஏற்றுக் கொண்டார். எனினும் அக்காலத்தைய பாராளுமன்றம் நிலச் சொந்தக்காரர்களான பிரபுக்களை அங்கத்தவர்களாகக் கொண்டிருந்தது. தாராண்மைவாத சுதந்திரமும் உரிமையும் பற்றிய கருத்துக்கள் பரவியபோது பாராளுமன்றத்தில் மக்கள் பிரதிநிதித்துவத்தை விரிவாக்கக் கூடியதாயிற்று.   இவ்வாறு பாராளுமன்றத்தின் அதிகாரத்தைப் பலப்படுத்த முயல்கையில் மக்கள் அதிகாரத்துக்குப் பயப்பட வேண்டிய தேவை தாராண்மைவாதிகளுக்கு ஏற்படவில்லை. லொக்கின் காலத்தில் தாராண்மைவாதிகள் மக்கள் சக்தியை முக்கியமானதாக கருதவில்லை. எனினும் பிற்காலத்தில் மக்கள் சக்தி ஒங்கியமையால் தமது அரசியல் கருத்துக்களை முன்வைத்து, மக்கள் அதிகாரத்தை வரையறுக்கத் தாராண்மை வாதிகள் முன்வந்தனர்.   தாராண்மை வாதிகள் மதிப்பளித்த உரிமைகள் அழிந்து போகும் என்ற பயம் காரணமாக அவர்கள் மக்களின் அதிகாரத்தை வரையறுக்க வேண்டிய தேவை ஏற்பட்டது.   இவ்வாறான தாராண்மைவாதியான ஜே. எஸ். மில் 1832இல் வாக்குரிமையை வழங்குவதற்கு சார்பாக இருந்தபோதிலும் பிற்காலத்தில் அக்கருத்தை அவர் மாற்றிக்கொண்டார். பிரத்தானியாவில் ஏற்பட்ட பொருளாதார, கல்வி முன்னேற்றங்கள் காரணமாகப் பொதுமக்களிடையே பொதுநலன் பற்றி ஏற்பட்ட கருத்துக்கு தாராண்மைவாதிகள் எதிர் ப்புத் தெரிவித்தனர்.   வரையறுத்த அரசாங்கமொன்றைத் தோற்றுவிக்கப் பயன்படுத்திய 'மக்கள் விருப்பம்' எனும் ஆயுதத்தை தாராண்மை வாதிகளின் கருத்துக்கு எதிராக பயன்படுத்த முடியும் என்பதை அப்பொழுது அவர்கள் விளங்கிக் கொண்டனர்.   இதன் காரணமாக ஜே. எஸ். மில் பிற்காலத்தில் வாக்குரிமையை பொறுப்புடன் பயன்படுத்துவோருக்கு மாத்திரம் வழங்க வேண்டும் என ஆலோசனை கூறினார். வாக்குரிமையை கற்றோருக்கு மாத்திரமே வழங்கவேண்டுமென்பது அவரது கருத்தாகும்.

ஜே.�ஸ்.மில்

ஜோன் வொக்கின் காலத்தில் தாராண்மைவாதிகளின் பிரதான குறிக்கோள்கள் யானவ?

- வரையறுத்த அரசாங்கம்
- அரசியல் சுதந்திரம்
- சமயக் கருத்துக்களைக் கொண்டிருக்கும் உரிமை

எனினும் பிற்காலத் தாராண்மைவாதிகள் வேறு குறிக்கோள்கள் பலவற்றையும் இவற்றுடன் சேர்த்துக் கொண்டனர். பிற்காலத்தில் பொருளாதார நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடப் பூரண சுதந்திரம் இருக்க வேண்டும் என தாராண்மைவாதிகள் வாதாடினர். அடம்ஸ்மித் என்பவரின் அரசின் தலையிடாக் கொள்கையில் அதாவது தலையீடுகள் இன்றிப் பொருளாதார, நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுவதற்கு தனிமனிதனுக்கு உள்ள சுதந்திரத்தில், தாராண்மைவாதிகள் நம்பிக்கை வைத்துள்ளனர். இங்கிலாந்தில் காணப்பட்ட நிலைமைகள் காரணமாக அரசின் தலையிடாமையின் அடிப்படையில் பொருளாதார அபிவிருத்தியை அடைவதற்கு தடைகள் இருக்கவில்லை. சமயசுதந்திரத்தில் காணப்பட்ட தடைகள் குறைந்தன. எனினும் ஐரோப்பாக் கண்டத்தில் இதற்கு வேறுபட்ட நிலைமை காணப்பட்டமையால் ஐரோப்பாவில் தாராண்மை வாதிகள் பொருளாதாரச் சுதந்திரத்துக்கு அவ்வளவு முக்கியத்துவம் கொடுக்கவில்லை.

இனி நாம் தாராண்மைவாதிகள் முக்கியமாகக் கருதிய சுதந்திரம் பற்றி மேலும் ஆராய்வேர்ம். வரையறுத்த அரசாங்கத்தை ஏற்படுத்துவதற்காக தாராண்மைவாதிகள் அரசியற் சுதந்திரத்துக்காகப் போராடினர். இதன் காரணமாக அரசியல் சுதந்திரத்தை பாதுகாக்க முயலும் ஒரு அரசியல் முறையாகவே தாராண்மை வாதத்தைச் சிலர் இனங்காணுகின்றனர். ஆரம்பத்தில் தாராண்மை வாதிகள் எதனை அரசியல் சுதந்திரம் எனக் கருதினர்? அக்காலத்தில் தமது அரசியல் கருத்துக்களை மக்கள் மத்தியில் பரப்புவதே தாராண்மைவாதிகளின் முக்கிய தேவையாக இருந்தது.

இதற்காக,

- பேச்சுச் சுதந்திரம்
- கருத்து வெளிப்பாட்டுச் சுதந்திரம்
- கூட்டம் கூடும் சுதந்திரம்

என்பவற்றை அனுபவிக்க வேண்டிய தேவை அவர்களுக்கு ஏற்பட்டது. இங்கிலாந்தில் இவ்வாறு சுதந்திரத்தை அனுபவிப்பது அந்நாட்டின் ஜக்கியத்துக்கு தடையாக இருக்கவில்லை. எனினும் ஐரோப்பாவின் ஏனைய

நாடுகளில் சிறுபான்மையினர் பிரச்சினை, பிரதேசங்கள் பிளவுபட்டமை போன்றவை காரணமாக சுதந்திரத்தை அனுபவித்தல் ஆட்சியதிகாரத்துக்கு ஏற்படையதாக இருக்கவில்லை. எல்லா சமூகங்களுக்கும் தமது அரசியல் சுதந்திரத்தை வெளியிடும் உரிமை இருக்கவேண்டும் என்ற கருத்து ஜோப்பாவின் சில நாடுகளில் செயற்படுத்தப்பட்டிருந்தால் அந்நாடுகள் சிதறிப் போயிருக்கக் கூடும்.

சமய சுதந்திரத்தை இன்னுமொரு முக்கிய சுதந்திரமாக தாராண்மைவாதிகள் கருதினர். இங்கிலாந்தில் இதனை அனுபவிக்க ஓரளவு சுதந்திரம் காணப்பட்டது. ஜோப்பாவின் சில நாடுகளில் ஆட்சிக்கும் சமயத்துக்கும் இடையில் நெருங்கிய தொடர்பு காணப்பட்டது. இது அரச நிருவாக நடவடிக்கைகளை நிலைப்படுத்திக் கொள்ள உதவியது. அரசுக்கும் சமயத்துக்கும் இடையே இருந்த நெருங்கிய தொடர்பு காரணமாக தாராண்மைவாதிகள் வரையறுத்த அரசாங்கத்துக்காக அரச ஆட்சியாளர்களுடன் மோதும் போது சமய தாபனங்களுடனும் மோதிக் கொண்டனர்.

தனிமனித சுதந்திரமே தாராண்மைவாதிகள் முக்கியமாகக் கருதிய சுதந்திரமாகும். தனிமனித சுதந்திரம் எனக் கருதப்படுவது யாது?

- * விரும்பிய இடத்தில் குடியிருத்தல், பயணம் செய்தல் ஆகியவற்றில் சுதந்திரம்.
- * விரும்பிய சமயமொன்றைப் பின்பற்றும் சுதந்திரம்.
- * தாம் விரும்பிய தொழிலொன்றைத் தெரிவு செய்யும் சுதந்திரம்.

என்ற வகையில் தனிமனித நன்மைக்குரிய சுதந்திரங்களே இங்கு கருதப்படுகின்றன.

வரலாற்றில் உள்ளவாறு தாராண்மைவாதிகள் குறிப்பிடும் சுதந்திரத்தைச் சிறப்பான பொருளாதாரம் காணப்படும் நாடுகளில் மாத்திரமே அனுபவிக்கமுடியும். மேலும் அந்நாட்டு மக்களில் ஒரு பகுதியினருக்கே அனுபவிக்க முடியும் என்பது பின்வரும் விடயங்களைக் கருத்தில் கொள்ளும்போது உங்களுக்கு உறுதியாகத் தெரியும்.

- * எழுத் தறிவில் லாதோராக்கு எழுதுவதற்கும் பேசுவதற்குமான சுதந்திரம் எதற்கு?
- * முதலீடு செய்யும் ஆற்றல், பொருளாதார வளங்கள் ஆகியன உடையோர் மாத்திரமே அரசின் கட்டுப்பாட்டுக்கு அப்பாற்பட்ட பொருளாதார நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட முடியும்.

* அரசியல் சமய சுதந்திரங்களும் அவ்வாறே.

தனிமனிதனின் சுதந்திரத்தை பல்வேறுபட்ட தாக்கங்களில் இருந்து பாதுகாப்பதற்கு தாராண்மைவாதிகள் வாதிட்டது போன்றே போராட்டமும் நடத்தினர். பிற்காலத்தில் மக்கள் சக்தியால் (மக்களுக்கு வரையறையற்ற அதிகாரம் கிடைப்பதால்) தனிப்பட்ட உரிமைகள் இல்லாமற்போய் விடுவதை ஏற்றுக்கொண்ட தாராண்மைவாதிகள் அதற்கான தீர்வுகளைக் கண்டுபிடித்தனர்.

அவ்வாறான தீர்வுகள் சில பின்வருமாறு -

- * வாக்குரிமையை வரையறுக்கும் நடவடிக்கை.
- * மேற்சபைகளை ஏற்படுத்துதல்.
- * தனிப்பட்ட சுதந்திரத்தைப் பாதுகாக்கும் நோக்கில் சட்டவாக்க நீதிச் சபைகளைத் தோற்றுவித்தல்.

தாராண்மைவாதிகள் கருதிய தாராண்மைச் சமுகமொன்று உருவாக வேண்டுமாயின் சிறிய வர்த்தகச் சமுகமொன்று உருவாக வேண்டும். சிறிய வர்த்தகச் சமுகம் என்றால் பேரளவு வர்த்தகம் இல்லாத சிறிய வர்த்தகர்களால் ஆன சமுகமாகும். பிரித்தானியாவிலோ, ஐரோப்பாவிலோ வெறு எந்த நாட்டிலோ தாராண்மைவாதிகள் எதிர்பார்த்த அவ்வாறான சமுகமொன்று ஒருபோதும் உருவாகவில்லை. எவ்வாறாயினும் 17ஆம் 18ஆம் நூற்றாண்டுகளில் தாராண்மைவாதம் அப்போதைய மத்திய வகுப்பினருக்குப் பொருத்தமான அரசியற் கித்தாந்தமாக இருந்தது. அதற்குக் காரணமாக இருந்த பின்வரும் விடயங்களைக் கவனியுங்கள். அப்போது,

* பெரிய வர்த்தகர்கள் இருக்கவில்லை.   * சிலில் உரிமைகள் தேவைப்பட்டன.   * அரசின் அதிகாரத்தை வரையறுக்க வேண்டியிருந்தது.

இப்பின்னணிகளுக்குப் பொருத்தமான தத்துவம் தாராண்மைவாதமே. எனினும் 19ஆம் நூற்றாண்டின் பின் அரைப் பகுதியில் இங்கிலாந்திலும் ஐரோப்பாவிலும் அரசியல், சமூக, பொருளாதார வாழ்க்கையில் பல்வேறுபட்ட வேறுபாடுகள் தோன்றின. இக்காலத்தில் ஏற்பட்ட பிரதான மாற்றங்கள் சில பின்வருமாறு -

- * நிறுவனங்கள் மையப்படுத்தப்பட்டு பேரளவு தனியுரிமை நிறுவனங்கள் தோன்றின.
- * பெரிய தொழிற்சாலைகளில் தொழிலாளர்கள் வேலை செய்தமையால் நகர தொழிலாளர் வகுப்பொன்று உருவாகியது.

- * வர்த்தகர்களதும் தொழிலாளர்களதும் தேவைகளும் எதிர்பார்ப்புகளும் பரஸ்பரம் சிரோதமாக இருந்தன.
- * பெரும் தொழிற் சாலைகள் உடைய தாராண்மைவாதிகள் அரசு நிர்வாகிகளுடனும் அதிகாரிகளுடனும் தொடர்புகளை வைத்திருந்தனர்.
- * தொழிலாளர் பிரச்சினை காரணமாக தொழிற் சாலைகளைப் பாதுகாத்தல் போன்ற தேவைகளுக்கு அரசிலிருந்து சுதந்திரம் என்பதற்குப் பதிலாக அரசின் தலையீடு தேவைப்பட்டது.
- * பெருந்தொகையாகப் பொருட்களை உற்பத்தி செய்ததால் உள்நாட்டுச் சந்தைக்கு மேலதிகமாக வெளிநாட்டுச் சந்தைக்கும் பொருட்களை உற்பத்தி செய்தனர்.
- * வெளிநாட்டுச் சந்தைகளைப் பெற்றுக் கொள்வதில் அரசு தலையிட வேண்டிய தேவை ஏற்பட்டதால் புதிய தாராண்மை வாதத்தை நோக்கிச் செல்ல வேண்டி ஏற்பட்டது.
- * தொழிலாளர் பெருமளவில் தமச்சென அமைப்புக்களை ஏற்படுத்திக் கொண்டனர். தேவைக்காக வேறு கொள்கைகளை நாடினர்.
- * ஜே.எஸ்.மில், ம.எச். சிரின் போன்ற சிரேஷ்ட தாராண்மைவாதிகள் கூட பழைய தாராண்மைவாதம் புதிய நிலைமைகளுக்கு பொருந்தாமையால் புதிய சிந்தனைகளை உருவாக்க முயன்றனர்.
- * அரசியல், சிவில் சுதந்திரங்களை கல்வியறிவுடைய செல்வந்தர்கள் மாத்திரமே அனுபவிக்க முடிந்தமையினால் தொழிலாளர் தாராண்மைவாதிகளின் வேண்டுகோள்களில் ஆர்வம் காட்டவில்லை.
- * பிரித்தானியாவைப் போலன்றி ஐரோப்பாவில் தேசிய சுதந்திரம், அரசியல் சுதந்திரம் என்பவற்றைப் பெறுவதற்கு சமூகவடைமைக் கருத்தைக் கொண்டவர்களே முன்னணியில் நின்றனர்.

இந் நிகழ் ச் சித் தொடரைக் கற்கும் போது தாராண்மைவாதிகள் எதிர்பார்த்த முறையில் நிகழ்வுகள் நடைபெறவில்லை என்பது தெளிவாகிறது.

- மேலே குறிப்பிடப்பட்ட நிகழ்ச்சித் தொடரின் விளைவாக 19ஆம் நூற்றாண்டில் மிகப் பலம்பொருந்திய அரசியற் சக்தியாக தாராண்மை வாதம் அந்நூற்றாண்டின் இறுதியில் புலவீனமடைந்தது என நாம் கருதிக் கொள்ள முடியும். இதன் விளைவாக இரண்டு பண்புகள் தோன்றின. அவை
- * தாராண்மை வாதத்துக்குச் சார்பாக ஒத்துழைத்த வர்த்தகர்கள், நிலவடைமையாளர்கள் வலதுசாரி அரசியற் கூட்டுகளுக்கு ஒத்துழைப்பு வழங்குதல்.

தொழிலாளர் படிப்படியாகச் சமவுடைமைக்காகப் போராடுதல்.

இவ்வாறு இங்கிலாந்திலும் ஜரோப்பிய நாடுகளிலும் தாராண்மைவாதம் 20ஆம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் பலவீனமடைந்தது. 1900ஆம் ஆண்டு முதல் 1950 ஆம் ஆண்டு வரையான பிரித்தானிய அரசியல் வரலாற்றை நோக்கும் பொழுது இந்நிலைமை தெளிவாகத் தெரிகிறது. 1904இல் பிரித்தானியத் தொழிலாளர் வாக்குமையுடன் தொடர்புபட்டதன் பின்னர் தாராண்மைக் கருத்துக்களை அடிப்படையாகக் கொண்ட தாராண்மைக் கீட்சி விரைவாக வீழ்ச்சி கண்டு 1924ஆம் ஆண்டளவில் பிரித்தானியாவில் முன்றாவது இடத்துக்குத் தள்ளப்பட்டது. 1954ஆம் ஆண்டளவில் அரசியல் முக்கியத்துவத்தை அது இழந்தது. எனினும் இன்றும் பிரித்தானியாவில் தாராண்மைவாதம் பழைய தாராண்மைக் கருத்துக்களுக்குப் பெருமளவில் வேறுபட்ட கருத்துக்களைக் கொண்டிருக்கிறது. இன்று அது அரசியல் தத்துவமாகவும் சமூக வாழ்க்கை தொடர்பான இயக்கமாகவும் காணப்படுகிறது.

இப்பகுதியில் நீங்கள் கற்றவற்றை உறுதிப்படுத்திக் கொள்வதற்காக செவ்வை பார்த்தலைச் பாருங்கள்.

செவ்வை பார்த்தல் 11

பின்வரும் சோடிச் சொற்களைப் பயன்படுத்தி தரப்பட்டுள்ள வசனங்களில் இடைவெளி நிரப்புக.

1. தொழிலாளர்
2. பழைய
3. விரும்பத்தக்கதாக
4. கற்றோருக்கு
5. பிரபுக்களின்

1. தடைகள், மதித்தனர்,
2. சமூகமொன்று, பேரளவு,
3. வரையறுத்த, அரசாங்கத்தால்,
4. தனிமனித, தொடர்பு, பலதரப்பட்ட

1. ஏனைய தத்துவங்களில் உள்ள கொள்கைகளின் ..... தாராண்மை வாதிகளின் ..... கருத்துக்கள் ஆசியன காரணமாக தாராண்மை வாதக் கருத்துக்களை விளங்கிக் கொள்வது கடினமாக உள்ளது.
2. தாராண்மை கொள்கையின் கருப்பொருள் ..... பாதுகாக்கப்பட்ட ..... சுதந்திரம் என விளக்கலாம்.

3. தாராண்மை வாதிகள் அரசனதும் பிரபுக்களதும் அதிகாரத்துக்கு ..... பாரானுமன்ற நடவடிக்கைகளில் தொடர் புபட் டிருந் தபோதிலும் அக்காலப் பாரானுமன்றம் ..... பிரதிநிதிகளைக் கொண்டமைந்திருந்தது.
4. 19ஆம் நூற்றாண்டில் பாரானுமன்றம் பெருமளவு மக்கள் ..... கைக்கு வந்தவுடன் வாக்குரிமையை ..... மாத்திரம் வரையறுப்பதற்கு தாராண்மை வாதிகள் முயன்றனர்.
5. பொருளாதார நடவடிக்கைகளில் ..... இன்றி பங்கு கொள்ளும் சுதந்திரத்தை தாராண்மைக் கோட்பாட்டாளர் ..... பொருளாதார நடவடிக்கைகளில் கைக்கு வந்தவுடன் வாக்குரிமையை மாத்திரம் வரையறுப்பதற்கு தாராண்மை வாதிகள் முயன்றனர்.
6. 18ஆம் நூற்றாண்டின் தாராண்மைக் கொள்கையின்படி தாராண்மைக் குருவாகவேண்டுமெனின் கைத்தொழில், வர்த்தகம் அல்லது வேறு பொருளாதாரத் துறைகளில் ..... நிறுவனங்கள் தோன்றவேண்டும் என்ற கருத்து பரவியிருந்தது.
7. 19ஆம் நூற்றாண்டு முடிவடையும்போது ..... சமூக, பொருளாதாரத் துறைகளில் ஏற்பட்ட மாற்றம் தாராண்மை வாதிகளைப் பொறுத்து ..... இருக்கவில்லை.
8. 19ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் தாராண்மை வசதிகளுக்கு அதுவரை ஒத்தாசை வழங்கிய ..... வகுப்பு வலதுசாரிக் கொள்கைகளைப் பின்பற்றவும் ..... வகுப்பு சமவடைமை கருத்துக்களைப் பின்பற்றவும் ஆரம்பித்தனர்.
9. ..... தாராண்மைக் கருத்துக்கள் ..... தாராண்மைக் கோட்பாட்டை விட வேறுபட்டன.

உங்கள் விடைகளை இம் மொடியுள்ள
இறுதியிலுள் விடைகளுடன் ஒப்பிட்டுப்
பார்க்குக.

பலமுள்ளதும் மையப்படுத்தப்பட்டதுமான தேசிய அரசுகளின் கீழ் மக்கள் சுதந்திரம் அற்றுப் போகும்போது தனிப்பட்ட சுதந்திரத்துக்காக வரையறுத்த அரசாங்கத்தை உருவாக்க முயன்ற தாராண்மை வாதம் பற்றி இரண்டாம் பகுதியில் நீங்கள் கற்றுக் கொண்மார்கள். அதுவரை பலமுள்ள தேசிய அரசாக இருந்த இங்கிலாந்தில் மன்னராட்சிக்குப் பதிலாக தாராண்மை வாதத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு வரையறுக்கப்பட்ட அரசியலமைப்பைக் கொண்ட (அரசியலமைப்பைக் கொண்ட மன்னராட்சி) அரசாங்கம் ஒன்று தோன்றுவது தொடர்பாக நாம் மூன்றாம் பகுதியில் கற்போம்.

பகுதி 111

5.0 பிரித்தானிய பாரானுமன்ற ஆட்சிமுறையின் ஆரம்பமும் 1688இன் ஆங்கிலப் புரட்சியும்

உலகப் பாரானுமன்ற ஆட்சி முறைகளுள் பிரித்தானிய பாரானுமன்றத்துக்கு விசேட முக்கியத்துவம் உண்டு என்பதை நீங்கள் கேள்விப்பட்டிருப்பீர்கள். அந்த விசேடத் தன்மைக்குப் பாரானுமன்ற ஆட்சிமுறையின் தாயகமாக பிரித்தானியா இருந்தமையே காரணமாகும். நாங்கள் மூன்றாம் பகுதியில் பிரித்தானிய பாரானுமன்ற வரலாற்றுடன் தொடர்புட்ட காலப்பகுதியான கி.பி. 1215 இல் மக்னா காட்டா ஒப்பந்தத்தின் தோற்றத்தில் இருந்து கி.பி. 1688 இன் ஆங்கிலப் புரட்சி வரை உள்ள காலத்தின் அரசியல் நிகழ்வுகளைப் பற்றி ஆராய்வோம். இக்காலப்பகுதி பாரானுமன்ற வரலாற்றில் முக்கியமான காலம் என இப்பகுதியைக் கற்கும்போது உங்களுக்குத் தெளிவாகும். நாம் இப்போது அதுபற்றிக் கற்போம்.

பிரித்தானிய பாரானுமன்ற வரலாற்றிலே மன்னரின் அதிகாரம் படிப்படியாக பாரானுமன்றத்தால் கையேற்கப்படும் செயன்முறையைக் காணலாம். அதன் ஆரம்பம் மிகத்தாரத்துக்குப் பின்னோக்கிச் செல்கின்ற போதிலும் 11ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பட்ட காலம்பற்றி கவனம் செலுத்துவது மிக முக்கியமானது.

நோர்மன் மன்னர்கள், காலத்தில் அதாவது 1066 ஆம் ஆண்டு முதல் அரசன் தனது ஆட்சியைக் கொண்டு நடத்த, இரு நிறுவனங்கள் உதவியுள்ளன. அவைகள் இரண்டும் பின்வருமாறு -

- * மெக்னம் கொன்சிலியம் - மகாசபை
- * கிபுரியா ரெஜிஸ் - அரசசபை

அரசில் இருந்து சிலரைத் தெரிவு செய்து அரசன் அமைத்ததே மகாசபை. போக்குவரத்துக்கு கஷ்டங்கள் காரணமாக இது வருடத்துக்கு முன்று முறை மாத்திரமே கூடிற்று. அரசசபை உள்ளெல்லையில் மகா சபையின் ஒரு பிரிவாகும். அது அரசனின் அன்றாட நடவடிக்கைகளில் உதவியது. இராச்சியத்தின் நடவடிக்கைகள் அதிகாரித்தமையால் அரசசபை நீதித்தேவைகளுக்காகப் பின்வரும் முறையில் பகுதிகளாகப் பிரிந்தன.

- தினந்தேரி தொடர்பான நீதிமன்று
- பொது வருமானம் தொடர்பான நீதிமன்று
- அரச நீதிமன்று
- சான்சலர் நீதிமன்று

பிற்காலங்களில் இச்சபைகளின் அங்கத்தவர் என்னிக்கை அதிகாரித்தமையால் இவற்றின் ஒரு பகுதியினரிடமிருந்து மாத்திரமே அரசன் ஆலோசனை பெறமுடிந்தது. அவ்வாறு ஆலோசனை பெற்ற பகுதி பிரிவிக் கவுன்சில் (Privy Council) எனக் குறிப்பிடப்பட்டது. மேதுவாகவும் தொடர்ச்சியாகவும் ஏற்பட்ட வளர்ச்சியினால் இச்சபை ஆங்கிலப் பாராளுமன்றமாக விருத்தியடைந்தது.

அரசனிடமிருந்து நாட்டை ஆளும் அதிகாரத்தைப் பாராளுமன்றம் கையேற்கும் பயணத்தின் முக்கியமான ஒரு கட்டமே கி.பி. 1215 இல் மக்னா காட்டா ஒப்பந்தம் கையொப்பமிடப்பட்டமை. அப்போது இங்கிலாந்தில் ஆட்சிபுரிந்த முதலாம் ஜோன் மன்னனின் தன்னிச்சையான ஆட்சிக்கு எதிராக வம்சத்தலைவர்கள் தமது அதிகாரங்களை உறுதிப்படுத்திக் கொள்ளும் நோக்கிலீ இந்தப் பிரகடனத்துக்கு அரசனின் கையொப்பம் பெறப்பட்டது. 1215இன் மக்னா காட்டா அல்லது விண்ணப்ப உரிமைச் சாசனம் எனப்படுவது யாது எனப் பார்ப்போம். இது நாட்டை ஆளுதல் தொடர்பான அரசனின் அதிகாரத்தை வரையறுக்கும் இங்கிலாந்தின் முதலாவது வரலாற்று ஆவணமாகும். அதன் 39 ஆவது விதி பின்வருமாறு கூறுகின்றது. அதனை வாசிக்கும் போது மக்னா காட்டா பற்றி உங்களுக்குத் தெளிவாகும். “தம்மைப் போன்ற வம்சத்தலைவர்களின் சட்டமுறையான தீர்ப்பு அல்லது தனது நாட்டின் சட்ட அனுமதி இல்லாமல் எந்த சுதந்திர பிரசையையும் சிறைப்படுத்தல், அவனது சொத்துக்களைப் பறிமுதல் செய்தல், அவனை நாட்டைவிட்டு வெளியேற்றுதல், எந்த முறையிலாவது மரணத்தை அவனுக்கு ஏற்படுத்தல், அவனுக்கு வேறு தன்டனையோ, காயமோ ஏற்படுத்தல்

ஆகியவற்றை நாம் செய்யமாட்டோம்” மேலேயுள்ள கூற்றின்படி நீதி விடயங்களில் அரசனுக்கு இருந்த அதிகாரம் வரையறுக்கப்படுவது தெளிவாகிறது. இதுவரை இங்கிலாந்தில் ‘பொது மக்கள்’ என்பது பற்றியோ தேசிய இனம் என்பது பற்றியோ எந்த உணர்வும் மக்களிடத்தில் காணப்படாத போதிலும் மக்களா காட்டா சாசனத்தை ஒரு தேசிய ஆவணமாக நாம் கருதலாம். இதில் சுதந்திர மனிதர்கள் பற்றிய கருத்து வரையறுக்கப்பட்ட போதிலும் பிற்காலத்தில் இக்கருத்துப் பரவியமைக்கு ஏற்ப நாட்டின் அனைவருக்கும் இந்நிபந்தனை பொருந்தியது. இதன் காரணமாக சட்டத்தின் முன் எல்லா ஆங்கிலேயரும் “சுதந்திர மனிதர்கள்” ஆக மாறினர். மேலும் மக்களா காட்டா பத்திரத்தின் படி நாட்டுமக்களின் பொது அனுமதியின்றி அரசன் வழமையான கட்டணங்கள் தவிர வேறு எந்தவித கட்டணங்களோயோ, வரியையோ அறவிட முடியாது. இவ்விதியின் படி ஏதாவது ஒரு முக்கிய பிரச்சினை பற்றிக் கலந்துரையாடும் போது நாட்டின் அனைத்து முக்கியமான பிரசைகளையும் ஒன்று சேர்க்க வேண்டிய தேவை அரசனுக்கு ஏற்பட்டதுடன் பலவேளைகளில் அரசன் அவ்வாறு செய்வதற்கும் விரும்பினான். அத்தகைய சுந்தரப்பங்கள் பின்வருமாறு-

* 1213 இல் முதலாம் ஜோன் மன்னன் இராச்சியங்களின் நடவடிக்கைகள் பற்றிக் கலந்துரையாடுவதற்காக ஒரு பிரிவில் இருந்து 4 பிரதிநிதிகள் வீதம் அழைத்தமை.

* 3ஆம் ஹென்றி மன்னன் 1215 இல் உதவிப் பணம் பெறுவதற்காக ஒவ்வொரு பிரிவிலும் இருந்து 2 நெட்டுக்கள் வீதம் அழைத்தமை.

* 1265 இல் புரட்சிமூலம் அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றிய சைமன் த மொன்பொட் ஒரு பிரிவில் இருந்து 2 பிரதிநிதிகள் வீதமும் நகரங்களில் இருந்து 4 முதல் 6 பிரதிநிதிகள் வரையும் அழைத்தமை.

முதலாவது எட்வட் மன்னன் (1272 - 1307) மொன்பட்டின் உதாரணத்தைப் பின்பற்றி நெட்டுக்களையும் நகரங்களின் பிரதிநிதிகளையும் பாராளுமன்றத்துக்கு அழைத்து ஸ்கொட்லாந்துக்கு எதிராக யுத்தத்தை ஆரம்பிப்பதற்கு உதவி பெற்றுக் கொள்ளுதல்.

மக்னா காட்டா சாசனத்தை மன்னனைக் கொண்டு கையொப்பமிடச் செய்த முன்னோடிகளுக்கு (பரஞ்களுக்கு) பாராளுமன்றம் பற்றிய அறிவு இல்லாதிருந்த போதிலும் அதன் பின்னர் ஏற்பட்ட மேற்கூறப்பட்ட நிகழ்வுகள் பாராளுமன்ற முறையை நோக்கிச் செல்வதற்கு துணையாக இருந்தன எனக் கருதலாம்.

பாராளுமன்றம் எனப்படுவது யாது? என்பது பற்றி நாம் ஆராய்வோம். ஆரம்பகாலத்தில் அதனைப் பல்வேறு விதமாகக் குறிப்பிட்டனர்.

- * உரையாடும் கடைகள்
- * சமாதானப் பேச்சுவார்த்தை
- * கலந்துரையாடல்
- * குத்தகைக்காரரின்/ அரசசபையினரின் கூட்டம்.

வாக்குரிமையால் தெரிவு செய்யப்படுதல், மக்கள் பிரதிநிதித்துவம் பற்றிய கருத்துக்கள் அங்கு நிலவில்லை. அரசியற் சட்டவாக்கச் சபை, வரிவிதிக்கும் நிறுவனம் என்ற கருத்துக்களும் இருக்கவில்லை. ஆரம்பகாலத்தில் பாராளுமன்றம் பேசுவதற்கான, விவாதிப்பதற்கான, முறையிடுகள், துண்பங்கள் பற்றிக் கலந்துரையாடுவதற்கான இடமாக இருந்தது. ஆரம்ப சந்தர்ப்பங்களில் மேற்கூறப்பட்ட முறையிலே தான் பாராளுமன்றம் இயங்கியதைக் காண்கிறோம். அது படிப்படியாகப் பலமுள்ள ஒரு அமைப்பாக மாறிய முறையை இப்போது நாம் கற்போம். இங்கிலாந்துப் பாராளுமன்றம் ஒரு அதிகாரத்தைக் கீழ்ப்படுத்தி வேறொரு அதிகாரத்தை நிலைநிறுத்த ஏற்பட்ட புரட்சி ஒன்றின் விளைவாகவோ, தீவர் என்று ஏற்படுத்திய சபையாகவோ இருக்கவில்லை. அது அரசன், கிறிஸ்தவ சபை, பிரபுக்கள், நயிட்டுக்கள், பிரசைகள் ஆகிய அனைவரும் அபிப்பிராய் பேதங்களை தீர்த்துக் கொள்ளவும் எல் லோருக்கும் பொதுவான செயற் பாடுகளை மேற்கொள்ளவும் இலகுவான முறையில் ஆரம்பிக்கப்பட்டு வளர்த்த ஒரு சபையாகும்.

பாராளுமன்றத்தின் வளர்ச்சியில் முதலாம் இரண்டாம் முன்றாம் எட்வட்ட மன்னர்களின் காலங்கள் முக்கியமானவை. இதில் முதலாம் எட்வட்ட மன்னன் காலத்தில் நிகழ்ந்தவற்றைப் பார்ப்போம். ஆட்சியைக் கொண்டு நடாத்துவதில் சிறந்த வழி, அடிக்கடி தேசிய கூட்டத்தைக் கூட்டுவதே என்ற சைமன் த மொன்பட் இன் அனுபவத்தை முதலாம் எட்வேட் மன்னன் அறிந்து கொண்டான். இவ்வாறான கூட்டங்கள் அரசு அதிகாரத்துக்கும் நாட்டின் பிரசைகளுக்குமிடையே நெருங்கிய தொடர்பையும் இளைப்பையும் ஏற்படுத்தவும் அரசு அதிகாரத்தை விளைத்திறமையுடன் கொண்டு நடாத்தவும் காரணமாக அமையும் என எட்வட்ட மன்னன் கிந்தித்தான். இக் கூட்டங்களில் பிரதிநிதிகள், மன்னளையும் பிரபுக்களையும் சந்தித்து கலந்துரையாடி தேசிய ஜக்கியம், தேசிய தேவைகள் பற்றிய உணர்வுடன் பெருமிதம் கொண்டு கிராமங்களுக்குச் சென்றனர். மேலும் கிராமங்களுக்குச் சென்று மன்னனுக்கு செலுத்த வேண்டிய வரியைக் கணித்து கொடுப்பனவை

இலகுவாக்கினர். வேறு வழிகளில் செய்திகள் பெறமுடியாத, இக்காலப் பகுதியில் அரசனின் கொள்கைகளை இவர்களே கிராமமக்களுக்கு எடுத்து விளக்கினர்.

இவ்வாறு முதலாம் எட்வட் மன்னன் பணத் தேவைகளுக்காக மாத்திரம் பிரிவுப் பிரதிநிதிகளை அழைக்கவில்லை.

- உண்மையான பிரதேச தேவைகளுக்குப் பொருத்தமான முறையில் ஆட்சி செய்தல்.
- பிரதேச அதிகாரிகளின் மோசடி நடத்தைகளைத் தடுத்தல்.
- பிரசைகளின் முறையீடுகள், கோரிக்கைகள் என்பவற்றை ஒரிடப்படுத்தி விசாரணைகள் செய்தல் போன்ற கருத்துக்களை அடிப்படையாகக் கொண்டே பிரதிநிதிகளின் கூட்டம் கூட்டப்பட்டது.

எட்வட் மன்னன் காலத்தில் பாராளுமன்றத்தில் இரண்டு சபைகள் பற்றிக் கூறப்படவில்லை. பாராளுமன்றத்தின் தலைமைத்துவத்தை மன்னன் அல்லது “வல்செக்” நீதிமன்றத்தின் சான்சலர் பிரபு வகித்தனர். இக்காலத்தில் பாராளுமன்றம் பின்வருமாறு அமைந்திருந்தது.

- அழைக்கப்பட்ட குடிமக்களும் குருமாருமான பரன்கள்.
- உத்தியோகபூர்வ அதிகாரம் கொண்ட அரச அதிகாரிகள்.
- பிரிவுகளில் இருந்து தெரிவ செய்து அனுப்பப்பட்ட நயிட்டுகள்.
- நகரப் பிரதிநிதிகள்.

மேவிடங்களில் இருந்து அனுமதி கிடைத்தபோது அன்றிநயிட்டுகளும் நகரப் பிரதிநிதிகளும் சபையின் இறுதியில் அமைதியாக இருந்தனர். உயர்ந்த ஒருவரால் முன்வைக்கப்படும் முக்கிய பிரச்சினை ஒன்றுக்குக் கூட்டாக தாம் என்ன நடவடிக்கை எடுத்தோம் எனக் கலந்துரையாடுவதற்காக அவர்கள் நடைமுறைக்கு மாறான கூட்டங்களை நடத்தினர். மக்கள் சபை என்ற வகையில் சபை ஒன்று வேறுபடும், பிரியும் முதல் நடவடிக்கையே இக்கூட்டமாகும். முன்றாம் எட்வெட் மன்னனின் காலத்தில் செப்டர் ஹவஸ் எலும் கூடத்தில் மக்கள் பிரதிநிதிகள் வழைபோல் கூடினர். ஏனையோர் படிப்படியாக பிரபுக்கள் சபையாக பிரிந்தனர்.

முதலாம் எட்வட் மன்னன் காலத்தில் இவ்வாறு எளிமையாக ஆரம்பித்த பாராளுமன்றம் அடுத்த $1\frac{1}{2}$ நூற்றாண்டில்

அரசியல் அமைப்பில் முக்கிய இடத்தைப் பெற்றுக் கொண்டது. இக்காலத்தில் மக்கள் சபையையும் இணைத்துக் கொண்டே உயர்மட்ட அரசு நடவடிக்கைகள் மேற் கொள்ளப்பட்டன. எனினும் அவர்களிடம் உண்மையான அரசியல் அதிகாரம் இருக்கவில்லை. அவ்வாறான அதிகாரம் இருந்ததுபோல் மாத்திரமே தோன்றியது. பொதுவாக 16ஆம் நூற்றாண்டு இங்கிலாந்துப் பாரானுமன்றம் வளர்ச்சியடையாத காலமாகும். அதற்கான காரணம் யாது எனப் பார்ப்போம். இக்காலத்தில் ஐரோப்பா முழுவதும் பரவிய தேசிய அரசுகள் பற்றிய கருத்தின் அடிப்படையில் ரியூடர் மன்னர் பரம்பரை (1486 - 1603) யின் கீழ் மன்னனின் இடம் பலம் பெற்றது. ரியூடர் மன்னர்களின் விசேட திறமையும் மத்திய வகுப்பினரின் ஒத்துழைப்புக் கிடைத்தமையும் காரணமாக நாட்டில் அமைதியையும் பாதுகாப்பையும் ரியூடர் வம்சத்தினர் வழங்கக் கூடியதாயிருந்தது. முதலாம் எலிசபத் அரசி (1558 - 1603) பாரானுமன்றத்துடன் பிரச்சினைகளை ஏற்படுத்திக் கொண்ட போதிலும் ரியூடர் வம்ச மன்னர்கள் பாரானுமன்றத்துடன் ஒத்துழைத்துக் கருமமாற்றினர். ஸ்ருவட் மன்னர் பரம்பரையின் ஆரம்ப கர்த்தாவான முதலாம் ஜேம்ஸ் மன்னன் (1603 - 1625) காலத்தில் பாரானுமன்றத்துக்கும் மன்னனுக்குமிடையில் மோதல்கள் ஏற்பட்டன. முதலாம் ஜேம்ஸ் வரிக்கட்டணத்தை நிர்ணயிக்கப் பாரானுமன்றத்தைக் கூட்டினான் 1607, 1615, 1621, 1624 ஆகிய ஆண்டுகளில் பாரானுமன்றத்தைக் கூட்டிவைத்து பாரானுமன்றமும் மன்னனும் மோதிக் கொண்டனர். இச்சந்தரப்பங்களில் வரிவிதிக்கும் உரிமையையும் மன்னரின் அமைச்சருக்கெதிராக குற்றவியற் பிரேரணையை முன்வைக்கும் உரிமையையும் பெற்றுக் கொள்வதற்கு பாரானுமன்றம் முயன்றது. பாரானுமன்றத்துக்கும் மன்னனுக்குமிடையேயான அதிகாரப் போராட்டம் முதலாம் ஜேம்ஸின் மகன் முதலாம் சால்ஸ் (1625 - 1649) மன்னன் காலத்திலேயே தீவிரமடைந்தது. அப்போது நடைபெற்ற முக்கியமான நிகழ்ச்சிகள் பின்வருமாறு.

* அரசனாக நியமனம் பெற்ற ஆரம்ப காலத்தில் மன்னன் கேட்டுக் கொண்ட அளவில் வரி அதிகரிக்கப்படாமை.

* அரசன் பலாத்காரமாக வரி அறவிட்டமைக்கு எதிராக 1728 இல் உரிமைகள் முறையீடு என்ற பெயரில் முறையீடு ஒன்றில் மன்னனைக் கொண்டு கையொப்பமிடச் செய்தமை.

* 1629 ஆம் ஆண்டு முதல் 1640 ஆம் ஆண்டு வரை உள்ள காலத்தில் பாரானுமன்றத்தைக் கூட்டாமல் நாட்டை ஆட்சி செய்தல்.

* 1640 இல் கூடிய பாரானுமன்றம், அரசனின் அதிகாரத்தை வரையறுக்கும் மனு ஒன்றுக்கு அரசனைக் கொண்டு அங்கீகாரம் பெற்றுக் கொண்டமை.

* 1640ல் கிரண்ட் ரிமோன் ட்ரான்ஸ் எனும் பெயரால் குறிப்பிடப்படும் பத்திரமொன்றின் மூலம் அரசனுக்கு எதிராகக் குற்றம் சாட்டியமை.

* எதிர்காலத்தில் நாட்டை ஆளும் நிபந்தனைகளை அரசனுக்கு முன்வைத்தல்.

* பிரபுக்கள் சபையில் பிஷப்மார் களை நீக்கும் சட்டமூலத்தை மன்னனின் அங்கீகாரத்துக்கு முன்வைத்தல்.

மேற்குறித்த நடவடிக்கைகளை ஆராயும் போது மன்னனுக்கும் பாரானுமன்றத்துக்கும் இடையில் மோதல் உச்சநிலையை அடைந்தமை தெளிவாகிறது. பிஷப்களை நீக்கும் சட்டத்தையும் நாட்டை ஆளும் நிபந்தனைகளையும் நிராகரித்த மன்னன் இச்சந்தரப்பத்தில் பாரானுமன்றத்துக்கு எதிராகக் கடுமையான நடவடிக்கைகளை எடுக்க ஆரம்பித்தான். மன்னனுக்கும் பாரானுமன்றத்துக்கு மிடையிலான மோதலில் மன்னன் சார்பாக பின்வரும் பகுதியினர் கருமமாற்றினர்.

- * பிரபுக்கள் சபையில் அநேகர்.
- * மக்கள் சபையில் அரைப் பங்கினர்.
- * இங்கிலாந்து திருச்சபையை பின்பற்றியோர்.

அதேபோன்று பாரானுமன்றத்துக்குச் சார்பாக கருமமாற்றியோர் பின்வருமாறு -

- * பிரித்தானியா வர்த்தகர்களில் பெரும்பகுதியினர்
- * நகரத்தில் உள்ள தாழ்ந்த வகுப்பினர்

இருக்ட்சியினரும் நாட்டின் அநேக இடங்களில் மோதல்களை எதிர்நோக்கிய போதிலும் 1645 இல் இவ்வியக்கம் வலுப்பெற்றது. பலமான போராட்டம் இவ்வாண்டு நெஸ்பி எனுமிடத்தில் நடந்தது. இங்கு மன்னனின் பக்கம் தோல்வி கண்டது. 1648இல் உவது சிவில் யுத்தத்தின்பின் வெற்றிகொண்ட பாரானுமன்றம் மன்னனின் வழக்கைத்

ஒவிவர் கிராமவெள்

தீர்ப்பதற்கு ஜோன்பிரட்டோ எனும் சட்ட அறிஞனின் தலைமையில் மத்தியஸ்தர்கள் 130 பேரைக் கொண்ட மேல் நீதிமன்றமொன்றை நிறுவியது. வழக்குத் தீர்ப்பின்படி 1648 ஆம் ஆண்டு நவம்பர் 30 ஆம் திதி அரசமாளிகையின் எதிரில் முதலாம் சாள்ஸ் மன்னன் திரச்சேதம் செய்யப்பட்டான். இதனடிப்படையில் முதலாம் சாள்ஸ்மன்னனுக்கும் பாராளுமன்றத்துக்குமிடையிலான போராட்டத்தில் மன்னராட்சி தோல்வியடைந்து பாராளுமன்ற வாதிகள் வெற்றிகண்டனர் எனக் கூறலாம்.

முதலாம் சாள்ஸ்லின் மரணத்தின்பின் நடைபெற்ற முக்கியமான நிகழ்வுகள் யாவை என இப்போது பார்ப்போம்.

* பிரித்தானிய மன்னராட்சியும் மேல்சபையும் நிராகரிக்கப்பட்டமை

* மன்னராட்சிக்குப் பதிலாக பிரித்தானிய சுதந்திர மக்கள் குடியரசு ஒன்று (கூட்டாக) பிரகடனம் செய்யப்பட்டு 41 பேரைக்கொண்ட சபையொன்று 4 ஆண்டுகளுக்கு நாட்டை ஆரூதல் - இது வல்கா பாராளுமன்றம் எனக் குறிப்பிடப்பட்டது.

1653 இல் படைகளின் வலியுறுத்தலால் படைத்தளபதி ஒவிவர் குரோம்பெல் நாட்டின் ஆட்சியை பொறுப்பெடுத்து அவரின் தலைமையில் அரசியற் சட்டவமைப்புச் சபையின் மூலம் நாட்டுக்கு பொருத்தமான ஆட்சிக்குரிய | அரசியல் திட்டமொன்றை முன்வைத்தல்.

1654 இல் பாதுகாக்கப்பட்ட அரசாங்கத்தின் முதலாவது பாராளுமன்றம் கூடியது. ஓவிவரசியல் திட்டத்தின் மூலமாகவும் மன்னனுக்கும் பாராளுமன்றத்துக்கும் இடையில் முன்னர் காணப்பட்ட மோதல்கள் தீர்க்கப்படாமையாலும் ஒவிவர் த குரோம் வெல்லும் ஒரு முறை பாராளுமன்றத்தைக் கலைத்தார்.

1659 இல் ஒவிவர் குரோம்வெல்லின் மகன் ரிச்சட் குரோம் வெல் பாதுகாப்பாளனாகிய போதிலும் அவர் தம் கயவேண்டுகோளினால் விலசியமையால் 1649 இல் கூட்டரசுக்காலத்தில் இருந்த வல்கா பாராளுமன்றம் திரும்பவும் கூடியது.

வல்கா பாராளுமன்றம் கூடிக் குறுகிய காலத்துள் ஸ்கொட்லாந்தின் ஆளுநர் ஜோர்ஜ் மொன்க்கின் செல்வாக்கினால் "கொள்வென்னால்" எனும் சபை நாட்டின் ஆட்சியை பொறுப்பேற்றது.

எனினும் மொன்க இன் விருப்பத்திற்கேற்ப முதலாம் சாள்ளின் மகன் இரண்டாம் சாள்ஸ்குகு விடுக்கப்பட்ட வேணுகோளின்படி அவன் அரசனாகியமையால் இங்கிலாந்தில் மீண்டும் முடியாட்சி ஏற்பட்டது.

மேற்குறிப்பிட்ட விடயங்களை நன்கு அவதானிப்பின், முதலாம் சாள்ளின் மரணம் சம்பவத்து ஆண்டாகிய 1649 இல் இருந்து ஐஞ் சாள்ஸ் மன்னாகிய 1660 ஆம் ஆண்டு வரையுள்ள குறுகிய காலத்துள் பிரித்தானியா ஆட்சியில் மாற்றங்களையும் மோதல்களையும் நீங்கள் காணலாம். இந்நிகழ்வுகளுள் முக்கியமானது மன்னராட்சிக்குப் பதிலாக கூட்டாட்சி ஏற்பட்டமையாகும். அது பிரித்தானியாவில் அதுவரை நடைபெறாதது மாத்திரமன்றி அதன் பின்னரும் நடைபெறாத நிகழ்ச்சியாகும்.

இரண்டாம் சாள்ஸ் மன்னனின் (1660 - 1685) ஆட்சியில் மன்னர் சார்பான் பாரானுமன்றம் 1642இல் வல்கா பாரானுமன்றத்தில் இருந்து 1660 இல் குரோம்வெல்லின் இறுதிக்காலம் வரை விதித்த சட்டங்களை நீக்கிப் பழையவற்றை மீண்டும் ஏற்படுத்த முயன்ற போதிலும் சமயப் பிரச்சினைகளைத் தீர்க்க முடியாது போயிற்று. இக்காலப் பகுதியில் நிறைவேற்றப்பட்ட முக்கிய சட்டமான ஹெபியாஸ் கோபாஸ் சட்டத்தின் பிரகாரம் மன்னன் விசாரணையின்றி எவரையும் சிறையிலிடுவது தடை செய்யப்பட்டது.

பாரானுமன்றத்துக்கும் மன்னனுக்கும் இடையிலான போராட்டத்தில் நிலையான தீர்வொன்று இரண்டாம் ஜேம்ஸ் மன்னன் காலத்தில் (1685 - 1688) ஏற்பட்டது. இவ்வாறான தீர்வொன்றை ஏற்படுத்திக் கொள்ள இம்மன்னனின் காலத்தில் என்ன நடைபெற்றது என்பதை பின்வரும் நிகழ்ச்சிகள் விளக்குகின்றன.

* ஆரம்பத்தில் பாரானுமன்றத்தில் மன்னராட்சி வாதிகள் பலம் பெற்றமையால் இரண்டாம் ஜேம்ஸ் மன்னனின் நடவடிக்கைகள் இலகுவாயின. வருமானம் கிடைத்தது.

* கத்தோலிக்களான மன்னன் கத்தோலிக்க மதத்தை மீண்டும் உயிர்ப்பிக்க முயன்றான.

* விசாரணைச் சட்டத்தை திருத்துவதற்கு இடம் கொடுக்காமையால் மன்னன் பரானுமன்றத்தைக் கலைத்து தன்னிச்சையாகத் தனக்குத் தேவையான அநேக சட்டங்களை மாற்றினான்.

* சட்டவிரோதமானதாயினும் இரத்துச் செய்யப்பட்ட சமய ஆணையாளர் நீதிமன்றங்கள் மீண்டும் ஆரம்பிக்கப்பட்டன.

இவ்வாறான நிகழ்ச்சிகள் காரணமாக மக்களின் அபிப்பிராயம் அரசனுக்கு எதிராக மாறியது. எனினும் கிளர்ச்சி ஒன்று ஏற்படுவதற்கு வேறும் நிகழ்ச்சிகள் இவற்றுடன் சேர்ந்து வழிவகுத்தன. அவையாவன -

* அரசனின் வெளிநாட்டுச் சொள்களை தோல்விகண்டமை.

* மன்னனின் பின் அரசாட்சியை கத்தோலிக்க புதல்வள் ஒருவனுக்கு பொறுப்பளித்து பிரித்தானியாவில் கத்தோலிக்க மன்னர் பரம்பரை ஒன்றை தோற்றுவிக்க முயன்றான் என்ற செய்தி.

* இவ்வாறான நிகழ்ச்சிகள் காரணமாக பாரானுமன்றவாதிகளைப் (விக்) போன்று மன்னராட்சி வாதிகளும் (ரோறி) அரசனின் செயல்களை விரும்பவில்லை. இதற்குத் தீர்வு யாது? மன்னனை மன்னராட்சியில் இருந்து நீக்கி இருக்கட்சியினரும் ஏற்கும் அரசனை நியமித்துக் கொள்வதாகும்.

எனவே ஜேம்ஸ் மன்னனுக்குப் பதிலாக விக், ரோறி கட்சியினர்களின் ஒருமைப்பாட்டுடன் ஒல்லாந்தின் மன்னனாகக் கட்சமையாற்றிய விவியம், மேரி அரசி ஆகியோருக்கு பிரித்தானியாவின் அரசாட்சியை பொறுப்பேற்குமாறு அழைப்பு விடுக்கப்பட்டது. (மேரி முதலாம் ஜேம்ஸ் மகனும் விவியம் அவளின் கணவருமாவர்).

இவ்வாறான சூழலில் மொதல்கள் ஏற்படும் என நாம் ஊகிக்கலாம். எனினும் வில்லியம் மேரி என்போன்ன் அரசாட்சி அமைதியாக நடைபெற்றது. அது பின்வருமாறு நடைபெற்றது.

பாரானுமன்றம், இரண்டாம் ஜேம்ஸ் மன்னனுக்கு எதிராக போரிடுவதற்கு முயன்ற போதிலும் மன்னன் நாட்டில் இருந்து வெளியேறிப் பிரான்க்குத் தப்பி ஓடினான். பிரித்தானியா ஆட்சியுடன் தொடர்புபட்ட உயர்குடிகளின் அழைப்பின்படி வில்லியம் மேரியும் வண்டனை நெருங்கும் போது பிரித்தானியாவில் மன்னனோ நிலையான அரசாங்கமோ இருக்கவில்லை. வில்லியம், மேரி என்போரை ஏற்றுக் கொண்ட விக், ரோறி கட்சியினர் ஓப்பந்தமொன்றின் கீழ் அரசின் ஆட்சி அதிகாரத்தை இவ்விருவரிடமும் ஒப்படைத்தனர். அமைதியாக அரசரினை மாறியதுடன் அம் மாற்றம் காரணமாக மன்னனுக்கும்

பாரானுமன் நத்துக்கும் இடையிலான ஆட்சி அதிகாரத்துக்கான போராட்டம் பாரானுமன்றத்தின் வெற்றியுடன் முடிவுற்றது.

1688 இல் மன்னனுக்கும் பாரானுமன்றத்துக்கும் இடையிலான மோதலின் இறுதியில் மன்னனுக்கு சார்பான ரோறி கட்சியினர் கூட இரண்டாம் ஜேம்ஸை நீக்க விரும்பிய போதிலும் தமது அடிப்படைக் கருத்துக்களுக்கு தடை ஏற்படாத முறையில் பிரச்சனையைத் தீர்த்துக் கொள்ள முயன்றனர். உரோமன் கத்தோலிக்க மன்னன் ஒருவன் நாட்டை ஆட்சி செய்தல். நாட்டின் பாதுகாப்புக்கும் பொது நலனுக்கும் குந்தகமானது என ரோறிக் கட்சியினரும் ஏற்றுக் கொண்டனர். விக், ரோறிக் கட்சியினரும் முன்றாம் வில்லியம் மன்னனின் ஆட்சியில் ஒருமைப்பட்டனர். இரண்டாம் ஜேம்ஸ் மன்னன் பிரான்சுக்குத் தப்பி ஓடிய நிகழ்ச்சி தொடர்பான கலந்துரையாடல்களில் விக் கட்சியினர் அரசாட்சியில் இருந்து விலகியமை பற்றிப் பேசும்போது டோரிக் கட்சியினர் அரசாட்சியைக் கைவிட்டுச் சென்றமை பற்றிச் சேனினர். இவ்விரு வார்த்தைகளும், இரு கட்சியினரதும் கருத்துக்களைச் சுருக்கிக் காட்டுவனவாகும். அரசாட்சியில் இருந்து விலகியமையால் வில்லியத்தை மன்னனாக்கவும், அரசாட்சியைக் கைவிட்டமையால் மேரியை அரசியாக்கவும் என்ற வகையில் இருவருக்கும் ஒரே வகையான அதிகாரங்களுடன் முடிகுடிப் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதில் இரு கட்சியினரும் ஒருமைப்பட்டனர். செயல்ளவில் வில்லியம் மன்னனாகச் செயல்பட்டான்.

1688 இல் ஆங்கிலப் புரட்சி (மாபெரும் புரட்சி) என குறிப்பிடப்படுவது இரண்டாம் ஜேம்ஸ் மன்னனுக்குப் பதிலாக முன்றாம் வில்லியம் பிரித்தானியாவின் அரசனாகியமையா? அதன் மூலம் பாரானுமன்றத்துக்கும் மன்னனுக்குமிடையில் (முன்னர் கூறியதை மீண்டும் பார்க்க). மோதல் முடிவடைந்து விட்டது என நீங்கள் நினைக்கின்றீர்களா? அது அந்தமட்டில் முடியவில்லை என்பது பின்வரும் விடயங்களைக் கற்கும் போது உங்களுக்கு விளங்கும்.

1688இல் ஆங்கிலப் புரட்சியின் விளைவாக மன்னனுக்கு இருந்த சுதந்திரமான அதிகாரத்தை வரையறுக்கும் முறையில் அரசியல் திட்டங்கள் இரண்டு நிறைவேற்றப்பட்டன. 1689இல் பாரானுமன்றத்தில் நிறைவேற்றப்பட்ட “மக்கள் உரிமையை பிரகடனப்படுத்தும் சட்டத் தின்” கீழ் அதுவரை மன்னனுக்கும் பாரானுமன்றத்திற்கும் இடையிலான மோதலுக்கு காரணமான பிரச்சினைகள் தீர்ந்தன. அவற்றுள் அடங்கியுள்ள கூற்றுக்கள் பின்வருமாறு -

- * வில்லியத்தையும் மேரியையும் மன்னாகவும் அரசியாகவும் ஏற்றுக் கொள்ளுதல்.
  - * அவர்களின் மரணத்தின்பின் அரசரிமை அவர்களின் பிள்ளைகளுக்கே என ஏற்றுக் கொள்ளுதல்.
  - * உரோமன் கத்தோலிக்க மதத்தை ஏற்றுக் கொண்ட அல்லது உரோமன் கத்தோலிக்க மதத்தினரைத் திருமனம் செய்த ஒருவருக்கு சிங்காசனம் உரிமையற்றது என ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டமை.
  - * வீட்டோ அதிகாரத்தை நீக்குவதன் கீழ்
  - * சட்டவிதிகள் செல்லுபடியாவதை நிறுத்துவதற்கு மன்னனுக்கு இருந்ததாகச் சுருதப்படும் விசே அதிகாரம்
  - * சமீப காலத்தில் இருந்து செயல்படுத்தப்பட்ட அரசியல் சட்ட விதிகளை தவிர்க்கக் கூடியதாக, மன்னனுக்குள்ள வீட்டோ அதிகாரம்.
  - * அதிகார சபையை தொடர்ந்து வைத்திருத்தல்.
- ஆகிய அனைத்தும் சட்டவிரோத விடயங்களாக ஏற்றுக் கொண்டமை.
- * பாரானுமன்றத்துக்கு சுதந்திரமாகப் பிரதிநிதிகளை தேர்ந்தெடுக்க வேண்டுமெனவும் பேச்சுச் சுதந்திரம் இருக்கவேண்டுமெனவும் அடிக்கடி கூடவேண்டுமெனவும் அதன் விருப்பமின்றி வரி அற்விடக் கூடாது எனவும் தீர்மானிக்கப்பட்டமை.
  - * தயார் நிலையில் உள்ள நிலையான போர்ப் படையை வைத்திருத்தல் சட்டவிரோதமானது. தயார் நிலையில் உள்ள போர்ப்படையோன்று வருடாந்தம் அதற்காக கட்டளைகள் சட்டமொன்று நிறைவேற்றப்படுவதன் மூலமே சட்டரீதியானதாகும். இத்தேவைக்காக பாரானுமன்றம் வருடாந்தம் கூடவேண்டும் என ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டமை.
  - * இதன் பின்னர் நீதிமன்றத் தீர்ப்பொன்றின் பின்னரே நீதிபதிகள் தமது பதவிகளில் இருந்து நீக்கப்பட முடியும். அன்றேல் மன்னனுக்கும் பாரானுமன்றத்துக்கும் அதுபற்றி முறையாக அறிவித்த பின்னரே செய்யலாம்.

III வில்லியம்

இச்சட்டத்தின்படி முன்றாம் வில்லியமும் மேறியும் சிங்காசனமேறிய பின்னர் பாரானுமன்றம் பூரண அதிகாரத்தைப் பெற்றதில் எந்தச் சந்தேகமும் இல்லை. மாபெரும் ஆங்கிலப் புரட்சி எனக் கருதப்படும் இந்நிகழ்ச்சி இங்கிலாந்துப் பாரானுமன்ற வரலாற்றில் மறக்க முடியாததொன்றாகும். கி.பி. 1215இல் மக்னா காட்டா எனும் அரசியல் திட்டம் மூலம் ஆரம்பிக்கப்பட்ட பணி மாபெரும் புரட்சியினால் தோற்றுவிக்கப்பட்ட மக்கள் உரிமைகள் சட்டத்தினால் நிறைவுற்றது.

வரலாற்று நிகழ்வுகள் பெரும்பாலும் பல்வேறுபட்ட தாக்கங்களினால் நடைபெறுகின்றன. அத் தாக்கங்களுக்கு அடிப்படையான தத்துவங்களை நாம் மறக்க முடியாது. 17ஆம் நூற்றாண்டில் விசேடமாக 1640 ஆம் ஆண்டு முதல் 1688 ஆம் ஆண்டு வரை பிரித்தானியாவில் ஏற்பட்ட பல்வேறுபட்ட அரசியல் மாற்றங்களுக்கு அடிப்படையான அரசியல், பொருளாதார சமூக கருத்துக்கள் பல தோன்றின. அவற்றுள் சில வருமாறு -

* மட்டுப்படுத்துவோர் (Levellers) எனும் அரசியல் குழு இக்காலத்தில் கூட்டரசு ஒன்று பொருத்தமானது என விவாதித்தனர்.

* அகழ் வோர் (Diggers) எனும் அமைப்பு முன் சோற்றமான சமவட்டமையொன்று இக்காலத்துக்குப் பொருந்தும் என வாதிட்டது.

* முதலாம் ஜேம்ஸ் தலைமையிலான சிந்தனையாளர்கள் தெய்வீக்க கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் இங்கிலாந்து ஆளப்பட வேண்டும் என நம்பினர்.

* தோமஸ் ஹோப்ஸ் பலமுள்ள மன்னராட்சி பொருத்தமானது எனக் கண்டார்.

* ஜோன் லொக் பாரானுமன்ற சனநாயகம் சரியானது என வாதிட்டார்.

இவ்வாறான சில கருத்துக்களை மேலும் நீங்கள் கற்றால் இக்காலப்பகுதியில் நடந்த மாற்றங்களை மிகவும் இலகுவாக விளங்கிக் கொள்ளலாம்.

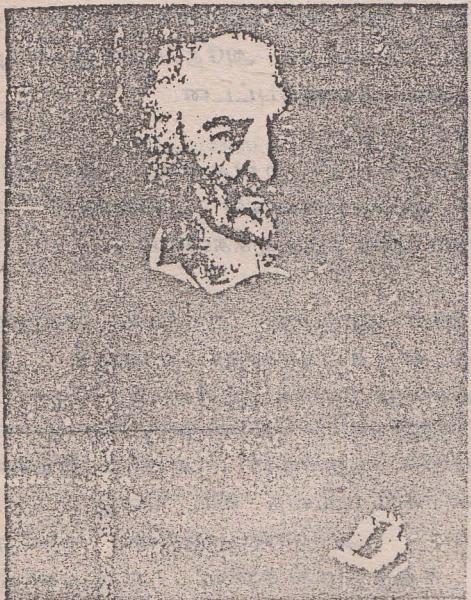
முதலில் தெய்வீக்க கோட்பாடு பற்றிக் கவனிப்போம். இது மிகப் பழைய கொள்கையாக இருந்தபோதிலும் இதற்குப் புத்துயிர் அளிக்க ஜேரோப்பிய அரசர்கள் சிலர் முயன்றனர். அரசனின் ஆட்சி தெய்வத்தின் விருப்பத்தின் அடிப்படையில் நடைபெறுகிறது என்ற கருத்து

ஜோன் லொக்

இக்காள்கையின் கருப்பொருளாகும். இங்கிலாந்தின் ஸ்டூவர்ட் மன்னர் பரம்பரையின் முதலாம் அரசனான முதலாம் ஜேம்ஸ் மன்னன் அரச அதிகாரத்துக்கு வந்த காலத்தில், ஆங்கில இனத்தவர் தமது அடிப்படை உரிமைகளைக் கோரினர். இச்சந்தர்ப்பத்தில் முதலாம் ஜேம்ஸ் மன்னன் இதற்கு விடையாக சுயாதீன துறவு மடங்களின் மெய்ச்சட்டம் (True Law's of Free Monasteries) எனும் நூலை முன்வைத்துத் தெய்வீகக் கோட்பாட்டை உறுதிப்படுத்தினார்.

தெய்வீகக் கோட்பாட்டின்படி, தெய்வத்தின் கட்டளைப்படியே மன்னர் தோன்றினார், ஆட்சியாளர்கள் தெய்வத்தினால் நியமிக்கப்படுகின்றனர்; அதன்படி இங்கிலாந்தின் ஆட்சிக்கு கடவுள் முதலாம் ஜேம்ஸ் மன்னனை நியமித்தார். எனவே அரசாட்சி தொடர்பாக மன்னன் கடவுளுக்கே விடை கூறவேண்டும்; எனவே அரசனின் நடத்தைகளில் செல்வாக்குச் செலுத்த பொது மக்களுக்கு உரிமையில்லை.

தோமஸ் ஹொப்ஸ்

தெய்வீகக் கோட்பாடானது வெளிப்படையாக நோக்கும் பொழுது அது மன்னனின் ஆட்சி சரியானது எனக் கூற எடுக்கப்பட்ட முயற்சியாகும். அக்கோட்பாட்டின் அடிப்படை தொடர்பான எதிர்ப்புக் கானப்பட்ட காலப்பகுதியில் லெளிக் அடிப்படையில் மன்னனின் அதிகாரத்தை உறுதிப்படுத்துவதற்கு எடுக்கப்பட்ட முயற்சியாக தோமஸ் ஹொப்ஸ் தனது லெவியதான் (Levia than) எனும் நூலில் சமூக ஒப்பந்தக் கோட்பாட்டை எடுத்துக் கூறினார். ஹொப்ஸ் 1651இல் தமது நூலை வெளியிட்டு அரசனின் தன்னாதிக்க ஆட்சி சரியானது எனவும் அரசனுக்கு எதிராகப் புரட்சி செய்ய மக்களுக்கு உரிமை இல்லை எனவும் வாதிட்டார். ஹொப்ஸின் சமூக ஒப்பந்தக் கோட்பாட்டின்படி அரசு தோன்றமுன்னர் மனிதன் இயற்கைநிலையில் வாழ்ந்தான். பல்வேறு காரணங்களால் இந்நிலையில் வாழ முடியாது போனமையால் மனிதர்கள் தமக்கிடையே ஒப்பந்தங்களைச் செய்து கொண்டமையால் இயற்கை நிலையில் கானப்பட்ட ஆட்சி செய்யும் அதிகாரம் இன்னொருவரிடம் கையளிக்கப்பட்டது. இவ்வதிகாரம் பெற்றவர்கள் அரசராகக் கருதப்பட்டனர். ஒப்பந்தம் அல்லது உடன்படிக்கை மனிதர்களிடையே ஏற்பட்டமையால் அரசக்கும் ஒப்பந்தத்துக்கும் தொடர்பில்லை. அரசு, ஒப்பந்தத்தின் விளைவாகும். மேலும் ஹொப்பின் கருத்துப்படி இயற்கை நிலையில் தம்மை ஆட்சி செய்யும் அதிகாரத்தை அரசிடம் கையளித்தவர், ஒப்பந்தத்தை முறித்தல் தொடர்பாக ஒன்றும் கூறவில்லை. அரசு முறிவடைவது பற்றியோ, மாற்றமடைவது பற்றியோ குறிப்பிடப்படவில்லை. இம்முறையில் சட்டம் எனப்படுவது, மக்களின் உரிமைகள் மன்னனின் கட்டளைகளாகும்.

சுதந்திரம் எனப்படுவது மன்னன் அனுமதித் தசலுகைகளாகும். இவை எல்லாவற்றினாலும் ஹாப்ஸ் சர்வாதிகார அரசுக்கு வழிவகுத்தார். அப்போதைய இங்கிலாந்தின் நிலமைக்கேற்ப ஸ்டுவர்ட் மன்னர் பரம்பரையின் கருத்து சரியானது, மன்னன் தனது விருப்பப்படி நாட்டை ஆளாம், அதற்கு எதிர்ப்புத் தெரிவிக்க மக்களுக்கு உரிமை இல்லை ஆகிய கருத்துக்களை உறுதிப்படுத்தவும், உண்மைப்படுத்தவும் ஹாப்ஸ் தனது கருத்துக்களை வெளியிட்டார்.

மன்னனுக்கும் பாரானுமன்றத்துக்கும் இடையில் மோதல் நடைபெற்ற காலத்தில் மன்னனின் நடவடிக்கை சரியானது என தெய்வீக்க கோட்பாடும் ஹாப்ஸின் சமூக ஒப்பந்தக் கோட்பாடும் முன்வைக்கப்பட்டன. அதேபோன்று அதற்கு எதிரான கருத்துக்களும் காணப்பட்டன.

இனி நாம் இக்கால நிகழ்வுகளில் ஒன்றான பாரானுமன்றத்தின் நடவடிக்கைகள் சரியானது என வாதிட்ட ஜோன் லொக்கின் கருத்துக்களைப் பார்ப்போம்.

இதற்கு முன்னர் நாம் கற்றபடி, அரசியல் அமைப்பு முறையிலான ஆட்சி சரியானது எனவும் அது பொருத்தமானது எனவும் லொக் நம்பினார். ஹாப்ஸ் ஐப் போலவே லொக்கும் அரசு தோன்றுவதற்கு முன்னர் இயற்கை நிலை பற்றிக் கூறுகிறார். எனின் இயற்கை நிலையை ஹாப்ஸ் காட்டியதை விட வேறுபட்டதாக லொக் கான்சிறார். அக்காலப்பகுதியில் மனிதன் வரையறையற்ற சுதந்திரங்களை அனுபவித்து சமத்துவத்துடன் வாழ்ந்தான். எனவே ஒருவர் மற்றவரினது வாழ்வு, சுதந்திரம், உடமைகள் என்பவற்றை அழிக்க நினைக்கவில்லை. ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட சட்டம் இன்மை, சட்டத்தை மீறுவோருக்குத் தன்டனை வழங்க யாரும் இன்மை, என்பன காரணமாக சிவில் சமூகமொன்றை ஏற்படுத்த பிரசைகள் ஒன்றினைந்தனர். சனத்தொகை அதிகாரித்தமையால் இப்பிரசைகளை மேலும் அதிகாரித்தது. மனிதர் மனிதர்களுக்கிடையே ஏற்படுத்திக் கொண்ட ஒப்பந்தமொன்றின் மூலம் இயற்கை நிலையில் சட்டத்தை அமுல்படுத்தப் பொறுப்புச் சபை ஒன்றை ஏற்படுத்தினர். பின்னர் பொறுப்புச் சபைக்கும் மனிதர்களுக்குமிடையே ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டது. பூரண சுதந்திரத்தை பாதுகாக்கும் உரிமை மாத்திரமே ஒப்பந்தத்தின் மூலம் வழங்கப்பட்டது. அது நிபந்தனைகளுடனே பொறுப்பளிக்கப்பட்டது.

- * தனிச்சையாக அதிகாரங்களைப் பயன்படுத்த முடியாது.
- * சர்வதிகார பலத்தை சமூக நன்மைக்காக மாத்திரமே பயன்படுத்த முடியும்.

அரசு அதிகாரத்தை முறைகேடாகப் பயன்படுத்தமாயின் மனிதர்கள் வழங்கிய அவ்வதிகாரத்தை மீண்டும் பெற்றுக் கொள்வதற்கு மக்களுக்கு உரிமை உண்டு. இதன் அடிப்படையில் அக்காலத்தில் இங்கிலாந்தில் 1640 ஆம் ஆண்டு முதல் அடிக்கடி மன்னினின் ஆட்சியை வரையறுத்து, மனித உரிமைகளுக்காக பாராளுமன்றத்துக்கு எடுத்துச் செல்லப்பட்ட போராட்டம் லொக்ஸின் கருத்துப்படி சரியானதே. உண்மையில் 1688இன் ஆங்கிலப் புரட்சி சரியானது என உறுதிப்படுத்துவதற்காகவே லொக் தமது நூலை வெளியிட்டார்.

மூன்றாம் பகுதியில் நீங்கள் கற்றவற்றை உறுதிப்படுத்திக் கொள்வதற்கு இம் மூன்றாவது செவ்வை பார்த்தவில் ஆடுபடுங்கள்.

செவ்வை பார்த்தல் 111

பின்வரும் கூற்றுக்கள் சரியாயின் " ✓ " அடையாளத்தையும் பிழையாயின் " ✗ " அடையாளத்தையும் எதிரில் உள்ள அடைப்புக் குறிக்குள் குறிப்பிடுக.

1. இக்கால பிரித்தானிய அரசியல் சட்டத்தின் ஆரம்பம் 13ஆம் நூற்றாண்டில் நிகழ்ந்தது எனக் கருதலாம். ( )
2. பிரித்தானிய அரசியல் சட்ட வளர்ச்சியின் முதலாவது முக்கிய படி மக்னா காட்டா ஒப்பந்தமாகும். ( )
3. முதலாம் எட்வேட் மன்னின் காலத்திலேயே பாராளுமன்றம் பலம் பெறுவதற்கான அடித்தளம் டெப்பட்டது. ( )
4. முதலாம் எட்வேட் மன்னின் காலப் பாராளுமன்றம் மக்கள் பிரதிநிதிகளைக் கொண்டிருந்தது. ( )
5. பாராளுமன்றத்துக்கும் மன்னுக்கும் இடையிலான மோதல்களின்போது பல சந்தர்ப்பங்களில் மன்னர்கள் பாராளுமன்றத்தை கலைத்துவிட்டனர். ( )
6. நாட்டின் ஆட்சிக்குத் தேவையான பணத்தைப் பெறுவதில் வரையறைகளை மன்னுக்கு ஏற்படுத்துவதனுடாகப் பாராளுமன்றம் மன்னின் அதிகாரங்களை வரையறுத்தது. ( )
7. குரோம் வெல்லின் பாதுகாக்கப்பட்ட அரசியல் முறை பிரித்தானிய முடியாட்சி முறையின் ஒரு அங்கமாகும். ( )

8. 1215இல் மக்னா காட்டா மூலம் ஆரம்பிக்கப்பட்ட, அரசனின் அதிகாரத்தை வரையறுக்கும் பயணத்தின் முக்கியமான படியாக 1688இன் உரிமைகள் சட்டத்தைக் குறிப்பிடலாம். ( )

9. தோமஸ் ஹோப்ஸ், பாரானுமன் றத் தின் நடவடிக்கைகள் சரியானவை எனக் காட்ட கோட்பாடோன்றை முன் வைத்தார். ( )

உங்கள் விடைகளை இம் மொடியுவிள்
இறுதியிலுள்ள விடைகளுடன்
ஒப்பிட்டுப் பாருங்கள்.

10. ஆட்சி தொடர்பாக அரசனின் அதிகாரத்தை பாரானுமன் றத்துக்கு ஒப்படைக்கும் கதையே பிரித்தானியப் பாரானுமன் ற வரலாறு எனலாம். ( )

வரலாறு மத்திய கால இறுதிவரை மேதுவாக நடைபெற்ற மாற்றங்களாலேயே அமைந்துள்ளது. எனினும் மத்திய காலத்தின் இறுதியில் ஜரோப்பாவில் மிகப் பலம் பொருந்திய கருத்துக்களின் தொகுதி தோன்றலாயிற்று. ஜரோப்பிய நாகரிகத்தில் தொடர்ச்சியான முறிவற்ற மாற்றங்களை ஏற்படுத்துவதில் அக்கருத்துக்கள் வெற்றி கண்டன.

முன்றாம் பகுதியில் இங்கிலாந்தில் மன்னராட்சியை மாற்றி மன் ன னின் தலைமையில், புரானுமன் ற ஆட்சிமுறையொன்றை உருவாக்கியபொழுது ஏற்பட்ட பிரதான மாற்றங்களை (நிகழ்வுகளை) நாம் கற்றோம்.

மேற்குலக சிந்தனையால் ணட்டம் பெற்று, மேற்கின் மீளமைப்புக்கள் மூலம் மேலும் திருத்தமடைந்து, கடற்பிரயாணங்களைச் செய்த ஜரோப்பியரின் வழித் தோன்றல்களால் அமெரிக்கப்புரட்சி உருவாக்கப்பட்டது. நாம் இப்பொழுது, அமெரிக்கப்புரட்சி அல்லது அமெரிக்க சுதந்திரப்போர் பற்றி கற்போம்.

6.0 அமெரிக்க சுதந்திரப் போர்

அமெரிக்க சுதந்திரப்போர் உலக வரலாற்றில் முக்கியமான நிகழ்வு என இதற்கு முன்னர் நீங்கள் கண்டு கொண்மீர்கள். அதன் முக்கியத்துவத்துக்குக் காரணமாக இருந்த பின்வரும் விடயங்களைக் கவனியுங்கள்.

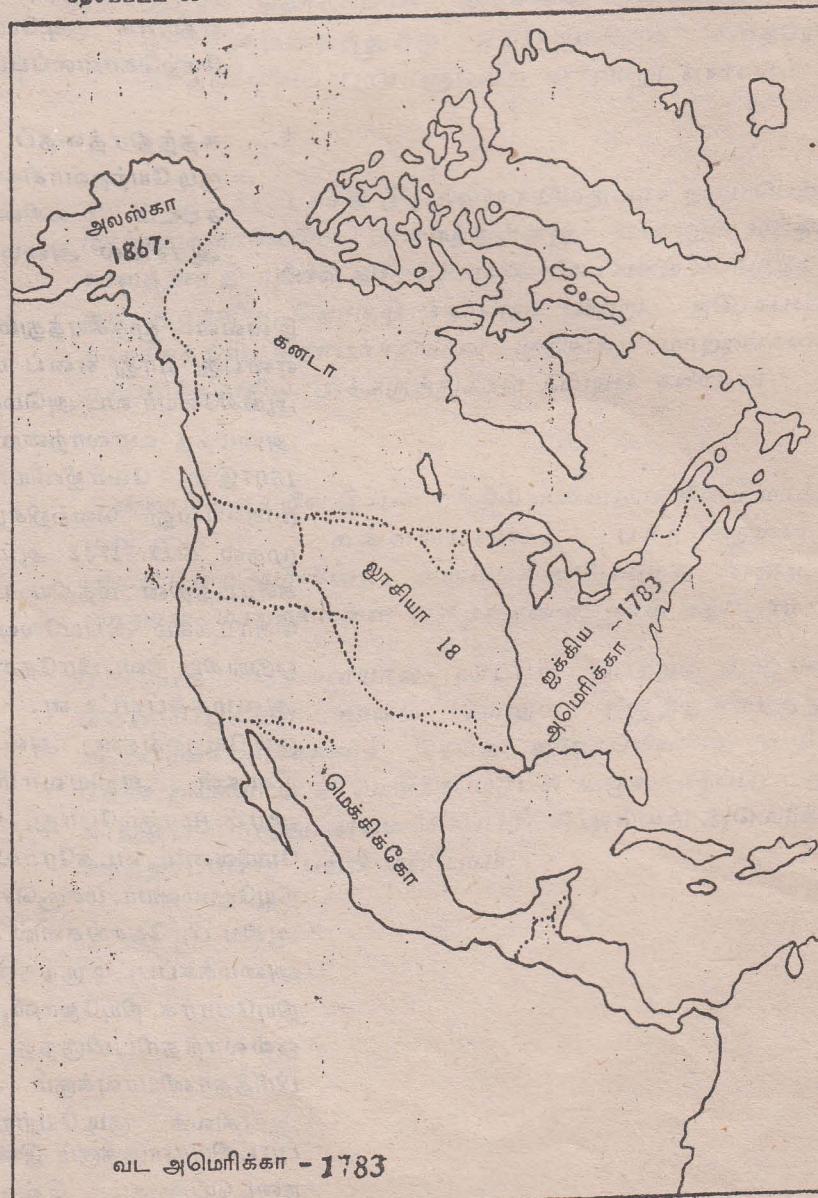
* பலம் பொருந்திய பிரித்தானிய ஏகாதிபத்தியத்துக்கு எதிராக குடியேற்றவாசிகளால் சுதந்திரத்துக்காக மேற்கொள்ளப்பட்ட போராக இருத்தல்.

* சுதந்திரத்தைப் பெற்றுக் கொண்ட பின்னர் குடியேற்றவாசிகளால் அமைக்கப்பட்ட அரசியல் சட்டம் உலகின் முதலாவது எழுத்துருவிலான அரசியல் அமைப்பாக இருத்தல்.

இவ்வளவு முக்கியத்தும் பெற்ற அமெரிக்க சுதந்திரப்போர் என்பது யாது எனப் பார்ப்போம். இங்கு முதலில் நாம் ஆங்கிலேயர் வட அமெரிக்கக் கண்டத்தில் குடியேற்றங்களை அமைத்த வரலாற்றை நோக்க வேண்டும். ஆங்கிலேயர் 1607இல் வேர்ஜீனியாவில் ஏற்படுத்திய குடியேற்றம் முதலாவது வெற்றிக்ரமான குடியேற்றமாகும். அது முதல் கி.பி. 1732 ஆம் ஆண்டு வரை வட அமெரிக்கக் கண்டத்தின் மத்திய பகுதியிலும், கிழக்குக் கரையோரம் தொடக்கம் அப்பலேவியன் மலைத்தொடர் வரை உள்ள ஒடுங்கிய நிலப்பிரதேசத்திலும் அடிக்கடி குடியேற்றங்கள் அமைக்கப்பட்டன. முதலாவது தேசப்படத்தில் குடியேற்றங்கள் அமைக்கப்பட்ட பிரதேசங்கள் பற்றி நீங்கள் அறியலாம். 1773இல் சுதந்திரப்போர் ஆரம்பமாகும்போது, வேர்ஜீனியா, பென்சில் வேனியா, மேரிலண்ட், வடக்ரோவினா, தென் கரோவினா, ஜோர்ஜியா, நியூஹாம்ஷயர், மசசுசெட்ஸ், ரொட்டுய்லண்ட், கனக்டிக்கட் ஆகிய பிரதேசங்களில் ஆங்கிலேயரால் 10 குடியேற்றங்கள் அமைக்கப்பட்டிருந்தன. இவற்றுக்கு மேலதிகமாக உள்ள நியோர்க், நியஜேர்ஸி, டெலமயார் ஆகிய குடியேற்றங்கள் ஒல்லாந்தரிடமிருந்து கைப்பற்றப்பட்டிருந்தன. பிரித்தானியாவுக்கும் அமெரிக்காவில் இருந்த இம் 13 ஆங்கிலக் குடியேற்றங்களில் வாழ்ந்த இளம் புரட்சியாளருக்கும் இடையே அமெரிக்க சுதந்திரப் போர் நடைபெற்றது. இவ்வாறு ஆங்கில குடியேற்றவாசிகள் பிரித்தானியாவிடமிருந்து (தாய்நாடு) சுதந்திரம் பெறுவதற்காக மேற்கொண்ட போராட்டத்தை நாம் அமெரிக்க சுதந்திரப்போர் எனக் குறிப்பிடுவோம்.

அமெரிக்க சுதந்திரப்போர் அல்லது அமெரிக்கப் புரட்சி எனக் கருதப்படும் இம் முக்கிய நிகழ்ச்சியைப் பற்றி விரிவாகத் தொடர்ந்து கற்போம். முதலில், சுதந்திரப் போருக்கு முந்திய இக்குடியேற்றங்களின் இயல்புகள் எத்தனையன் எனப் பார்ப்போம். குடியேற்றவாசிகள் அனைவரும் பல்வேறுபட்ட சமூக வகுப்புகளுக்கும் மதப்பிரிவுகளுக்கும் உரியவர்களாகவும் பல தரப்பட்ட விருப்பு வெறுப்புகளுக்கு உட்பட்டவர்களாகவும் இருந்த போதிலும் அவர்கள் ஆங்கிலேயரை விட ஆங்கிலத் தன்மையைக் கொண்டிருந்தனர் எனக் கூறப்படுகிறது.

ஒத்துப்படம் 01

அமெரிக்காவில் அநேக குடியேற்றங்கள் வர்த்தக வியாபார நோக்கிலேயே ஆரம்பமாயின. அவை குழுக்களாக பிற்காலப் பகுதியில் ஒழுங்கமைந்தன. பிரித்தானியாவில் முன்றாம் விலியம் மன்னன் காலத்தில் குடியேற்ற ஆட்சியை ஒழுங்குபடுத்த முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்ட போதிலும் 18ஆம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில் குடியேற்றங்களுள் பெரும்பாலானவை மன்னனின் நேரடி ஆட்சியின் கீழ் கொண்டு வரப்பட்டிருந்தன. மன்னனின் பிரதிநிதியாக ஆளுநர் ஒருவர் இருந்தனர், அத்துடன் பகுதிச் சட்டமுறையானதும் நீதிமுறை அதிகாரமும் கொண்டதுமான சபையின் பிரதிநிதிகள் வாக்கு மூலம் தெரிவு செய்யப்பட்டனர். ஓரளவுக்கு சுயாட்சிமுறை இங்கே காணப்பட்டது. வேறுவழிகளில் விதிக்கப்பட்ட சட்ட விதிகள் இல்லாமல், பெரும்பான்மையான சந்தர்ப்பங்களில் சட்ட சபையின் சட்டங்கள்/அதிகாரங்கள் அமூல்படுத்தப்பட்டன. குடியேற்றங்களின் அன்றாட வாழ்க்கைக்கு தாய்நாட்டின் மூலம் வழங்கப்படும் சேவைகள் குறைந்தளவிலே தேவைப்பட்டன. 17 ஆம் 18 ஆம் நூற்றாண்டுகளில் யுத்த நடவடிக்கைகளுக்குத் தனக்குத் தேவையான நிதியை சட்டசபையின் ஹாடாகவே பிரித்தானிய அரசாங்கம் பெற்றுக் கொண்டது. தமது நிலையையும் சலுகைகளையும் பிரித்தானிய அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொண்டமையால் இந்நிதியை வழங்க சட்டசபை இணங்கியது. இவ்வாறு 18 ஆம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில் குடியேற்றங்கள் தொடர்பாக பிரித்தானியாவுக்கு ஏதும் அதிகாரம் இருந்திருப்பின் அது படைப்பலம் கடற்படை அல்லது நிர்வாக ஒழுங்கமைப்பு என்பவற்றுக்கு அப்பாற்பட்டுக் குடியேற்ற வாசிகளின் உள்ளத்திலும் அரசு உணர்வுகளிலும் மாத்திரமே இருந்தது எனக் குறிப்பிட முடியும். பிரித்தானிய குடிக்கோ பாரானுமன்றத்துக்கோ இருந்த அதிகாரங்கள் பற்றி குடியேற்ற வாசிகளிடம் எந்த எதிர்ப்பும் இருக்கவில்லை.

குடியேற்றங்களின் நிர்வாகம் தொடர்பாக இவ்வாறான இயல்பு காணப்பட்டது. ஆனால் குடியேற்றங்கள் தொடர்பாக பிரித்தானிய அரசு எவ்வாறான வழிமுறைகளைப் பின்பற்றியது என்பதை நாம் அறிந்து கொள்ள வேண்டும். பிரித்தானியா பொதுவான அமெரிக்க குடியேற்றங்கள் தொடர்பாக, வர்த்தகமய அரசியல் முறைச் சிந்தனையின் அடிப்படையிலேயே, கருத்துக்களைக் கொண்டிருந்தது என்பது தெளிவு. அதாவது குடியேற்றங்கள் ஏகாதிபத்தியத்தின் உடைமைகளாக ஏற்கப்பட்டன. அதனடிப்படையில் குடியேற்றங்கள் -

* பிரித்தானிய கைத்தொழில் உற்பத்திக்கான மூலப்பொருள்களைப் பெறும் பிரதேசமாகவும்

* பிரித்தானிய கைத்தொழில் பொருட்களைச் சந்தைப்படுத்தி இலாபம் உழைக்கக்கூடிய வசதியான சந்தையாகவும்,

கருதப்பட்டன. அவ்வகையில் அமெரிக்க குடியேற்றங்களில் கூட கைத்தொழில் விருத்தியைப் பிரித்தானியா விரும்பவில்லை. இந்நிலையை மேலும் விபரமாகக் கூறின் பிரித்தானியாவில், பிரித்தானிய வியாபாரமும் தோட்டங்களும் பற்றிய சபையினாலேயே குடியேற்றங்கள் பற்றிய நடவடிக்கைகள் ஒழுங்குபடுத்தப்பட்டன. வர்த்தகமும் தோட்டங்களும் பற்றி நடவடிக்கை எடுக்கும் சபையாக இது இருந்த பொதிலும் அதன் மூலம் குடியேற்றங்களுக்காக,

* சட்டங்களை உருவாக்குதல்.

* ஆளுநர்களுக்கு அறிவுறுத்தல்கள் தயாரித்தல்.

* குடியேற்ற அறிக்கைகளைத் தயாரித்தல்.

ஆகியன நடைபெற்றன. எனவே குடியேற்றம் தொடர்பான எல்லாப் பிரச்சனைகளும் வர்த்தகப் பிரச்சனைகளாகவே கருதப்பட்டன. பிரித்தானிய பாராளுமன்றம் நிறைவேற்றிய குடியேற்றங்கள் தொடர்பான சட்ட விதிகளை தயாரிக்கும் போது இவ்விடயங்கள் மேலும் உறுதிப்படுத்தப்பட்டன. அவ்வாறான சட்டங்களுன் முக்கியமான சில பின்வருமாறு-

* 1661 இல் பயணக் கப்பலகள் சட்டம்

குடியேற்றங்களால், அவற்றுக்கிடையே வியாபாரப் பொருட்களைக் கொண்டு செல்லுதல் பிரித்தானியாவின் கப்பல்கள் அல்லது பிரித்தானிய குடியேற்றங்களுக்குரிய கப்பல்கள் மூலம் செய்யப்பட வேண்டும் என்பது இதன் முதலாவது நோக்கமாகும்.

* 1660 இல் குடியேற்றங்களின் உற்பத்தியை பிரித்தானியாவுக்கு கொண்டு வருவதற்கான சட்டம்.

1660இல் சீனி, புகையிலை, பருத்தி என்பன முறையே கட்டுப்படுத்தப்பட்டதுடன் பின்னர் வேறு பண்டங்களும் இக்கட்டுப்பாட்டில் சேர்க்கப்பட்டன.

* 1660 இல் குடியேற்றங்கள் நேரடியாக பொருட்களை ஜூரோப்பாவுக்கு அனுப்புதல், கொண்டுவருதல் என்பவற்றை தடுத்து குடியேற்ற ஏற்றுமதி, இறக்குமதி வியாபாரத்தைப் பிரித்தானியாவினாடாக செய்வதற்கான சட்டம்.

* 1724 ஆம் ஆண்டுக்கும் 1732 ஆம் ஆண்டுக்கும் இடைப்பட்ட காலப் பகுதியில் குடியேற்ற ஆரூநர்களுக்கு அனுப்பப்பட்ட அறிவுறுத்தல்களினால் குடியேற்றங்களில் கைத்தொழில் விருத்தியைத் தடுத்தல்.

இச்சட்ட விதிகளை நோக்கும்போது கிடை குடியேற்றவாசிகளுக்குப் பாரிய தீங்கு விளைவிக்கின்றமை உங்களுக்குத் தென்படும். எனினும் உண்மையில் அவற்றின் தாக்கம் குறைந்தளவினதாகும். இச்சட்டங்கள் இருந்தாலும் இல்லாவிட்டாலும் பிரித்தானியாவுக்குத் தேவையான முறையிலேயே வர்த்தகம் நடைபெற்றது. மறுபறும் இச்சட்டங்களில் விதிக்கப்பட்டவை எவ்வாயினும் கடலுக்கு அப்பால் ஆயிரக்கணக்கான மைல் தூரத்தில் உள்ள பிரதேசங்களில் இச்சட்டங்களின் அநேக பகுதிகளை மீறுதல் இலகுவாக இருந்தது. மேலும் இச்சட்டங்கள் மூலம் குடியேற்றவாசிகளுக்கு அனுகூலங்கள் கிடைத்த சந்தர்ப்பங்களும் உள். புதிய இங்கிலாந்துக் குடியேற்றக் கப்பல்களுக்கு இதன் மூலம் நன்மை கிடைத்தன. புகையிலையை நேரடியாக ஜேரோப்பாவுக்கு அனுப்புவதைத் தடைசெய்யும் சட்டத்தின் மூலமே அதிக தீங்குகள் விளைந்தன.

அமெரிக்க குடியேற்றங்களின் உள்ளக இயல்பையும் பொருளாதார ரீதியான தாய் நாட்டுடன் கட்டுண்ட நிலையையும் பற்றி நாம் அறிந்து கொண்டோம். இனி, குடியேற்றங்களின் பாதுகாப்பு நிலை எவ்வாறானது எனப்பார்ப்போம்.

ஆங் கிலக் குடியேற்றம் விரிவடையும் பொழுது ஜேரோப்பியரான பிரான்சியரினதும், உள்நாட்டினரான செவ்விந்தியரதும் இடர்களை ஆங்கிலேயர் எதிர்நோக்கினர். இப்பயமுறுத்தல்களில் இருந்து விடுபடுவதற்கு தாய்நாட்டில் இருந்து கிடைத்த உதவி குடியேற்ற வாசிகளுக்குத் துணையாக இருந்தது. ஆங்கிலேயருக்கும் பிரான்சியருக்கும் இடையில் வட அமெரிக்காவில் நிகழ்ந்த 7 ஆண்டு (1756 - 1763) யுத்தத்தில் பிரான்சியர் தோல்லியடைந்தமையால் பிரான்சியப் பயமுறுத்தல் நிங்கியது. அதற்கு அடுத்த காலப்பகுதியில் செவ்விந்தியரும் தோற்கடிக்கப்பட்டமையால் தாய் நாட்டில் இருந்து முன்னர் போல உதவி பெற வேண்டிய தேவை இருக்கவில்லை.

அமெரிக்காவில் பிரித்தானியக் குடியேற்றங்களில் கானப்பட்ட இப்பின்னனி நீங்கி பிரித்தானிய எதிர்ப்பு உணர்வுகள் வளர்வதற்கு காரணம் யாது? இது பற்றி இனி ஆராய்வோம்.

அமெரிக்காவில் ஏற்பட்ட பிரான்சிய பிரித்தானிய ஏழாண்டு யுத்தத்தின் போது பிரித்தானியாவின் பிரதமராக இருந்த ஜோர்ஜ் கிரன்வெல்லின் நடவடிக்கைகள் இந்நிலைக்கு காரணம் எனக் கூறப்படுகிறது. அவர் பின்பற்றிய கொள்கை எத்தகையது எனப் பார்ப்போம்.

* 1756 ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் 1763 ஆம் ஆண்டு வரையான ஏழாண்டு யுத்தத்துக்குப் பெரும் செலவைத் தாங்கிக் கொள்ள வேண்டியநிலை பிரித்தானிய அரசுக்கு ஏற்பட்டது. அது பிரித்தானியக் குடியேற்றங்களை பிரான்சியரிடமிருந்து பாதுகாப்பதற்கான யுத்தமாகும். அதில் பிரான்ஸ் தோல்வியடைய பிரித்தானியா வெற்றிபெற்றது. அவ்யுத்தத்துக்கு ஏற்பட்ட செலவை மூடுகொண்டது.

* இதுவரை விதிக்கப்பட்ட கடற் சட்டங்களை இருக்கமாக அமுல் நடாத்துதல்.

* புதிய வரிகளை விதித்தல். இவற்றுள் முத்திரை வரி காரணமாக குடியேற்ற வாசிகள் அதிக கட்டணம் செலுத்த வேண்டி ஏற்பட்டது.

இவற்றுக்கு மேலாக சேதேசிகளுக்கு காணிகளை ஒதுக்கவும், குடியேற்ற அதிகாரி மூலமாக மாத்திரம் காணிகளைக் கொள்வனவு செய்யவும் சட்ட விதிகள் ஆக்கப்பட்டன. இச்சட்டம் புதிய காணிகளைப் பெறுவதற்கு எதிர்பார்த்த குடியேற்ற வாசிகளுக்கு ஏமாற்றத்தைத் தந்தது.

1756இல் பிரித்தானியப் பாரானுமன்றத்தில் விதிக்கப்பட்ட முத்திரை வரி தொடர்பாக வாதப்பிரதிவாதங்களும் எதிர்ப்புகளும் தோன்றின.

* முத்திரை வள மூலம் வரி அறவிடும் சட்டமுறையான உரிமை பிரித்தானியாவுக்கு உண்டு என்பது பிரித்தானியப் பாரானுமன்றத்தில் வாதிடப்பட்டது.

* தங்களுக்காக ஒரு பிரதிநிதியும் இல்லாததும் ஆயிரக்கணக்கான மௌல்களுக்கு அப்பால் உள்ளதுமான நாடொன்றின் பாரானுமன்றம் குடியேற்ற வாசிகளிடம் வரி அறவிட முடியாது என்பது குடியேற்றவாசிகளின் வாதமாகும்.

* பிரித்தானியப் பாரானுமன்ற வாதிகள் மன்னனுக்கு எதிராக போராடிய காலத்தில் முன்வைத்த “எமது பிரதிநிதி இன்றி விதிக்கப்படும் வரி தேவையில்லை” என்பது இப்போது பிரித்தானியாவுக்கு எதிர்ரன குடியேற்றவாசிகளின் வாதமாகும்.

* உத்தேச வரி விதிப்புக்குக் கீழ்ப்படிந்தால் மேலும் வரிகளைச் செலுத்த வேண்டிய நிலை குடியேற்றவாசிகளுக்கு ஏற்படும் என்பது இன்னொரு வாதமாகும்.

இவ்வாதங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு தோன்றிய எதிர்ப்புக் காரணமாக 1766இல் முத்திரை வரி நீக்கப்பட்டது. பிரித்தானியாவுக்கும் அமெரிக்க குடியேற்றங்களுக்குமிடையே வரிக்கூரள்ளை இத்துடன் முடிவடையவில்லை. இருசாராரும் தமது வாதங்களில் பிடிவாதமாக இருந்தனர். வரி விதித்தல் நடவடிக்கையில் 1767இல் பிரித்தானிய நிதியமைச்சர் சால்ஸ் டவுற்சென்ட், அமெரிக்க குடியேற்றங்களுக்கு தேயிலை, கண்ணாடி, கடதாசி தொடர்பாக வரி விதித்தமை இன்னொரு கட்டமாகும். இச்சந்தர்ப்பத்தில் பிரித்தானியா பின்வரும் வாதங்களை முன்வைத்தது.

* வரியை குடியேற்றங்களில் அறவிடாமல் குடியேற்றங்களுக்கு கப்பலேற்றும் போது துறைமுகங்களில் அறவிடுதல்.

* இதுவரை அமெரிக்காவில் ஆளுநருக்கும் பிரித்தானிய அதிகாரிகளுக்கும் குடியேற்றங்களின் சட்ட சபைகளால் சம்பளம் வழங்கப்பட்ட போதிலும் அதனை வரி வருமானத்தைக் கொண்டு செலுத்தவேண்டுமென விதித்தல். இம்முறை குடியேற்ற வாசிகளின் கடும் எதிர்ப்புக் காரணமாக வரிவிதிப்பைத் திருத்தி, அமெரிக்க குடியேற்றங்களில் வரி அறவிடும் உரிமை பிரித்தானியாவுக்கு உண்டு என்பதை வலியுறுத்தும் நோக்கில், தேயிலை வரியைத் தவிர ஏனைய வரிகள் நீக்கப்பட்டன. பிரதிநிதிகள் இன்றேல் வரியும் இல்லை எனும் வாதத்தின் கீழ் குடியேற்ற வாசிகள் உறுதியாக பிரித்தானிய எதிர்ப்புப் போராட்டத்துக்குத் தயாராகினர். 1765 ஆம் ஆண்டுக்கும் 1773 ஆம் ஆண்டுக்கும் இடையில் பிரித்தானியாவுக்கும்

அமெரிக்க, குடியேற்றங்களுக்குமிடையில் வரிவிதிப்புத் தொடர்பான நிகழ்வுத் தொடர்களை நீங்கள் இப்பொழுது அறிந்து கொண்டார்கள். அது அமெரிக்க குடியரசுகளில் சுதந்திரத்துக்கான போராட்டமாக மாற்றமடைந்ததையும் விளங்கிக் கொண்டிருப்பீர்கள். இவ்வாறான பின்னனியைக் கொண்ட சந்தர்ப்பத்தில் 1773இல் பொஸ்டன் துறைமுகத்தில் தேயிலையை இறக்குவதற்கு எதிர்ப்புத் தெரிவித்து குடியேற்றவாசிகள் கப்பவில் இருந்த தேயிலைப் பெட்டிகளை கடலுக்குள் வீகம் சம்பவம் அமெரிக்க சுதந்திரப்போரின் ஆரம்பமாகும். இவ்வரலாற்றுச் சம்பவம் பொஸ்டன் தேநீர் விருந்து எனக் குறிப்பிடப்படுகின்றது.

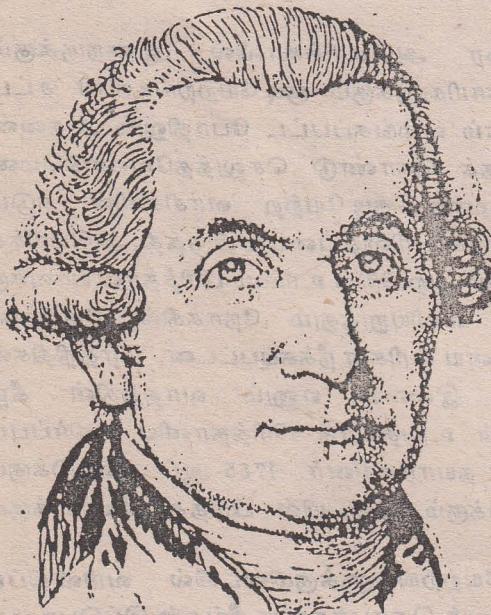
குடியேற்றவாசிகளின் இச்செயல் தொடர்பாக கடுமையான போக்கைப் பின்பற்றிய பிரித்தானிய பாரானுமன்றம் பொஸ்டன் துறைமுகச் சட்டத்தை நிறைவேற்றி நட்டாடு வழங்கும்வரை' பொஸ்டன் துறைமுகத்தை முடியதுடன் குடியேற்றங்களுக்குள் பொதுக் கூட்டங்களுக்கும் தடை விதித்தது.

இருசாராரும் ஒன் ரூக் கொன் ரூ முரணான நடவடிக்கைகளை எடுத்திருப்பது உங்களுக்கு விளங்கியிருக்கும். பொஸ்டன் துறைமுகச் சம்பவம் தொடர்பாக பிரித்தானியா எடுத்த நடவடிக்கையை எதிர்கொள்வதற்கு அமெரிக்க குடியேற்ற வாசிகளும் ஓன்றினென்தனர்.

இருசாராரும் ஒரு வருக்கொருவர் எதிரான நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்ட போதிலும் பிரித்தானியா இச்சந்தரப்பத்தில் தீர்வு/உடன்பாடு ஒன்றை விரும்பியது. எனினும் 1775இல் ஏப்ரல் 19ஆம் திகதி லெக்ஸின்டன் எனும் இடத்தில் ஏற்பட்ட போராட்டத்தில் வெடித்த தூப்பாக்கி ஓலியுடன் அமெரிக்க சதந்திரப் போராட்டம் தொடங்கியது.

அமெரிக்க சதந்திரப் போருக்கு ஆயத்தமாவதற்காக 1775.05. 02இல் குடியேற்றப் பிரதிநிதிகளைக் கொண்ட கூட்டம் கண்டத்துக்குரிய மகாநாடு என்ற பெயரில், தோன்றியுள்ள பிரச்சனையைத் தீர்க்கும் வழியை ஆராய உத்தியோ பூர்வமாகக் கூடிற்று. இம் மகாநாட்டிலிருந்து உருவான காங்கிரஸ் எனும் சங்கம் 6 வருடங்காலம் நிலைத்திருந்ததுடன் அக்காலத்துள் யுத்தத்தை வழிநடத்திக் குடியேற்றங்களின் ஆட்சி தொடர்பாக நடவடிக்கைகள் பலவற்றை மேற்கொண்டது.

அவற்றுள் பின்வருவன முக்கியமானவை.

ஜோர்ஜ் வொலிங்டன்

- * பல்வேறு பொது வெளியீடுகளை வெளியிட்டமை. உதாரணம் - "ஆயத்தங்களை பயன்படுத்துவதற்கான தேவையும் அதற்கான காரணங்களும்" "1776இன் சதந்திரப் பிரகடனம்"
- * வர்த்தக நடவடிக்கைகளை ஒழுங்குபடுத்தல்.
- * போர் ப்படைகளையும் கடற் படைகளையும் பராமரித்தல்.
- * நாளையங்களை அச்சிடுதல்.
- * கடன் பெறுதல்.

ஈண்டுப் பூங்கு தூந்திரப் பதை* வெளிநாடுகளுடன் நட்பு உடன்படிக்கைகளைச் செய்து வரவார் மாது சுதாமிகு வெளிநாடு கொள்ளல்.

ஷபிப்பதை ஒரு நூற்று குறைஞ்சால் வெளிநாடு கொள்ளல்.
யோவான்தூந்திரப் பதை* தூதுவர்களை நியமிப்பதும் வரவேற்பதும்.

ஷத்திருப்பினரை ஒத்திக்கூடி யபிப்பாலை நீண்டால் வெளிநாடு கொள்ளல்.
ஷத்திருப்பினரை ஒத்திக்கூடி யபிப்பாலை நீண்டால் வெளிநாடு கொள்ளல்.
ஷத்திருப்பினரை ஒத்திக்கூடி யபிப்பாலை நீண்டால் வெளிநாடு கொள்ளல்.

யினாக்கரிமி காபர்டாகி கெவனிமி வெளிநாடு கொள்ளல்.
ஷத்திருப்பினரை ஒத்திக்கூடி யபிப்பாலை நீண்டால் வெளிநாடு கொள்ளல்.
ஷத்திருப்பினரை ஒத்திக்கூடி யபிப்பாலை நீண்டால் வெளிநாடு கொள்ளல்.
ஷத்திருப்பினரை ஒத்திக்கூடி யபிப்பாலை நீண்டால் வெளிநாடு கொள்ளல்.

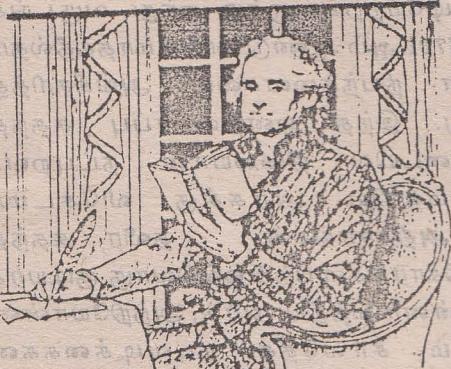
ஷாநாமுலிங்கம் ஒத்திக்கூடுபதை* யாருக்காகச் சுதந்திரம்?

* சுதந்திரத்தின் பொருள் யாது?

ஷாநாமுலிங்கம் ஒத்திக்கூடுபதை* பிரித்தானியா ஆட்சியில் இருந்து முற்றாக சுதந்திரம் டோர் வார்ஸாக் காபர்டாகி காபர்டாகி அடைய வேண்டுமா?

ஷாநாமுலிங்கம் ஒத்திக்கூடுபதை* பிரித்தானியா ஆட்சியில் இருந்து முற்றாக சுதந்திரம் டோர் வார்ஸாக் காபர்டாகி காபர்டாகி அடைய வேண்டுமா?

ஷாநாமுலிங்கம் ஒத்திக்கூடுபதை* பிரித்தானியா ஆட்சியில் இருந்து முற்றாக சுதந்திரம் டோர் வார்ஸாக் காபர்டாகி காபர்டாகி அடைய வேண்டுமா?

என்ற வினாக்களும் தொடுக்கப்பட்டன. மறுபறம் சுதந்திரப்போர் காரணமாக* அநேக வசதியீனங்களை அனுபவித்தவர்களும் காணப்பட்டனர். இவர்கள் அன்வரையும் தூண்டி சுதந்திரப் போராட்டத்தை உயிர்ப்பிப்பதில் மறை முகமாக ஒருவர் செய்தப்பட்டார். அவர் டோம்பென் எனவராவார். மேலே கூறப்பட்ட எல்லாப் பிரச்சனைகளுக்கும், 1776 ஜூவரி மாதத்தில் வெளியிட்ட “கொமன் சென்ஸ்” (Commonsense) “பிரயோக அறிவு” எனும் நூலில் விடைகளைக் கூறினார். இந்நால் சுதந்திரப் போராட்டத்தை தூண்டுவதற்கு எவ்வளவு தூரம் உதவியாக இருந்ததென்பதை, ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் ஜோர்ஜ் வொவிங்டன் களைப்படைந்த போர்லீரர்களிடையே இதனை வாசிக்க ஏற்பாடு செய்தமை மூலம் உணரலாம். அதுவரை வாதப்பிரதிவாதங்களுக்கு உள்ளாகிய சுதந்திரம் நக்கியிலூ யாகி ஒப்புப்பட்டு வருகிறது. அமெரிக்கர்களுக்குப் பலவந்தமாகப் பற்றிய கருத்தை, அமெரிக்கர்களுக்குப் பலவந்தமாகப் பெறவேண்டிய தீமையொன்றாகவன்றி சந்தர்ப்பம் யும்புத்தூர்பாகு பத்தும் யாக்கியிலூ மிக விருப்பத்துடன் பெற்றுக் கொள்ள விரும்புகிறது. அப்பு யினாக்குமிகி முடிய வேண்டிய உண்மையோடு கூடிய நன்மையாகப் பென் கான்சிரார்.

ஷாநாமுலிங்கம் ஒத்திக்கூடுபதை* அமெரிக்க சுதந்திரப்போருடன் தொடர்புபட்ட மூல சேர் தூந்தை உண்மை குல்மாபு அவணங்களும் இன்னொரு முக்கிய ஆவணம், தோமஸ் செபிட்டிஸப்பாய்வின் நகமக்கப்படி ஜேபர்ஸனின் தலைமையில் தயாரிக்கப்பட்டு 1976 - 06 -04ல் ஏகமனதாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட சுதந்திரப் பிரகடனமாகும். அது உலக வரலாற்றில் மனித சுதந்திரங்கள் கொடுக்குமாறு விடுமிகு ஒப்புப்பட்டு வருமாறு சம்பந்தமாகத் தயாரிக்கப்பட்ட நிலையான ஒரு ஆவணமாகக் கருதப்படுகிறது. ஐக்கிய குடியரசுகளின் குறுப்புப்பக்கு குறிப்பிடும் ஆவணமாக இருப்பது மாத்திரமன்றி அதில் அடங்கியுள்ள அறிவுபூர்வ விடயங்கள் காரணமாகவும்

அது முக்கியத்துவம் பெற்றுள்ளது. முன்று பகுதிகளைக் கொண்ட இந்த ஆவணம் அமெரிக்கா சுதந்திரம் தொடர்பான உணர்வுடன் ஒன்றினைந்து செய்யும் ஒரு அமைப்பின் பிரசார ஆயுதமாகவும் புதிய அரசின் (நியாயத்தன்மையை) நேர்மையை ஓரோப்பிய சமுகத்துக்கு வெளிப்படுத்தும் ஒன்றாகவும் கருதப்படுகிறது. குடியேற்றவாசிகளின் உரிமைகள் தொடர்பாக, பிரித்தானிய அரசியல் திட்டத்தின் கீழ் ஆங்கிலேயரின் உரிமைகள் தொடர்பாக, பிரித்தானிய அரசியல் திட்டத்தின் கீழ் ஆங்கிலேயரின் உரிமைகள் தொடர்பாக வாதிக்கப்பட்ட அம்சங்களும் அரசு தொடர்பான சிந்தனைக்கு அடிப்படையான கொள்கைகளும் இந்த உறுதிப்படுத்தப்பட்ட பிரகடனத்தில் அடங்கியுள்ளன.

போர் நடைபெறும் பொழுதே ஜக்கிய குடியரசு ஒன்றை உருவாக்குவதற்கான முயற்சியையும் காணலாம். 1775 ஆம் ஆண்டு முதல் 13 அமெரிக்க குடியேற்றங்களும் இனைந்து சுதந்திரப் போராட்டத்தை நடாத்தியபோதிலும் உத்தியோகபூர்வ அதிகாரமற்ற கண்டத்துக்குரிய சம்மேளனம் அன்றி, ஒன்றினைவதற்கு வேறு ஒரு திட்டத்தை தயாரித்துக் கொள்வதற்கு இக்குடியேற்றங்களுக்கு ஜந்து வருடங்கள் சென்றன. இறுதியில் 1781 ஆம் ஆண்டு மார்ஸ் மாதத்தில்தான் ஒன்றினைவதற்கான நிபந்தனைகளை அங்கீகரித்துக் கொள்ள முடிந்தது. இந்த ஒன்றினைப்பு சுதந்திர குடியேற்றங்களுக்கிடையில் நிலையான நட்புறவாக உருவெடுத்தது. மத்திய அரசுக்கு விசேடமாக ஒப்படைக்கப்பட்ட அதிகாரங்கள் தவிர சுதந்திர இனங்களுக்கான அதிகாரங்கள் பற்றி ஒவ்வொரு குடியரசும் கலந்துரையாடிய பின்னர் மத்திய அரசு, அந்தியோன்னிய பாதுகாப்புக்காகவும் சர்வதேச நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வதற்காகவும் குறுகிய நோக்கமுடைய ஒரு சபையாக வரையறுக்கப்பட்டது. புதிய அமெரிக்கக் குடியரசின் ஆட்சிதொடர்பான தீர்மானம் இவ்வாறு எடுக்கப்பட்ட வேளையில் யுத்தம் தொடர்த்து நடைபெற்று 1781. 10. 17 இல் பிரித்தானிய படையின் தளபதி கோன்வோலிஸ் பிரித்தானிய படை சரணடைவதாக பிரகடனம் செய்ததுடன் யுத்தநடவடிக்கைகள் முடிவுற்றன. இவ்வாறு ஆறு வருடங்களாக நீடித்த அமெரிக்க சுதந்திரப்போரை முடிவுக்கு கொண்டு வந்து 1783 இல் வர்செயல்ஸ், பாரிஸ் ஒப்பந்தங்கள் கையொப்பமிட்டபின் பெரிய பிரித்தானியாவினால் ஜக்கிய அமெரிக்கக் குடியரசின் சுதந்திரம் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. யுத்தம் முடிவடைந்த பின்னர் அமெரிக்கக் கண்டச் சம்மேளனத்தினால் மேற்கொள்ளப்பட்ட நிர்வாகம் கைவிடப்பட்டு நாட்டுக்குப் பொருத்தமான அரசியல் திட்டமொன்றை உருவாக்கு

வதற்கான கலந்துரையாடல்கள் தொடர்ச்சியாக நடைபெற்றன. இக்கலந்துரையாடல்களின் போது மீண்டும் மீண்டும் பலமிக்க மத்திய அரசாங்கமொன்றையும் பலமிக்க பிராந்திய அரசாங்கத்தையும் தோற்றுவிப்பது தொடர்பாக பலதரப்பட்ட வாதங்கள் முன்வைக்கப்பட்டன. 1786 இல் மசாகுட்ஸ் அரசாங்கத்துக்கு எதிராகச் சாதாரண மக்கள் செய்த புரட்சி இவ்வாறான தீர்மானம் எடுப்பதற்கு வழிவகுத்த ஒரு நிகழ்ச்சியாகும். இரு முறைகள் முன்று 1787 இல் பிலடெல்பியா நகரத்தில் கூடிய அரசியல் திட்டம் அமைக்கும் சபை 1781 இன் அரசியல் திட்டத்துக்குப் பதிலாக புதிய அரசியல் திட்டமொன்றை ஏற்படுத்த இரகசிய வாக்கெடுப்பைப் பயன்படுத்தியது. 1791 இல் உரிமைகள் சட்டம் எனக் குறிப்பிடப்படும் முதலாவது திருத்தம் அரசியல் சட்டத்தில் சேர்க்கப்பட்டது. இன்றும், இவ்வாறு உருவாக்கப்பட்ட அரசியல் சட்டமே வழக்கில் உண்டு.

இவ்வாறு 13 குடியேற்றங்களுடன் ஆரம்பமான ஐக்கிய அமெரிக்க குடியரசு 1801 இல் மிலிஸிப்பி நதியைத் தாண்டி, மேற்குப் பக்கமாக விரிவடையத் தொடங்கியது. முதலாம் தேசப்படத்தில் காட்டப்பட்டுள்ள லுலியானா எனப்படும், பெரிய பிரதேசம் ஐக்கிய அமெரிக்கக் குடியரசினால் பிரான்சிடமிருந்து கொள்வனவு செய்யப்பட்டு சிறு குடியேற்றங்கள் சில அங்கு அமைக்கப்பட்டன. இவ்வாறு விட அமெரிக்கக் கண்டத்தின் மத்திய பகுதியில் இருந்து மேற்குக் கரை தொடக்கம் கிழக்குக் கரைவரை பரந்து ஹவாய் தீவு உட்பட அலஸ்காவை உள்ளடக்கிய ஐக்கிய அமெரிக்கக் குடியரசு இக்காலத்தில் 51 குடியேற்றங்களைக் கொண்டுள்ளது.

அமெரிக்க சுதந்திரப் போர் காரணமாக அமெரிக்காவில் இருந்த பிரித்தானிய குடியேற்றங்கள் பதின்மூன்றிலும்,

- * பிரித்தானிய ஏகாதிபத்தியத்திலிருந்து பிரிந்தமை.
- * ஐக்கிய அமெரிக்க அரசு தொன்றியமை.
- * குடியேற்றவாசிகளின் வாழ்க்கைமுறை மக்களால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டமை.
- * அரசியல் சம்பிரதாயமொன்று உருவாகியமை.

ஆகிய பிரதான மாற்றங்கள் நிகழ்ந்தன. எனினும் அமெரிக்க சுதந்திரப் போரின் கருத்து அதனைவிட மேலானது என பலவேறு எழுத்தாளர்கள் சுட்டிக்காட்டுகின்றனர். அவையாவை என இப்போது நாம் பார்ப்போம். அமெரிக்க

புரட்சியாளர்களின் நம்பிக்கையின்படி அரசு என்பது ஏற்கனவே தீர்மானிக்கப்பட்ட குறிக்கோள்களை நிறைவேற்றும் ஒரு யந்திரமோ, தெய்வத்திடம், இருந்து பெறப்பட்டதோ அல்லாததுடன் படிப்படியாக வளர்ச்சியடைந்ததும் அன்று. அரசு என்பது குறிக்கோள்களை நிறைவேற்றிக் கொள்ள மனிதர்களால் அமைக்கப்பட்டதொன்றாகும். ஜோன் லொக்கின் அரசின் மூலாதாரம் தொடர்பான கொள்கை அமெரிக்க அரசியல் சிந்தனையில் முதலாவது அங்கமாக இருந்தது. பிரித்தானியாவைச் சார்ந்திருத்தலைக் கைவிட்டு புதிய அரசாங்கமொன்றை அமைப்பதற்கு அமெரிக்கர்களுக்கு உள்ள உரிமை (விசேடமாக மனிதர்களின் வாழ்க்கை, சுதந்திரம், சொத்துக்கள் என்பவற்றை பாதுகாப்பதற்காக அமைக்கப்பட்ட அரசினாலேயே அவ்வரிமையைப் பாதுகாக்கும் சிறந்த முறை) எது என்ற பிரச்சினை தோன்றியது. அதற்கு விடை தேடும்போது தோன்றிய கருத்துக்கள், அரசியல் கோட்பாடுகளின் மூலமாக மாத்திரமன்றி பிரித்தானியாவிலும் குடியேற்றங்களிலும் ஏற்பட்ட அனுபவங்கள் மூலமாகவும் வெளிவந்தன. புரட்சியாளர்கள் இது தொடர்பாகக் கொண்டிருந்த கருத்தைப் பின்வருமாறு கருக்கமாகத் தரலாம்.

அரசாங்கத்தின் அடிப்படையாக இருக்கவேண்டியவை.

- மக்களிடமிருந்து தோன்றி, எழுதப்பட்ட அரசியல் சட்டமாகும். புரட்சி இயக்கத்தின் ஆரம்பத்தில் தெளிவற்றிருந்த போதிலும் ஆட்சி அரசியல்மௌனிய விசேட நிலைமையானது பொதுமக்களின் ஆரம்ப தேவையாக, உறுதியாகத் தெளிவாகத், தெள்பட்டது. பொதுமக்கள் தெரிவ செய்யும் சம்மேளனமொன்றினால் உருவாக்கப்படும் அரசியல் சட்டம் எல்லாப் பொதுமக்களாலும் அங்கீகரிக்கப் பட வேண்டும் என்ற கருத்து புரட்சிக்காலத்தில் வெளிப்படுத்தப்பட்டது.

- * பொருளாதார ரீதியாகப் நோக்கும்போது தனக்கும் தனது குடும்பத்தினருக்கும் சிறந்த வாழ்க்கையைப் பெற்றுக் கொள்வதற்காக உழைத்து வேலை செய்யும் சுதந்திரம் அமெரிக்கர்களுக்குத் தேவையாக இருந்தது. இதற்காக அரசு குறைந்த செலவில் நிலையான, சமமான சட்டமுறையை ஏற்படுத்தும் ஒரு அமைப்பாக இருக்கவேண்டும்.

- * மனிதர்கள் அனைவரும் ஒரு வருக்கொருவர் சமமானவர்கள் என லொக்கும் அமெரிக்கர்களும் கூறிய கூற்று அமெரிக்க பொருளாதாரத்தில் மக்களின் மனத்துடன் ஒழுங்கமைத்துக் கொள்ளப்பட்டது. அதனால்

அன்வருக்கும் மிகவும் பரவலான சமத்துவம் கிடைத்தது. மனிதனின் விடுதலையை தடையின்றி உரிய முறையில் செயலில் ஈடுபடுத்த வேண்டுமெனின் வரையறுக்கப்பட்ட அரசாங்கத்துடன் சுதந்திரமாகத் தொழிற்படும் பொருளாதாரம் பற்றிய உணர்வும் கைகோத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்பது புரட்சிக்கால எதிர்பார்ப்பாகும்.

அமெரிக்கப் புரட்சியின் பின் சிறிது காலத்தில் பிரான்சியப் புரட்சி நடைபெற்றது. அமெரிக்கப் புரட்சி அதற்கு முன்னோடியாக இருந்ததாகக் கருதப்பட்ட போதிலும் அமெரிக்கப் புரட்சி சில சிறப்பான பண்புகளைக் கொண்டிருந்தது. பிரான்சியப் புரட்சியின் மூலம் அல்லது 18 ஆம் நூற்றாண்டில் ஐரோப்பாக் கண்டத்தில் அல்லது 20 ஆம் நூற்றாண்டு கம்யூனிஸ்ப் புரட்சிகளில் அதிகாரப் பகிர்வுக்குப் பதிலாக அதிகார ஒன்றினைவே இடம் பெற்றது. அதாவது அரசு அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தி மையப்படுத்துவதாகும். எனினும் அமெரிக்கர், வரலாற்றில் வேறு வழியைப்பின்பற்றினர். புரட்சியின் மூலம் அமெரிக்கர் அதிகாரங்களைப் பிரித்து அரசியல் சட்டமொன்றை உருவாக்கினர்.

அமெரிக்கப் புரட்சியின் ஆரம்ப கருத்துக்களின் பலமானது பரம்பரை பரம்பரையாக வளர்ச்சியடைந்தது. அதன் மூலம் புரட்சி, தொடர்ச்சியான கருத்துடையதாயிற்று. இதன்படி அமெரிக்காவில் இப்பொழுது தோன்றியுள்ள நீக்ரோ இன்ட் தொடர்பான பிரச்சினை, எல்லா மனிதர்களும் சமமானவர்கள் ..... என்ற விடுதலைப் பிரகடனத்தின் கருத்தின்படி தீர்த்துக் கொள்ளப்படும் என நம்பலாம். இவ்வாறு அமெரிக்கப் புரட்சியின் ஒளி, பொருள் என்பன தொடர்ச்சியாக வளரக் கூடியன.

நாலாம் பகுதியில் கற்றுக் கொண்டவற்றை, உறுதிப்படுத்துவதற்கு பின்வரும் செவ்வை பார்த்தல் உங்களுக்கு உதவியாக இருக்கும்.

பின்வரும் கூற்றுக்கள் சரியாயின் 'ச' அடையாளத்தையும் பிழையாயின் 'ஷ' அடையாளத்தையும் எதிரே உள்ள அடைப்பினுள் இடுக.

- 1) அமெரிக்க சுதந்திரப்போர் (புரட்சி) எனப்படுவது முக்கியமாக 13 அமெரிக்க குடியேற்றங்களில் வாழ்ந்த ஆங்கிலேயருக்கும் பிரித்தானிய அரசுக்கும், இடையிலான போராகும்.

- 2) அமெரிக்க சுதந்திரப் போரின் பிற்காலப் பகுதியில் பிரான்சியரின் உதவியும் புரட்சியாளர்களுக்கு கிடைக்கவில்லை.
- 3) 17ஆம் நூற்றாண்டில் இருந்து பிரித்தானியா அதன் குடியேற்றங்களின் மீது வர்த்தக சிந்தனையைக் கொண்டிருந்தமையால் எல்லாப் பிரச்சினைகளும் வர்த்தகப் பிரச்சினையாகவே கருதப்பட்டன.
- 4) முன்றாவது ஜோர்ஜ் மன்னர் அமெரிக்க குடியேற்றங்களை கொடுரோமாக ஆட்சி செய்தமைக்குப் பிரித்தானிய பாரானுமன்றம் எதிர்ப்புத் தெரிவித்தது.
- 5) 18ஆம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில் சுதந்திரம் பெறாத போதிலும் பிராந்திய அரசியலமைப்புச்சபை தொடர்ந்தும் பிரித்தானிய பாரானுமன்றம் போல் கடமையாற்றியது.
- 6) பிரித்தானியாப் பிரதமர் கிரன் வில் வின் நடவடிக்கைகள் அமெரிக்கப் புரட்சியை துரிதப்படுத்த காரணமாக அமையவில்லை.
- 7) பிரதிநிதிகளின் விருப்பமின்றி மன்னர் வரி அறவிடுவதை பிரித்தானிய பாரானுமன்றம் எதிர்த்துபோல தமக்கென பிரித்தானியப் பாரானுமன்றத்தில் பிரதிநிதிகள் இன்றி வரி செலுத்த அமெரிக்க குடியேற்றவாசிகள் விரும்பவில்லை.
- 8) பொஸ்டன் துறைமுகத்தில் தேயிலைப் பெட்டிகளை கடலுக்குள் ஏற்றும் சம்பவத்தை, பிரித்தானியா அமெரிக்கக் குடியேற்றங்களுக்கு எதிராக கடும் நடவடிக்கையெடுக்க காரணமாக்கிக் கொண்டது.
- 9) அமெரிக்கக் கண்டச் சம்மேளனம் எனும் நிர்வாக அமைப்பு அமெரிக்காவின் 13 குடியேற்றங்களையும் இணைத்து சுதந்திரப் போரை நடத்தக் கூடியதாக இருந்தது.
- 10) அமெரிக்க சுதந்திரப் போரினால் சக்திமிக்க மத்திய அரசாங்கத்துக்குப் பதிலாக பலமுள்ள பிராந்திய அரசாங்க முறையே தோன்றியது.

உங்கள் விடைகளை தீம்மாட்டுவில் விரைவிலே விட்டுவிடுதல் உப்புடை.

இம்மொடியுலில் இதுவரை நாம் கற்றவற்றைப் பின்வருமாறு சுருக்கிக் கூறுவோம்.

7.0 பொழிப்பு

மேற்கு ஜோப்பாவில் தேசிய அரசுகள் உருவாகியமை அக்கால வரலாற்றில் முக்கிய நிகழ்வுகளாகக் கொள்ளப்படுகின்றன. தேசிய வாதம் எனும் சக்தி ஹம்பர்க் அல்லது ஒட்டோமன் போன்ற ஒரு குடையின் கீழான பிரதேசங்களை சுதந்திரமான பல அரசுகளாக பிரிப்பதிலும் பிரிந்திருந்த 300 சிறிய அரசுகளை ஜேர்மனி என்ற பெயரில் ஒரு குடையின் கீழ் கொண்டு வருவதிலும் வெற்றி கண்டது. தேசிய அரசுகள் தொன்றியமை, இங்கிலாந்திலும் பிரான்சிலும் ஸ்பானியாவிலும் 16ஆம் நூற்றாண்டில் ஏற்பட்டதுடன் ஜேர்மனியிலும் இத்தாலியிலும் 19ஆம் நூற்றாண்டு வரை தாமதமாயிற்று.

தேசிய அரசுகள் தொன்றியதுடன் அரசனின் கீழ் மையப்படுத்தப்பட்ட ஆட்சி பலமடைந்து தனிமனிதர்களின் சுதந்திரங்களும் உரிமைகளும் பறிக்கப்பட்டன. எனினும் தனிமனித சுதந்திரம், உரிமைகள் என்பவற்றுக்காக வரையறுத்த அரசாங்கத்தை அமைக்கும் கொள்கை தாராண்மைவாதிகளிடமிருந்து கிடைத்ததும் இந்நிலைமை மாற்ற தொடங்கிறது.

தாராண்மை வாதத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு அரச அதிகாரத்தை மக்கள் கைப்படுத்தும் செயல்முறை 1215இல் மக்னா காட்டா ஓப்பந்தத்துடன் ஆரம்பித்து 1688இல் ஆங்கிலப் புரட்சி காரணமாக தொன்றிய மக்கள் உரிமைகள் சட்டம் வரை நீடித்தது. இந்நிகழ்வுகளின் தொகுதி அரச அதிகாரத்தை மக்கள் கைப்படுத்தும் செயல் முறையை துரிதப்படுத்தக் காரணமாயிற்று.

ஜோப்பாவில் தொன்றிய மனித உரிமைகள் தொடர்பான தாராண்மைக் கருத்து தாய்நாட்டுக்கு எதிராக 13 அமெரிக்கக் குடியேற்றங்களின் சுதந்திரப் போராட்டத்துக்குத் தூண்டுகோலாக இருந்தது. அமெரிக்கக் குடியேற்றவாசிகள் வாழ்வதற்காக சுதந்திரத்துக்கும் வசதிகளைத் தேடுவதற்கான சுதந்திரத்துக்குமாகப் போராடி சுதந்திரம் பெற்ற பின்னர் முடிவடைந்த சம்பவங்களின் கூட்டு அமெரிக்கப் புரட்சி எனக் குறிப்பிடப்படுகிறது.

அவ்வாறான சுதந்திரத்தைப் பாதுகாப்பதற்கு புரட்சியின் பின் அவர்கள் அதிகாரத்தை பன்முகப்படுத்திய வரையறுத்த அரசாங்கத்தைத் தெரிவு செய்தனர்.

இம் மொடியுலில் கற்றவற்றை நன்றாகப் புரிந்துள்ளீர்களா எனப் பார்ப்பதற்கு பின்வரும் பிற்சோதனைக்கு விடையளியுங்கள்.

8.0 பிற்சோதனை

தரப்பட்ட விடைகளுள் மிக்ச்சரியான விடையைத் தெரிவு செய்து அதன் கீழ் கோடிடுக.

(1) ஜேராப்பாவில் தேசியவாதம் ஏற்பட்டமை தொடர்பான முதலாவது முக்கிய சம்பவம்,

1. நூற்றாண்டு யுத்தம்
11. ஏழாண்டு யுத்தம்
111. முப்பதாண்டு யுத்தம்.
- iv. முதலாம் உலக யுத்தம்

(2) தேசிய அரசுகள் தொன்றியதில் மையப்படுத்தப்பட்ட அதிகாரத்துக்கு பிரதான தடையாக அமைந்தது.

1. மானிய சமூக சம்பிரதாயங்கள்
11. வெளிநாட்டுச் செல்வாக்குகள்
111. பாரானுமன்றம்
- iv. பிரபுக்களின் அதிகாரம்

(3) ஆரம்பகால தாராண்மைச் சிந்தனையாளர்களாகக் கருதப்படுவர்கள்

1. அடம்ஸிமித், ஜேம்ஸ்மித், தோமஸ் ஹொப்ஸ் ஜோன் லெரக், ஜே.எஸ்.மில், ஜெரம் பென்தம்
11. ஜே.எஸ்.மில், ஜோன் லெரக், தோமஸ் ஹொப்ஸ் தோமஸ் ஹொப்ஸ், ஜே.எஸ்.மில், ஜெரம் பென்தம்.

(4) தாராண்மை வாதத்தின் அடிப்படைக் கரு

1. வாழ்வு, சொத்து, சுதந்திரம் தொடர்பான உரிமை.
11. உரிமையும் கடமையும் கொண்ட வரையறுத்த அரசாங்கம்.
111. வரையறுத்த அரசாங்கம், பொதுசன சுதந்திரமும் உரிமையும்.
- iv. பிரதேச நிர்வாகம், சுதந்திரம், கடமை.

- (5) மக்னா காட்டா அல்லது பேரதிகாரப்பத்திரம், மன்னனின் அதிகாரத்தை வரையறுப்பது தொடர்பாக கொண்டுள்ள முக்கியத்துவத்துக்கு காரணம்:
1. பிரித்தானிய அரசியலமைப்பு வரலாற்று முக்கியத்துவமுடைய ஆவணமாக இருப்பது, மன்னன் தன்னிச்சையாக ஒருவரை சிறைசெய்வதை அல்லது வரி அறவிடுவதை வரையறுத்தமை
11. ரணிம்ட் என்னும் இடத்தில் அரசனைக் கொண்டு கையொப்பமிடச் செய்த ஆவணமாக இருப்பது
111. ஜோன் மன்னனின் பின் வாழ்ந்த மன்னர்களால் அது பின்பற்றப்பட்டமை.
- (6) பிரித்தானியாவில் மக்கள் பிரதிநிதிகள் சபையின் ஆரம்பம் முதலாம் எட்வேட் மன்னன் காலத்தில் ஏற்பட்டது எனக் கருதப்படக் காரணம்,
1. செப்டார் ஹவஸ் எனும் கூட்டத்தில் முக்கள் பிரதிநிதிகள் வழமை போல் கூடியமை
11. நயிட்டுகளும் நகரபிரதிநிதிகளும் கூட்டுத் தீர்மானங்களை எடுக்க முறையற்ற கூட்டங்களை நடத்தியமை
111. மன்னன் அடிக்கடி தேசிய கூட்டங்களை கூடி மக்கள் வாழ்க்கையையும் அரச அதிகாரத்தை யும் தொடர்புபடுத்தியமை தேசிய கூட்டங்களில் பிரதிநிதிகள் தேசிய தேவைகளுக்கும் பிரதேச தேவைகளுக்கும் ஏற்ப நடவடிக்கைகளை மேற் கொண்டமை.
- (7) 18ஆம் நூற்றாண்டில் இங்கிலாந்தின் அரசியல் நிகழ்வுகளில் லொக்கின் சமூக ஒப்பந்தக் கோட்பாட்டில் உள்ள எந்தக் கருத்து மிகப் பொருத்தமானதாக அமைகிறது.
1. நிபந்தனையுடன் அரசனுக்கு வழங்கப்பட்ட அதிகாரத்தை முறைகேடாகப் பயன்படுத்துவானாயின் அரசனின் அவ்வதிகாரத்தை மக்கள் திரும்பப் பெறலாம் என்ற நம்பிக்கையாகும்.
11. மக்களிடையே ஏற்பட்ட ஒப்பந்தம் காரணமாகத் தோன்றிய அரச சுயாதீன் அதிகாரத்துடன் கூடியிருப்பதுடன் ஒப்பந்த முறிவுபற்றியோ, மாற்றம் பற்றியோ குறிப்பிடப்படாமையும் ஆகும்.

111.

கடவுள் இங்கிலாந்தின் ஆட்சியை முதலாம் ஜேம்ஸாக்கு வழங்கியுள்ளமையால் அரசனின் நடவடிக்கைகளில் மக்கள் தொடர்புபட உரிமையில்லை எனக் கூறியமை.

iv.

முற்போக்கான, சமவுடமைக் கூட்டு அரசாங்க ஆட்சிமுறையொன்று அக்காலத்துக்குப் பொருத்தமானது எனக் கூறியமை.

(8) அமெரிக்க சுதந்திரப்போர் நடைபெற்றது

1. அமெரிக்காவுக்கும் பிரித்தானியாவுக்கும் இடையில்
11. அமெரிக்க குடியேற்றவாசிகளுக்கும் இங்கிலாந்துக்கும் இடையில்
111. அமெரிக்காவின் ஆங்கிலக் குடியேற்றங்களுக்கும் பிரித்தானியாவுக்கும் இடையில்,
- iv. அமெரிக்கர்களுக்கும் ஆங்கிலேயருக்கும் இடையில்.

(9) பிரித்தானிய பாரானுமன்றம், குடியேற்றங்கள் தொடர்பாக கப்பற் சட்டம், குடியேற்ற இரக்குமதிச் சட்டம், பிரித்தானிய உற்பத்திகளுக்கான சந்தைச் சட்டம், குடியேற்றங்களில் கைத்தொழில்களைத் தடுக்கும் சட்டம் என்பவற்றை பிறப்பிக்க அடிப்படைக் காரணம்,

1. குடியேற்றப் பொருளாதாரங்களை ஏனைய நாடுகளில் இருந்து பாதுகாப்பது,
11. பிரித்தானிய ஏகாதிபத்தியத்தின் உற்பத்திகளைச் சந்தைப்படுத்துவதற்கு வசதியளிப்பது,
111. குடியேற்றக் காணிகளையும் வியாபாரத்தையும் நிர்வகிப்பது,
- iv. குடியேற்றங்கள் தொடர்பாக வர்த்தகம் சார்பான அரசாங்கமுறை சிந்தனையை உருவாக்குவது.

(10) உலகின் ஏனைய புரட்சிகளைவிட அமெரிக்கப் புரட்சியிலுள்ள சிறப்பான பண்பு,

1. சமூக ஒழுங்கமைப்பை ஏகோபித்ததொன்றாக அமைத்தல்,
11. சுதந்திரம் எனும் ஏகோபித்த கருத்தை உலகில் பரப்புதல்
111. புதிய அரசொன்றை உருவாக்கி அதிகாரத்தை பன்முகப்படுத்துதல்
- iv. அரச அதிகாரத்தை பலப்படுத்தி மையப்படுத்துதல்.

உங்கள் விடைகளை இம்மொடிப்பிலின் நிறுத்திலேயுள்ள விடைகளுடன் ஒப்பிடுக.

இப்போது நீங்கள் மொடியுவை வரசித்து முடித்துள்ளால்கள். அதனை எந்தளவு வெற்றிரமாகக் கற்று முடித்துள்ளால்கள் என்ற அறிய பின்வரும் ஒப்படை உதவும். அவற்றுள் உங்களுக்கு தரப்படும் ஒப்படையைப் பூர்ணப் படித்து உங்கள் பிரதேச ஏற்கெ நிலையத்தில் ஒப்படையுங்கள்.

9.0 ஒப்படைகள்

ஓப்படை 1 பின்வரும் தலைப்புகளில் சிறுகுறிப்பு எழுதுக.

1. மேற்கு ஜரோப்பாவில் தேசிய அரசுகள்
11. ஆங்கில தாராண்மைச் சிந்தனையாளர்கள்
111. 17ஆம் நூற்றாண்டில் இங்கிலாந்தில் கூட்டரசாங்க ஆட்சி
- iv. அமெரிக்காவின் ஆங்கிலக் குடியேற்ற அரசியலமைப்புச்சபை.

ஓப்படை 2 1. தாராண்மைவாதத்தின் அடிப்படைப் பண்புகளைக் குறிப்பிடுக.

11. இங்கிலாந்தின் மாபெரும் புரட்சியில் காணக்கூடிய தாராண்மை வாதச் செல்வாக்கை விளக்குக.
111. ஆங்கிலப் புரட்சிக்கும் அமெரிக்க சுதந்திரப் போராட்டத்துக்கும் இடையேயான ஒற்றுமை வெற்றுமைகளைக் குறிப்பிடுக.

ஓப்படை 3 1. தேசிய அரசுகளும் தாராண்மைக் கோட்பாடும் 11. 1668இன் ஆங்கிலப் புரட்சியும் அமெரிக்கப் புரட்சியும்

10.0 விடைகள்

முற்சோதனை	1.	✓
	2.	✓
	3.	✓
	3.	✗
	5.	✓
	6.	✗
	7.	✓
	8.	✓

செவ்வை பார்த்தல் 1

1. கிறிஸ்தவ நம்பிக்கை
2. பூகோள் அடிப்படையில்
3. நூற்றாண்டு
4. தேசிய
5. பிரபுத்துவ
6. ஊழியம்பெறும் போர்ப்படை
7. அரச வம்சங்களுக்கிடையில்
8. தத்துவம்
9. தெய்வீக
10. குடியேற்றங்களை

செவ்வை பார்த்தல் 11

1. தொடர்பு, பலதரப்பட்ட
2. வரையறுத்த அரசாங்கத்தால், தனிமனித
3. எதிராக, பிரபுக்களின்.
4. பிரதிநிதிகள், கற்றோர்க்கு
5. தடைகள், மதித்தனர்
6. சமுகமொன்று, பேரளவு
7. அரசியல், விரும்பத்தக்கதாக
8. செல்வந்த, தொழிலாளர்
9. இன்றைய, பழைய

செவ்வை பார்த்தல் 111

1 -	✓
2 -	✓
3 -	✓
4 -	✗
5 -	✓
6 -	✓
7 -	✗
8 -	✓
9 -	✗
10 -	✓

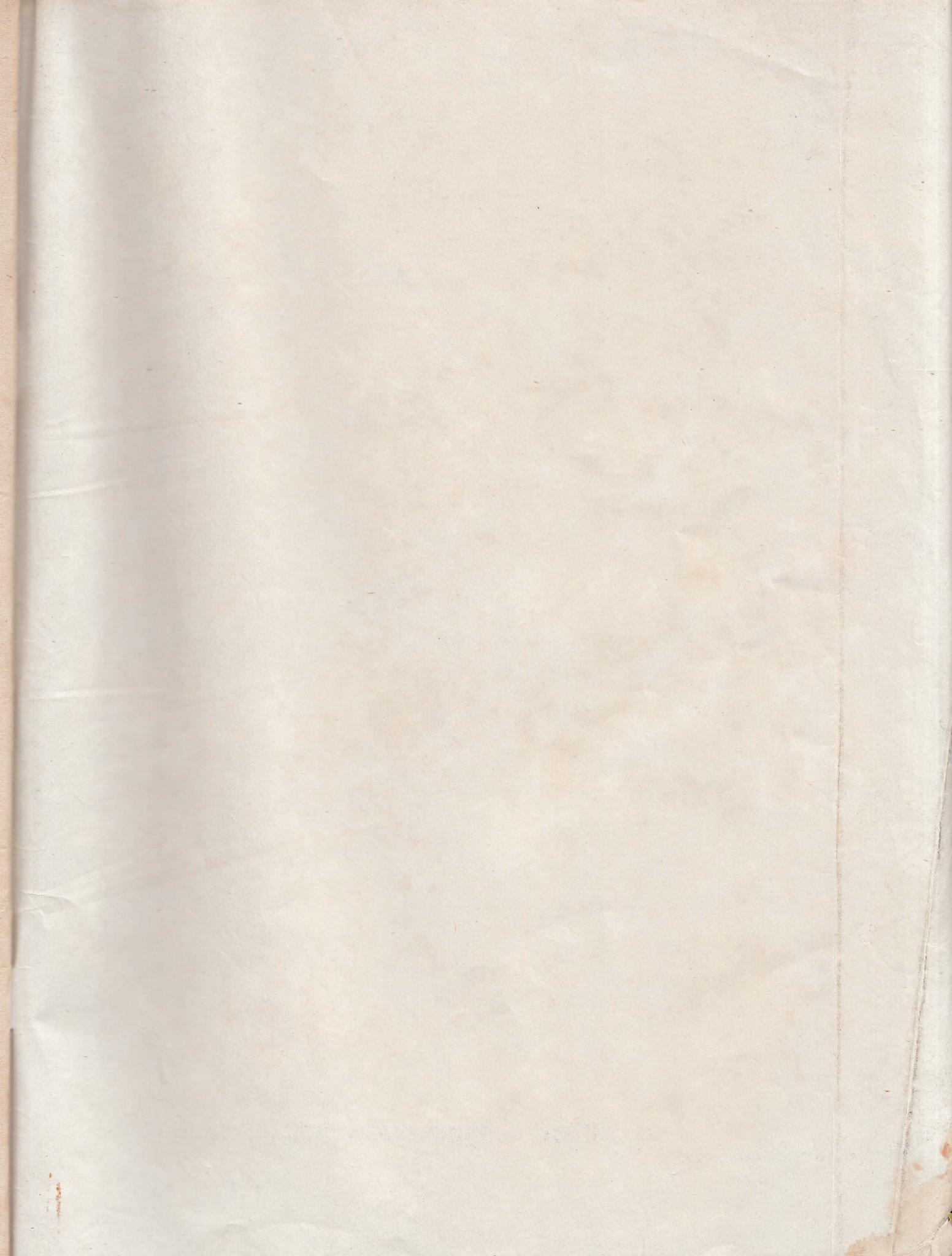
செவ்வை பார்த்தல் IV

புதினம்

1 -	✓
2 -	✗
3 -	✓
4 -	✓
5 -	✓
6 -	✗
7 -	✓
8 -	✓
9 -	✓
10 -	✓

பிற்சோதனை	1 - i
	2 - iv
	3 - ii
	4 - iii
	5 - ii
	6 - ii
	7 - 1
	8 - iii
	9 - iv
	10 - iii

ஆசிரியர் தொலைக்கல்விப் பாடநெறி

PRINTED BY AJ PRINTS, DEHIWALA.